

ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
The Self-Development Needs in Preparation to Enter ASEAN Community
for the students of Faculty of Home Economics Technology,
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ณิ	โอวจริยาพิทักษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริภรณ์	ชวเลขยางกูร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณี	วิศิษฐ์วงศ์กร

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อเรื่อง : ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษา
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้วิจัย : ดร.ณิ โอวจรียาพิทักษ์
ศิริภรณ์ ชวเลขยางกูร
พรรณี วิศิษฐ์วงศ์กร

พ.ศ. : 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 2) เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล 3) เพื่อเสนอรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 - 4 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 321 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นปี (Stratified Random sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ANOVA

ผลการวิจัย พบว่า

1) ระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) โดยมีความต้องการพัฒนาตนเองตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษา แห่งชาติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) และ ความต้องการพัฒนาตนเองตามคุณลักษณะ บัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$)

2) เปรียบเทียบความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตาม สถานภาพส่วนบุคคล สามารถสรุปผลได้ คือ นักศึกษาที่มีเพศ ระดับชั้น และผลการศึกษต่างกัน มีระดับความต้องการพัฒนาตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) รูปแบบกิจกรรมที่นำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สามารถสรุปผลได้ ดังนี้ รูปแบบกิจกรรมการอบรม ควรนำมาใช้พัฒนาด้านทักษะทางปัญญา ด้าน ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ด้านทักษะพิสัย และด้านความรู้ เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆของอาเซียน รูปแบบกิจกรรมการบรรยาย ควรนำมาใช้พัฒนาด้านความรู้ เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียน รูปแบบกิจกรรมการศึกษาดูงาน ควรนำมาใช้พัฒนาด้าน ความรู้ รูปแบบกิจกรรมการจัดค่าย ควรนำมาใช้พัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบและด้านทักษะความสามารถใช้ภาษา รูปแบบ กิจกรรมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน ควรนำมาใช้พัฒนาด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อน บ้าน

คำสำคัญ : การพัฒนาตนเอง/ความต้องการ/ประชาคมอาเซียน

Title : The Self-Development Needs in Preparation to Enter ASEAN Community for the students of Faculty of Home Economics Technology, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Researcher : Darunee Owajariyapitak
 Siraporn Chavalekyangkul
 Punnee Visitwongsagorn

Years : 2015

ABSTRACT

The survey research aimed to: 1) study the levels of self-development needs in preparation to enter AEC; 2) make a comparison of the students' needs levels in aspects of personal data; and 3) propose appropriate forms of activities to be used in the development. The subject obtained through stratified random sampling consisted of 321 first-fourth year undergraduates of the Faculty of the Home Economic Technology, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. The tool was a questionnaire. To analyse data, the frequency, percentage, mean, standard deviation, t- test and ANOVA were used.

The results were as follows:

1) The overall level of self-development needs was high ($\bar{X} = 3.75$). The needs for self-development in line with the Thai Qualifications Framework for Higher Education were high ($\bar{X} = 3.89$). Moreover the level of needs conforming to Thai Graduate Preferable Qualifications for the ASEAN Community was moderate ($\bar{X} = 3.46$).

2) There was no statistically significant difference ($p \leq 0.05$) of the self-development needs level when genders, educational levels or academic performances were considered

3) As for the activities, it was rated best to use training for the development of cognitive skills, numerical analysis, communication and information technology skills, domain of psychomotor skills and knowledge on ASEAN Community rules and regulations; lecturing for knowledge on ASEAN Community rules and regulations; study touring for knowledge development; camping for ethics and moral, interpersonal skills, responsibility and language skills; and, student inter-institutional exchanging for neighbouring countries knowledge development.

Key words : self-development/needs/ ASEAN Community

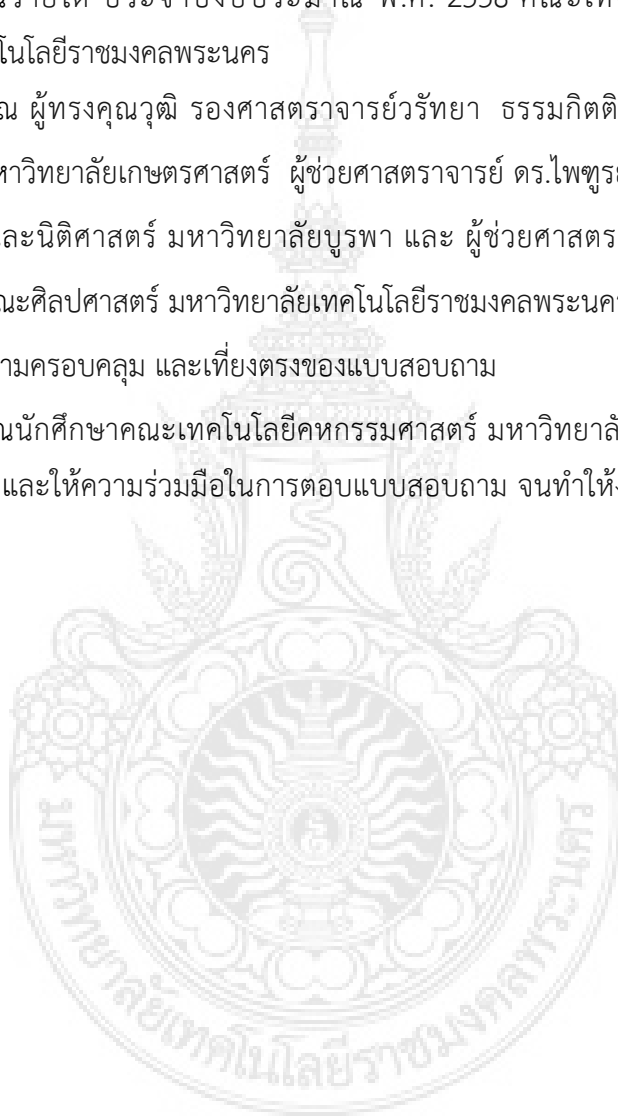
กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัย เรื่อง ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับทุนสนับสนุนจาก งบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ขอขอบคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์วรัทยา ธรรมกิตติภพ อาจารย์ประจำคณะ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูริย์ โพธิสว่าง อาจารย์ประจำ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงสิริ วิชิรานนท์ อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้คำแนะนำ ตรวจสอบ ความถูกต้อง ความครอบคลุม และเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

ขอขอบคุณนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระ นคร ที่สละเวลาและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จตาม วัตถุประสงค์

คณะผู้วิจัย

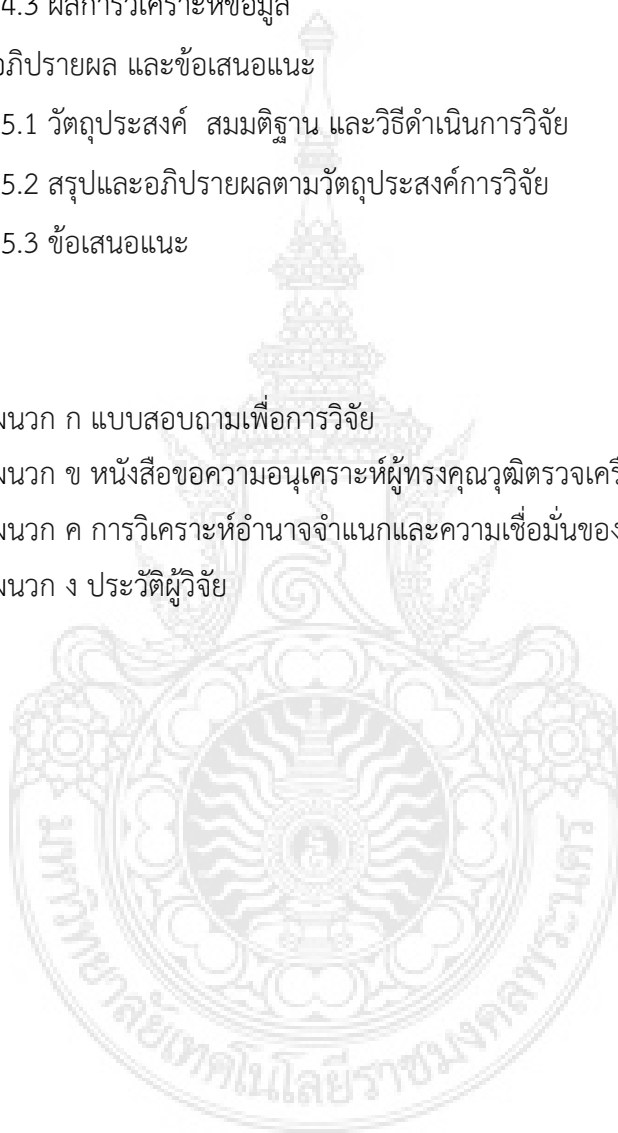

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	2
1.3 สมมติฐานการวิจัย	2
1.4 ขอบเขตการวิจัย	2
1.5 ตัวแปรที่ศึกษา	3
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.8 คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดและองค์ความรู้เกี่ยวกับบออาเซียน	6
2.2 การอุดมศึกษาไทยกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	12
2.3 แนวคิดการพัฒนานักศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน	33
2.4 แนวคิดการพัฒนาตนเอง	37
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	45
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	48
3.1 ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	48
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	49
3.3 การสร้างเครื่องมือ	50
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล	50
3.5 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล	51

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	52
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล	52
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล	52
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	75
5.1 วัตถุประสงค์ สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย	75
5.2 สรุปและอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย	76
5.3 ข้อเสนอแนะ	85
บรรณานุกรม	87
ภาคผนวก	91
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	92
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย	99
ภาคผนวก ค การวิเคราะห์อำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	103
ภาคผนวก ง ประวัติผู้วิจัย	105

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

- 2.1 โมเดลความพร้อมและการเตรียมตัวทางด้านการศึกษาเพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 26

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงผลการทดสอบทางภาษาด้วยข้อสอบมาตรฐาน TOEIC TOEFL และ IELTS ของสมาชิกประชาคมอาเซียน	31
2.2 แสดงภาพรวมความพร้อมและการเตรียมตัวของชาติสมาชิกอาเซียน	32
3.1 แสดงการสุ่มตัวอย่างตามระดับชั้น	49
3.2 แสดงสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	51
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ	53
4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามระดับชั้น	53
4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจำแนกตามผลการศึกษา (ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม)	54
4.4 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านคุณธรรมจริยธรรม จำแนกรายข้อ	54
4.5 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านความรู้ จำแนกรายข้อ	55
4.6 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านทักษะทางปัญญา จำแนกรายข้อ	56
4.7 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ จำแนกรายข้อ	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.8 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี จำแนกรายข้อ	58
4.9 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านทักษะพิสัย จำแนกรายข้อ	59
4.10 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน ด้านทักษะความสามารถในการใช้ภาษา จำแนกรายข้อ	60
4.11 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน จำแนกรายข้อ	61
4.12 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียน จำแนกรายข้อ	62
4.13 สรุปจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	63
4.14 แสดงการเปรียบเทียบระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ	64
4.15 แสดงการเปรียบเทียบระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามระดับชั้น	64

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.16 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามผลการศึกษา (ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม)	65
4.17 สรุปสมมติฐานผลการเปรียบเทียบสภาพส่วนบุคคลกับระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	65
4.18 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านคุณธรรมจริยธรรม	66
4.19 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความรู้	66
4.20 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านทักษะทางปัญญา	67
4.21 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านทักษะสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ	68
4.22 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี	69
4.23 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านทักษะพิสัย	69
4.24 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านทักษะความสามารถการใช้ภาษา	70

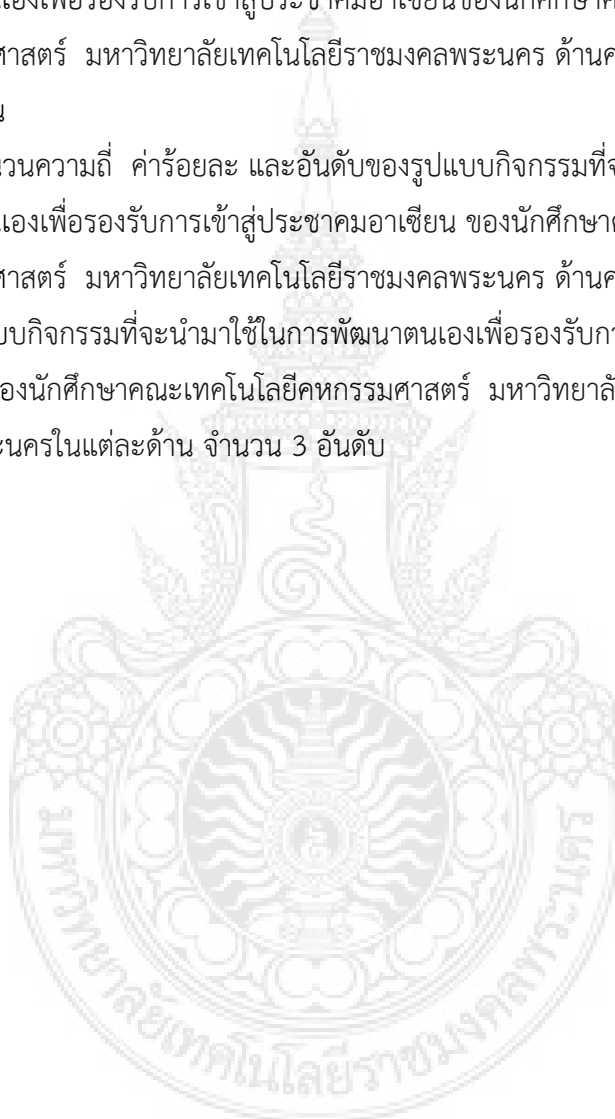
สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.25	71
4.26	72
4.27	72

แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน

แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความรู้เกี่ยวกับ

สรุปรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในแต่ละด้าน จำนวน 3 อันดับ

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล ได้กล่าวว่า ทิศทางของระบบเศรษฐกิจในยุคโลกาภิวัตน์กำลังมุ่งหน้าสู่ดินแดนด้านตะวันออก ประเทศยักษ์ใหญ่ที่มีประชากรจำนวนมากอย่างจีนและอินเดีย กำลังเป็นตลาดสำคัญ และมีแนวโน้มจะเป็นผู้นำทางด้านเศรษฐกิจของโลกในอนาคตอันใกล้ อาเซียน (ASEAN) ก็เป็นกลุ่มหนึ่งที่ถูกจับตามองเนื่องจากเป็นตลาดใหญ่ที่มีประชากรรวมกันกว่า 600 ล้านคน ในฐานะที่ประเทศไทยตั้งอยู่ในจุดยุทธศาสตร์ที่เป็นจุดศูนย์กลางของอาเซียน ดังนั้น จึงควรที่จะคิดว่าเราสามารถทำอะไรเพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดจากข้อได้เปรียบนี้ ขณะที่อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้กล่าวว่าสังคมไทยของเราต้องการ “ทุนมนุษย์ที่มีคุณภาพ” เพราะเป็นปัจจัยที่สำคัญมากที่สุดของการพัฒนาประเทศให้เติบโตอย่างยั่งยืนโดยเฉพาะการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้านี้ หากเราไม่เร่งพัฒนาคุณภาพของทุนมนุษย์ในประเทศไทยเราก็อาจจะอยู่ในสถานะของผู้เสียเปรียบหรืออาจจะต้องเผชิญกับการคุกคามมากมาย (จิระ, 2555) จากคำกล่าวข้างต้นการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 จึงเป็นโจทย์ที่ทำนายและน่าสนใจสำหรับประเทศไทย เพราะคนไทยหรือสังคมไทยจะได้รับโอกาส ประโยชน์หรือความเสี่ยงนั้น หัวใจสำคัญจึงอยู่ที่คุณภาพทุนมนุษย์ของไทยในความสามารถการแข่งขัน

การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 ก่อให้เกิดการแข่งขันทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษาและวัฒนธรรม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการศึกษาของไทยในระดับอุดมศึกษาอย่างยากที่จะหลีกเลี่ยง ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาจึงต้องเร่งปรับตัวและเตรียมความพร้อมเพื่อให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลง เช่น กระทรวงศึกษาธิการ หรือกระทรวงที่เกี่ยวข้องตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษาควรมีนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ในการรองรับการเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนที่ชัดเจนในการนำไปสู่การปฏิบัติ อาจารย์ หรือบุคลากรทางการศึกษาต้องพัฒนาศักยภาพตนเองทางการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ ศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษากลางในการสื่อสารของอาเซียน สำหรับนักศึกษาต้องเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้และปรับตัว เพื่อรับสถานการณ์ในอนาคต เช่น นักศึกษาต้องมีความสนใจและตระหนักถึงผลที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการรวมตัวของประเทศต่างๆ สู่ประชาคมอาเซียนในส่วนของข้อดีและข้อจำกัดอย่างเข้าใจ การเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียนซึ่งสังคมยุคใหม่จะสะท้อนความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น การเรียนรู้ของนักศึกษายุคใหม่จึงจำเป็นต้องปรับทั้งกระบวนการเรียนรู้ ปรับทัศนคติที่จะต้องตระหนักถึงความเป็นชาติ การปรับกระบวนการเรียนรู้ยุคใหม่ควรเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย อย่างคนรู้เท่าทันสถานการณ์ การสร้างความสามารถในการ

ทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ต่างวัฒนธรรมได้ และเรียนรู้ประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านประวัติศาสตร์ และ วัฒนธรรมเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกัน พร้อมทั้งสร้างโอกาสเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และ ต้องเพิ่มทักษะทางด้านภาษาอังกฤษมากขึ้นให้สามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดี (บุญยิ่ง, 2555)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นสถานศึกษาที่ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเข้าสู่ตลาดแรงงานภายในประเทศ ที่ผ่านมาผู้จบการศึกษาสามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานได้เป็นอย่างดี จากความท้าทายกับการก้าวเข้าสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558 สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความพร้อมสำหรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงจากสภาพและสถานการณ์ข้างต้น จึงมีความจำเป็นที่ควรศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อเป็นฐานความรู้ในการออกแบบและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้ตอบสนองการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไปในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

1.2.3 เพื่อเสนอรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีเพศต่างกันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่างกัน

1.3.2 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีระดับชั้นต่างกันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่างกัน

1.3.3 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีผลการศึกษา (ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม) ต่างกันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่างกัน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในครั้งนี ศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จำนวน 6 ด้าน และคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน จำนวน 3 ด้าน

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้การศึกษาความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา 2557

1.4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนตุลาคม 2557 – กันยายน 2558

1.5 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.1 ตัวแปรต้น คือ สถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย เพศ ระดับชั้นปี และ ผลการศึกษา (ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม)

1.5.2 ตัวแปรตาม คือ ระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จำนวน 6 ด้าน ของ คณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552) และคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน จำนวน 3 ด้าน ของ วิทยาลัย (2555) ดังนี้

1.5.2.1 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย

- 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม
- 2) ด้านความรู้
- 3) ด้านทักษะทางปัญญา
- 4) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ
- 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยี
- 6) ด้านทักษะพิสัย

1.5.2.2 คุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย

- 1) ด้านทักษะความสามารถในการใช้ภาษา
- 2) ด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน (อาเซียน)
- 3) ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียน

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 เป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษา ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการเตรียมความพร้อมของนักศึกษามุ่งสู่ประชาคมอาเซียน

1.7.2 นำผลวิจัยมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบ และพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพไปขยายผลในการพัฒนาตนเองของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.8 คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย

1.8.1 นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทุกสาขาวิชา และทุกระดับชั้น

1.8.2 เพศ หมายถึง เพศของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่ เพศชาย หรือเพศหญิง

1.8.3 ระดับชั้น หมายถึง ระดับชั้นที่นักศึกษาปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2557

1.8.4 ผลการศึกษา หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.8.5 การพัฒนาตนเอง หมายถึง ความต้องการพัฒนาตนเอง ของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านทักษะพิสัย และความต้องการพัฒนาตนเองคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ทักษะความสามารถในการใช้ภาษา ความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน (สมาชิกอาเซียน) และความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบต่างๆ ของอาเซียน

1.8.6 ความต้องการพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรม หมายถึง ประเด็นที่ต้องการให้สถาบันจัดเสริมในหลักสูตร ประกอบด้วย การเป็นพลเมืองที่ดี เทคนิคการดำรงชีวิต การควบคุมอารมณ์และจิตใจตนเอง และการปรับวิถีชีวิตให้เข้ากับสังคม รวมถึงความรู้เรื่องข้อกฎหมาย และกฎระเบียบของสังคม

1.8.7 ความต้องการพัฒนาด้านความรู้ หมายถึง ประเด็นที่ต้องการให้สถาบันจัดเสริมในหลักสูตร ประกอบด้วย การพัฒนาให้ตนเองมีองค์ความรู้ในสาขาวิชาอย่างกว้างขวาง และเป็นระบบ องค์ความรู้ใหม่ การปรับตัวกับเหตุการณ์รอบตัว การประยุกต์ใช้และบูรณาการความรู้กับการทำงาน

1.8.8 ความต้องการพัฒนาด้านทักษะทางปัญญา หมายถึง ประเด็นที่ต้องการให้สถาบันจัดเสริมในหลักสูตร ประกอบด้วย เทคนิคการคิดอย่างเป็นระบบ การคิดอย่างสร้างสรรค์ ความคิดเชิงกลยุทธ์ การวิเคราะห์สถานการณ์และการตัดสินใจ

1.8.9 ความต้องการพัฒนาด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ หมายถึง ประเด็นที่ต้องการให้สถาบันจัดเสริมในหลักสูตร ประกอบด้วย ความสามารถในการทำงานเป็นทีม การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การวางแผนการทำงาน ภาวะผู้นำ และการพัฒนาบุคลิกภาพ

1.8.10 ความต้องการพัฒนาด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหมายถึง ประเด็นที่ต้องการให้สถาบันจัดเสริมในหลักสูตร ประกอบด้วย ความรู้เบื้องต้นทางคณิตศาสตร์และสถิติ ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคนิคการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เทคนิคการนำเสนอและถ่ายทอดความรู้

1.8.11 ความต้องการพัฒนาด้านทักษะพิสัย หมายถึง ประเด็นที่ต้องการให้สถาบันจัดเสริมในหลักสูตร ประกอบด้วย การเตรียมความพร้อมสำหรับการปฏิบัติงาน การประยุกต์ใช้ความรู้สำหรับปฏิบัติงานจริง

1.8.12 ความต้องการพัฒนาด้านทักษะและความสามารถใช้ภาษา หมายถึง ประเด็นที่ต้องการให้สถาบันจัดเสริมในหลักสูตร ประกอบด้วย การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะ การฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ ภาษาเพื่อนบ้านในอาเซียน และภาษาจีน

1.8.13 ความต้องการพัฒนาตนเองเกี่ยวกับความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน (อาเซียน) หมายถึง ประเด็นที่ต้องการให้สถาบันจัดเสริมในหลักสูตร ประกอบด้วย ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับข้อมูลประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอาเซียน

1.8.14 ความต้องการพัฒนาตนเองด้านความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียนหมายถึง ประเด็นที่ต้องการให้สถาบันจัดเสริมในหลักสูตร ประกอบด้วย ความรู้เรื่องกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียน

บทที่ 2

เอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้ใช้ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดและองค์ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน
- 2.2 การอุดมศึกษาไทยกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- 2.3 แนวคิดการพัฒนานักศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน
- 2.4 แนวคิดการพัฒนาตนเอง
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและองค์ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน

ประชาคมอาเซียน (Asean Community) เป็นการพัฒนามาจากการเป็นสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Association of South East Asian Nations) ก่อตั้งขึ้นตามปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) เมื่อ 8 สิงหาคม 2510 โดยมีประเทศผู้ก่อตั้งแรกเริ่ม 5 ประเทศ คือ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ต่อมาในปี พ.ศ. 2527 บรูไน ได้เข้ามาเป็นสมาชิก ปี พ.ศ. 2538 เวียดนามเข้าร่วมเป็นสมาชิก ปี พ.ศ. 2540 ลาว และพม่า เข้าร่วมเป็นสมาชิก และปี พ.ศ. 2542 กัมพูชา ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกลำดับที่ 10 ปัจจุบันอาเซียนเป็นกลุ่มเศรษฐกิจภูมิภาคขนาดใหญ่ มีประชากร รวมกันเกือบ 600 ล้านคน โดยคำขวัญของอาเซียน คือ “One Vision, One Identity, One Community.” หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม จากการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9 ที่ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อ 7 ตุลาคม 2546 ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้ตกลงกันที่จะจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) และในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 14 ที่ชะอำ หัวหิน ประเทศไทย เมื่อวันที่ 1 มีนาคม 2552 ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้ลงนามรับรองปฏิญญาชะอำ หัวหิน ว่าด้วยแผนงานจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ค.ศ. 2009 - 2015) เพื่อจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558

2.1.1 วัตถุประสงค์ของอาเซียน

ประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งได้รับการลงนาม ณ กรุงเทพมหานคร ในวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2507 โดยปฏิญญานี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์ที่สำคัญไว้ 7 ประการ ดังต่อไปนี้ (พัชร์, 2557)

2.1.1.1 พัฒนาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางสังคม และการพัฒนาในทางวัฒนธรรม ด้วยความร่วมมือ และความพยายามร่วมกัน เพื่อให้เกิดรากฐานที่เข้มแข็งอันจะนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง และเพื่อให้เกิดสันติภาพแก่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

2.1.1.2 ส่งเสริมภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ให้เกิดสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคง ภายใต้หลักนิติธรรม และความยุติธรรม อันก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่างๆ ในภูมิภาค รวมถึงการยึดมั่นตามกฎบัตรสหประชาชาติ

2.1.1.3 ส่งเสริมความร่วมมือ และการให้ความช่วยเหลือ ทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์ และการบริหารจัดการ

2.1.1.4 ส่งเสริมให้มีการช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน ในการอำนวยความสะดวกต่อการค้า และวิจัย ทั้งในด้านของการศึกษา อาชีพ วิชาการ และการบริหารจัดการ

2.1.1.5 ให้มีการร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งทางด้าน เกษตรกรรม อุตสาหกรรม การขยายตัวทางการค้า รวมถึงศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าระหว่างประเทศ การปรับปรุงการขนส่งสินค้า ในการให้ความสะดวกในเรื่องของการติดต่อสื่อสาร และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

2.1.1.6 ส่งเสริมวิชาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา

2.1.1.7 เสริมสร้างความร่วมมือ ประสานประโยชน์และความใกล้ชิดขององค์กรต่างๆ ที่มีจุดประสงค์และเป้าหมายคล้ายคลึงกันทั้งในระดับภูมิภาคและในระดับนานาชาติ

2.1.2 หลักการพื้นฐานของความร่วมมืออาเซียน

ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ได้ยอมรับในการปฏิบัติตามหลักการพื้นฐานในการดำเนินงานเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างกัน อันปรากฏอยู่ในกฎบัตรอาเซียนซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของอาเซียน มีผลบังคับใช้เมื่อกลางเดือนธันวาคม 2551 โดยมีหลักการดังนี้ (สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2554)

2.1.2.1 เคารพเอกราชอธิปไตย ความเสมอภาค บูรณภาพแห่งดินแดนและอัตลักษณ์แห่งชาติของรัฐสมาชิกอาเซียนทั้งปวง

2.1.2.2 ผูกพันและรับผิดชอบร่วมกันในการเพิ่มพูนสันติภาพความมั่นคงและความมั่งคั่งของภูมิภาค

2.1.2.3 ไม่รุกราน ช่มชู้ ใช้กำลังหรือกระทำลักษณะที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ

- 2.1.2.4 ระวังข้อพิพาทโดยสันติ
- 2.1.3.5 ไม่แทรกแซงกิจการภายในของสมาชิกอาเซียน
- 2.1.3.6 เคารพสิทธิของสมาชิกอาเซียนในการอ้างระชาชาติของตนโดยปราศจากการแทรกแซงการบ่อนทำลาย และการบังคับจากภายนอก
- 2.1.2.7 ปรีกษาหารือในเรื่องที่มีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์ร่วมกันของอาเซียน
- 2.1.2.8 ยึดมั่นในหลักนิติธรรม ธรรมาภิบาล หลักการประชาธิปไตยและรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญ
- 2.1.2.9 เคารพเสรีภาพพื้นฐาน ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคม
- 2.1.2.10 ยึดถือกฎบัตรสหประชาชาติและกฎหมายระหว่างประเทศรวมถึงกฎหมายด้านมนุษยธรรมระหว่างประเทศที่รัฐสมาชิกอาเซียนยอมรับ
- 2.1.2.11 ละเว้นการมีส่วนร่วมในนโยบายหรือกิจกรรมใดๆ รวมถึง การใช้ดินแดนของตน ซึ่งดำเนินการโดยรัฐสมาชิกอาเซียนหรือรัฐที่ไม่ใช่สมาชิก อาเซียนหรือผู้กระทำที่ไม่ใช่รัฐใดๆ ซึ่งคุกคามอธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดน หรือเสถียรภาพทางการเมืองและเศรษฐกิจของรัฐสมาชิกอาเซียน
- 2.1.2.12 เคารพในวัฒนธรรม ภาษาและศาสนาที่แตกต่างกันของประชาชน อาเซียน โดยเน้นคุณค่าร่วมกันของประชาชนอาเซียนด้วยจิตวิญญาณของ เอกภาพในความหลากหลาย
- 2.1.2.13 เป็นศูนย์รวมของอาเซียนในความสัมพันธ์ภายนอกทาง การเมืองเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมโดยคงไว้ซึ่งความมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน การมองไปภายนอกการไม่ปิดกั้นและการไม่เลือกปฏิบัติ
- 2.1.2.14 ยึดมั่นในกฎการค้าพหุภาคี และระบอบของอาเซียน ซึ่งมีกฎเป็นพื้นฐานสำหรับการปฏิบัติตามข้อผูกพันทางเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และการลดอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อนำไปสู่การขจัดอุปสรรคทั้งปวงต่อการ รวมตัวทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ในระบบเศรษฐกิจซึ่งขับเคลื่อนโดยตลาด
- 2.1.3 เสาหลักประชาคมอาเซียน
- กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ (2555) ได้กล่าวถึงเสาหลักของประชาคมอาเซียนไว้ดังนี้
- 2.1.3.1 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ท่ามกลางบริบททางเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนระหว่างประเทศที่มีการแข่งขันสูง อันส่งผลให้ประเทศต่างๆ ต้องปรับตัวเองเพื่อให้ได้รับประโยชน์จากระบบเศรษฐกิจโลก รวมถึงการ รวมกลุ่ม

การค้ากันของประเทศต่างๆ อาทิ สหภาพยุโรป และเขตการค้าเสรีอเมริกาเหนือ ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้เห็นชอบ ให้จัดตั้ง “ประชาคมเศรษฐกิจของอาเซียน” ภายในปี 2558 มีประสงค์ที่จะให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้ โดย

- 1) มุ่งที่จะจัดตั้งให้อาเซียนเป็นตลาดเดียวและเป็นฐานการผลิตร่วมกัน
- 2) มุ่งให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน สินค้า การบริการ การลงทุนแรงงาน

ฝีมือระหว่างประเทศสมาชิกโดยเสรี

3) ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน (กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม หรือ CLMV) เพื่อลดช่องว่างของระดับการพัฒนาของประเทศสมาชิกอาเซียน และช่วยให้ประเทศสมาชิกเหล่านี้ เข้าร่วมในกระบวนการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน ส่งเสริมให้อาเซียนสามารถรวมตัวเข้ากับประชาคมโลกได้อย่างไม่อยู่ในภาวะที่เสียเปรียบ และส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของอาเซียน

4) ส่งเสริมความร่วมมือในนโยบายการเงิน และเศรษฐกิจมหภาค การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม กรอบความร่วมมือด้านกฎหมาย การพัฒนาความร่วมมือด้านการเกษตร พลังงาน การท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการยกระดับการศึกษาและการพัฒนาฝีมือ ประชาคมเศรษฐกิจของอาเซียน จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขยายปริมาณการค้า และการลงทุนภายในภูมิภาค ลดการพึ่งพาทลาดในประเทศที่สาม สร้างอำนาจการต่อรองและศักยภาพในการแข่งขันของอาเซียนในเวทีเศรษฐกิจโลก เพิ่มสวัสดิการและยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนของประเทศสมาชิกอาเซียน

2.1.3.2 ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio - Cultural Community หรือ ASCC) มีเป้าหมายให้อาเซียนเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง สังคมที่เอื้ออาหารและแบ่งปัน ประชากรอาเซียนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาในทุกด้านเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียน โดยมีแผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ระบุอยู่ในแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ ซึ่งประกอบด้วย ความร่วมมือใน 6 ด้าน ได้แก่

- 1) การพัฒนามนุษย์ (Human Development)
- 2) การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection)
- 3) สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice and Rights)
- 4) ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability)
- 5) การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building and ASEAN Identity)
- 6) การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the Development Gap)

2.1.3.3 ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community หรือ APSC) ความมั่นคงและเสถียรภาพทางการเมืองเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนา ด้านอื่นๆ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนจึงเป็นเสาหลักความร่วมมือหนึ่งในสามเสาหลัก ที่เน้นการรวมตัวของอาเซียนเพื่อสร้างความมั่นใจ เสถียรภาพ และสันติภาพ ในภูมิภาค เพื่อให้ ประชาชนในอาเซียนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และปราศจากภัยคุกคามด้านการทหาร และภัยคุกคาม ในรูปแบบใหม่ เช่น ปัญหายาเสพติด และปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ประชาคมการเมืองความ มั่นคงอาเซียนมีเป้าหมาย 3 ประการ ได้แก่

1) สร้างประชาคมให้มีค่านิยมร่วมกันในเรื่องของการเคารพความ หลากหลายของแนวคิดและส่งเสริมให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางของนโยบายและกิจกรรมภายใต้เสา การเมืองและความมั่นคง

2) ให้อาเซียนสามารถเผชิญกับภัยคุกคามความมั่นคงในรูปแบบเดิมและ รูปแบบใหม่และส่งเสริมความมั่นคงของมนุษย์

3) ให้อาเซียนมีปฏิสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและสร้างสรรค์กับประชาคมโลก โดย อาเซียนมีบทบาทเป็นผู้นำในภูมิภาค และจะช่วยส่งเสริมความมั่นคงของภูมิภาค นอกจากการมี เสถียรภาพทางการเมืองของภูมิภาคแล้ว ผลลัพธ์ประการสำคัญที่จะเกิดขึ้นจากการจัดตั้งประชาคม การเมืองและความมั่นคงอาเซียน ก็คือ การที่ประเทศสมาชิกอาเซียนจะมีกลไก และเครื่องมือที่ ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับความมั่นคงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความ ขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกกับรัฐสมาชิกด้วยกันเอง ซึ่งจะต้องแก้ไขโดยสันติวิธี หรือปัญหา ภัยคุกคามรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง เช่น การก่อการร้าย การลักลอบค้ายาเสพติดปัญหาโจรสลัด และอาชญากรรมข้ามชาติ

2.1.4 ประชาคมอาเซียนกับวิถีชีวิตคนไทย

คณะอนุกรรมการพัฒนานิเทศนัศึกษานอกชั้นเรียน เครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาเขต ภาคกลางเพื่อพัฒนาบัณฑิตอุดมคติ (มปป.) ได้กล่าวว่า การรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนจะทำให้ สภาพสังคมไทยในอนาคตเปลี่ยนแปลงไปจากอดีต สังคมไทยจะประกอบด้วยผู้คนจากประเทศเพื่อน บ้านด้วยประเทศไทยเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าเป็นประเทศน่าอยู่ อีกทั้งสภาพการค้า การลงทุน สภาพเศรษฐกิจจะมีความใกล้ชิดกับประเทศเพื่อนบ้านมากขึ้น ด้านการคมนาคมการเดินทางจาก ประเทศหนึ่งสู่ประเทศหนึ่งจะมีความสะดวกสบายมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการติดต่อสื่อสารระหว่าง ประชาชนในภูมิภาคอาเซียนมากขึ้น สังคมไทยจะเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษจะเป็นภาษากลางของประชาคมอาเซียน ความร่วมมือทางการศึกษาของประชาคม อาเซียนจะมีความใกล้ชิดกันมากขึ้น การทำกิจกรรมร่วมกันของประชาชนในประชาคมอาเซียนจะ

เพิ่มขึ้น ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดมากขึ้นของประชาชนในภูมิภาคอาเซียน จะนำไปสู่การมีวัฒนธรรมที่หลากหลายในสังคม เกิดการตั้งถิ่นฐาน การย้ายแรงงานข้ามชาติจะเพิ่มมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นจะกระทบต่อวิถีชีวิตของคนไทยและนักศึกษาในอีกไม่นานนัก ดังนั้นการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน มีทั้งส่วนได้และส่วนเสียอยู่หลายประการดังนี้

2.1.4.1 ส่วนได้ของการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน

- 1) ความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการท่องเที่ยว เกิดตลาดการค้าเสรี เกิดการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้เกิดอำนาจการต่อรอง
- 2) ความสะดวกในการเดินทางไปมาหาสู่กัน เพราะการคมนาคมที่เชื่อมโยงกัน และมีความทั่วถึงมากขึ้น
- 3) โอกาสด้านการมีงานทำเพิ่มมากขึ้น

2.1.4.2 ส่วนเสียของการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน

- 1) อธิปไตยของประเทศอาจลดลง เพราะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาคมเพิ่มขึ้น
- 2) วัฒนธรรมไทยอาจจะได้รับผลกระทบ หากคนไทยไม่ตระหนักถึงคุณค่าทางวัฒนธรรม
- 3) สภาวะสังคมพหุวัฒนธรรม ทำให้คนไทยต้องรู้จักปรับตัวและพัฒนาวิธีการดำรงชีวิตต้องเรียนรู้การดำรงชีวิตภายใต้ความหลากหลาย ต้องฝึกความอดทนต่อความยุ่งยากอันเนื่องมาจากความไม่เคยชินกับวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกัน จึงมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดความขัดแย้งระหว่างคนไทย - คนไทย และคนไทย - ต่างชาติที่อาจเพิ่มสูงขึ้น
- 4) ความมั่นคงของชาติอาจเพิ่มสูงขึ้น เพราะจะมีผู้คนจากต่างชาติต่างวัฒนธรรมทั้งประสงค์ดีและประสงค์ร้ายเข้ามาในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น สำนึกความเป็นคนไทยหากลดลง ย่อมส่งผลต่อความมั่นคงของชาติดังกล่าว
- 5) การข้ามแดนของแรงงานข้ามชาติที่เข้ามาในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ย่อมส่งผลต่อการมีงานทำของบัณฑิตไทย
- 6) ความขัดแย้งระหว่างคนไทย - คนไทย และคนไทย - ต่างชาติที่อาจเพิ่มขึ้นในอนาคต หากชาตินิยมในการอยู่ร่วมกันภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม

2.1.5 ประชาคมอาเซียนกับผลกระทบที่มีต่อประเทศไทย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (มปป.) ได้กล่าวถึง ผลกระทบที่มีต่อประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมประชาคมอาเซียนไว้ดังนี้

2.1.5.1 การศึกษาในภาพใหญ่ของโลก มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง ประเทศไทย ต้องเตรียมความพร้อมทันที ตลอดเวลา โดยเฉพาะบุคลากรต้องตามให้ทันและยืดหยุ่นปรับตัวให้รับสถานการณ์

2.1.5.2 ภาษาอังกฤษจะเป็นภาษากลางของอาเซียน บุคลากรและนักศึกษาต้องเพิ่มทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้สามารถสื่อสารได้

2.1.5.3 ปรับปรุงความเข้าใจทางประวัติศาสตร์ เพื่อลดข้อขัดแย้งในภูมิภาคอาเซียน (Conflict Management) จึงต้องคำนึงถึงการสร้างบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องอาเซียน

2.1.5.4 สร้างบัณฑิตให้สามารถแข่งขันได้ในอาเซียน เพิ่มโอกาสในการทำงาน ไม่เช่นนั้นจะถูกแย่งงาน เพราะเกิดการเคลื่อนย้ายแรงงาน/บริการอย่างเสรี คณะกรรมการวิชาการวิชาชีพ สภาวิชาชีพต้องเตรียมการรองรับผลกระทบนี้อย่างเร่งด่วน

2.1.5.5 โอกาสในการเป็น Education Hub โดยอาศัยความได้เปรียบในเชิงภูมิศาสตร์ของประเทศไทยโดยต้องเน้นในเรื่องของคุณภาพการศึกษาเป็นตัวนำ

2.1.5.6 ต้องมีเครื่องมือในการ Transform คน การเรียนแบบ PBL หรือ Problem Based Learning โดยควรมีการวิจัยอย่างจริงจังและนำมาปรับใช้ ห้องเรียนต้องไม่ใช่เป็นเพียงห้องสี่เหลี่ยม ต้องเพิ่มการเรียนรู้จากชีวิตจริง การลงมือทำเป็นทีม แม้อยู่คนละประเทศก็ทำร่วมกันได้โดยไม่มีข้อจำกัดทางด้านเทคโนโลยี การสื่อสาร ประเด็นนี้อาจารย์จะสอนได้ยากขึ้น แต่จะเป็นผู้ช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้ อาจารย์จึงต้องมีความพร้อมมากกว่าเดิม และเก่งจริงๆ

2.1.6 การเตรียมตัวของคนไทยสู่ประชาคมอาเซียน

การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 มีทั้งผลกระทบด้านบวก และด้านลบต่อคนไทย การเตรียมตัวของคนไทยสำหรับประชาคมอาเซียนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2557) ได้กล่าวว่า การเตรียมความพร้อมของคนไทยมีความจำเป็นอย่างมากในการช่วยให้คนไทยมีศักยภาพและขีดความสามารถสูงเพื่อแข่งขันมิใช่เพียงในอาเซียนแต่ยังสามารถแข่งขันกับโลกภายนอก โดยคุณลักษณะสำคัญที่แสดงถึงควมมีศักยภาพและความพร้อมในการแข่งขันของคนไทยมีดังนี้

2.1.6.1 มีวิสัยทัศน์ที่ก้าวไกลและก้าวหน้า มองถึงโอกาส และสิ่งท้าทาย พร้อมทั้งการปรับตัวใช้ประโยชน์จากโอกาสดังกล่าว อีกทั้งต้องสร้างภูมิคุ้มกันต่อสิ่งท้าทายที่จะเกิดขึ้น

2.1.6.2 เปลี่ยนมุมมองและวิธีการคิดใหม่ให้เป็นมากกว่าประเทศไทย และต้องคิดว่าจะสร้างประโยชน์อะไรให้กับอาเซียน อีกทั้งควรขยายขอบเขตการคิดให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น รวมทั้งต้องไม่หยุดที่จะเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน

2.1.6.3 เรียนรู้และพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนาทักษะองค์ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ศึกษาข้อมูลของประเทศสมาชิกอาเซียน รวมทั้งกฎ

ระเบียบต่างๆ ในอาเซียน ต้องทำความรู้จักและเข้าใจประเทศสมาชิกอาเซียน และมีอัยาศัยที่ดีต่อมิตรประเทศ

2.1.6.4 พัฒนาสมรรถนะความเชี่ยวชาญในสาขางานที่ตนทำงานอยู่ อาทิ เกษตรกร ต้องชวนขยายหาข้อมูลเชิงลึก ข้อมูลการเกษตรรอบตัว การทำการเกษตรในประเทศเพื่อนบ้าน ต้นทุนและผลผลิตต่อไร่ ตลาดการส่งออก วัตถุดิบที่ใช้ เป็นต้น โดยต้องเน้นการมีมาตรฐานเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานที่สูงขึ้น พัฒนาสมรรถนะที่มุ่งสัมฤทธิ์ผล สมรรถนะการบริการในระดับนานาชาติ (เป็นมืออาชีพ) เพื่อเป็นแรงงานที่สำคัญของประชาคมอาเซียน

2.1.6.5 ใช้ประโยชน์จากจุดที่ตั้งของไทยเพื่อเป็นศูนย์กลางของภาคเอกชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และแรงงานไทยเพื่อแข่งขันในตลาดอาเซียน ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากการทำเขตการค้าเสรีต่าง ๆ ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายนักธุรกิจอาเซียน โดยจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อลดผลกระทบที่อาจเกิดจากการเปิดเสรี

2.1.6.6 เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาเซียนในชุมชน หรือสถาบันการศึกษา เพื่อส่งเสริมและสร้างความตระหนักรู้ซึ่งกันเป็นการเปิดโลกทัศน์ ให้รับทราบข้อมูล และพัฒนาการที่สำคัญในอาเซียน ด้วยโลกปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาผู้ที่ประสบความสำเร็จในการทำงาน การดำรงชีพจึงต้องปรับตัวทันต่อการเปลี่ยนแปลง

2.2 การอุดมศึกษาไทยกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2.2.1 การศึกษากับประชาคมอาเซียน

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (มปป.) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษาในการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนในปฏิญญาว่าด้วยแผนงานสำหรับประชาคมอาเซียน ที่เน้นความสำคัญของการศึกษาจะเป็นกลไกในการนำอาเซียนบรรลุวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 โดยกำหนดให้อาเซียนมีวิสัยทัศน์สู่ภายนอก มีสันติสุข และมีการเชื่อมโยงเข้าด้วยกันในการเป็นหุ้นส่วนในสิ่งแวดล้อมของประชาชาติไทยและอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืน การพัฒนาที่มีพลวัต การรวมตัวทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดและในสังคมที่เอื้ออาทรที่ระลึกถึงสายสัมพันธ์แน่นแฟ้นทางประวัติศาสตร์ ตระหนักถึงความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมที่มีร่วมกันและเชื่อมโยงในอัตลักษณ์ของภูมิภาค นอกจากนี้ วิสัยทัศน์อาเซียน 2020 ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนามนุษย์ โดยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงโอกาสในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อาทิ การศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิต การฝึกอบรม นวัตกรรม การส่งเสริมป้องกันคุณภาพการทำงานและการประกอบกรรวมถึงการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ การวิจัย การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายใต้ประเด็นสำคัญได้แก่ ความร่วมมือทางด้านวิชาการและการพัฒนาซึ่งจะช่วยสนับสนุนกระบวนการรวมตัวของอาเซียน การเสริมสร้างขีดความสามารถและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อลดช่องว่าง

การพัฒนา ดังนั้น ความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในอาเซียนจึงได้ทวีบทบาทมากขึ้นต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในอาเซียนให้มีความเจริญก้าวหน้าและแข่งขันได้ในระดับสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงซึ่งเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องในหลากหลายด้านที่ส่งผลให้โลกเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์อันเป็นยุคของสังคมฐานความรู้

กลไกความร่วมมือด้านการศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานในการสร้างอาเซียนสู่การเป็นประชาคมที่มีความมั่นคงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม โดยเฉพาะการพัฒนาศักยภาพมนุษย์เพื่อสร้างอนาคตที่รุ่งเรืองของอาเซียน นอกจากนี้ ความร่วมมือในการเปิดเสรีด้านการการศึกษา ยังเป็นมาตรการรองรับสำคัญต่อเป้าหมายการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งครอบคลุมการจัดทำความตกลงยอมรับร่วมด้านการศึกษา ความสามารถประสบการณ์ในสาขาวิชาชีพสำคัญต่าง ๆ ควบคู่กับการเปิดเสรีด้านการเคลื่อนย้ายแรงงาน ซึ่งกำหนดให้มีการยกเว้นข้อกำหนดเกี่ยวกับการขอวีซ่าสำหรับคนชาติอาเซียนสำหรับ Short term visits การอำนวยความสะดวกการออกวีซ่าและใบอนุญาตทำงานสำหรับแรงงานมีฝีมือและผู้เชี่ยวชาญสาขาอาเซียน

2.2.2 แผนปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาของอาเซียน 5 ปี (2554 – 2558)

พินิติ (2555) ได้กล่าวว่า หลังจากประเทศไทยได้ริเริ่มจัดตั้งที่ประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน (ASEAN Education Ministers' Meeting, ASED) ในปีพ.ศ. 2548 และได้จัดประชุมรัฐมนตรีอาเซียนอย่างเป็นทางการคู่ขนานกับการประชุมสภารัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 เป็นประจำ จนถึงปีพ.ศ. 2552 ประเทศไทยได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดประชุมสภารัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ครั้งที่ 44 และการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ 4 ระหว่างวันที่ 5 - 8 เมษายน 2552 ในการประชุมครั้งนี้ คณะรัฐมนตรีด้านการศึกษาของอาเซียน มีความเห็นร่วมกันในการจัดทำแผนปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาของอาเซียน 5 ปี (2554 – 2558) เพื่อการเสริมสร้างความแข็งแกร่งและขยายความร่วมมือทางการศึกษา โดยที่ประชุมได้มอบหมายให้ สำนักเลขาธิการอาเซียนดำเนินการกับเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน และสำนักงานเลขาธิการองค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นผู้จัดทำ โดยแผนปฏิบัติการยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาของอาเซียน 5 ปี (2554 – 2558) ที่จัดทำขึ้นได้รับความเห็นชอบในที่ประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน ครั้งที่ 5 ระหว่างวันที่ 26 - 29 มกราคม 2553 ณ ประเทศฟิลิปปินส์ โดยให้ความสำคัญกับการดำเนินงานใน 5 ด้านดังนี้

2.2.2.1 การส่งเสริมการสร้างความตระหนักในความเป็นอาเซียน มีข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน ดังนี้

- 1) การสนับสนุนการจัดทำคู่มือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับความเป็นอาเซียน เพื่อสร้างความตระหนัก และค่านิยมร่วมในโรงเรียนประถม และมัธยมศึกษา
- 2) การสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตร (ระดับประถมและมัธยมศึกษา)

- 3) การสนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะของเจ้าหน้าที่กระทรวงการศึกษา ครู
นักการศึกษา : สนับสนุนการจัดฝึกอบรม/ประชุมเชิงปฏิบัติการ/การประชุมให้แก่ครูผู้สอน
- 4) การสนับสนุนหลักสูตรอาเซียนศึกษา (ระดับปริญญาตรี - โท)
- 5) การส่งเสริมให้มี “ASEAN Corners” ในโรงเรียน และการเฉลิมฉลอง
ASEAN Day (วันที่ 8 สิงหาคม ของทุกปี) ในทุกประเทศสมาชิก
- 6) การส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและอาจารย์ รวมทั้งการ
แลกเปลี่ยนด้านวัฒนธรรมและกีฬา

2.2.2.2 การเพิ่มการเข้าถึงคุณภาพการศึกษา ทั้งในระดับประถม และมัธยมศึกษา มี
ข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน ดังนี้

- 1) การแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการส่งเสริมการเข้าถึงคุณภาพ
การศึกษาที่เป็นสากล และเท่าเทียมกัน โดยผ่านโครงการที่ดำเนินงานในลักษณะหุ้นส่วนความ
ร่วมมือและการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคการเทียบสมรรถนะ โดยริเริ่มการดำเนินงานร่วมกับ
ชุมชน ภาคเอกชน และองค์กรที่ไม่แสวงผลกำไร/การให้มีกลไกช่วยเหลือนักเรียน/นักศึกษาที่เสี่ยงต่อ
การเลิกเรียนการค้น และการร่วมมือกันรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผนงาน
- 2) การแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติสำหรับ “reaching for the unreached”
- 3) ใช้ประโยชน์จากข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำหรับการวางแผน การกำหนด
นโยบาย และการให้ข้อเสนอแนะ
- 4) การใช้ประโยชน์จากการดำเนินงานโครงการมหาวิทยาลัยกับความ
รับผิดชอบต่อสังคม เพื่อขยายโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา

2.2.2.3 การเพิ่มคุณภาพการศึกษา มาตรฐานการปฏิบัติงาน การเรียนรู้ตลอดชีวิต
และการพัฒนาวิชาชีพ มีข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน ดังนี้

- 1) การส่งเสริมคุณภาพการศึกษาผ่านเครือข่ายครู ผู้บริหาร การศึกษา
สถานศึกษา และสมาคมครู
- 2) การแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศเกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจ การให้
รางวัล และการประเมินครู
- 3) การส่งเสริมการรับรองวิทยฐานะครูในระดับภูมิภาค และโครงการ
แลกเปลี่ยนครู
- 4) การเพิ่มความพยายามในการสร้างสมรรถนะของการจัดการสถานศึกษา
ในระดับภูมิภาค ทั้งในด้านการพัฒนาแผนงาน ภาวะการณ์เป็นผู้นำและการบริหารงาน

2.2.2.4 การสร้างความเข้มแข็งให้กับการเคลื่อนย้ายข้ามพรมแดน และความเป็น
สากลของการศึกษา มีข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน ดังนี้

1) การแลกเปลี่ยนความรู้ของทรัพยากรที่มีอยู่ในภูมิภาค และการสร้างความเชื่อมั่นของกลุ่มประเทศสมาชิก

2) การสร้างความเข้มแข็งให้กับกิจกรรมที่สนับสนุนการแลกเปลี่ยนนักศึกษา และทุนการศึกษาทุกระดับ

3) การพัฒนาแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาค เพื่อความเป็นสากลของการอุดมศึกษา โดยเน้นนโยบายในระดับภูมิภาค

2.2.2.5 การให้การสนับสนุน ส่งเสริมแก่ภาคส่วนอื่น ๆ มีข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน ดังนี้

1) การสนับสนุนการประชุม/การประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อสร้างความเป็นหุ้นส่วนที่ชัดเจน สำหรับการร่วมมือกันระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อเติมเต็มงานของกันและกัน และลดความซ้ำซ้อน

2) การวิเคราะห์และ/หรือการพัฒนาการฝึกอบรมครูด้านสิ่งแวดล้อมศึกษา การจัดการ และลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ โรคเอดส์ และการติดเชื้อ HIV และการคุ้มครองเด็ก

2.2.3 สภาพแวดล้อมการอุดมศึกษาไทยกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (SWOT)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2553) ได้ประเมินศักยภาพอุดมศึกษาไทยด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) โดยมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

2.2.3.1 จุดแข็งของการอุดมศึกษาไทย (Strengths)

1) สถาบันอุดมศึกษาไทยเป็นสมาชิกเครือข่ายความร่วมมือ/สมาคม รวมถึงเครือข่ายสารสนเทศในระดับ นานาชาติหลายแห่งเช่น เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network – AUN) สมาคมมหาวิทยาลัยแห่งเอเชียและแปซิฟิก (The Association of University of Asia and the Pacific - AUAP) เป็นต้น

2) สถาบันอุดมศึกษาไทยมีหลักสูตรนานาชาติ จำนวน 844 หลักสูตร พร้อมรองรับนักศึกษาต่างชาติและความร่วมมือทางวิชาการกับต่างประเทศ

3) สถาบันอุดมศึกษาไทยมีหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ

4) สถาบันอุดมศึกษาไทยหลายแห่งเป็นที่ยอมรับในต่างประเทศด้านการเรียนการสอน และการแข่งขันในระดับนานาชาติ

5) สถาบันอุดมศึกษามีความเข้มแข็งทางวิชาการในสาขาที่เป็น niche ของประเทศ ได้แก่ วิทยาศาสตร์สุขภาพ เวชศาสตร์เขตร้อน เกษตรเขตร้อน การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมเกษตร เป็นต้น

6) สถาบันอุดมศึกษามีศูนย์ความเป็นเลิศทางวิชาการ/ ศูนย์วิจัยต่างๆที่มีศักยภาพในการสร้างความร่วมมือทางวิชาการ และการวิจัยกับต่างประเทศ ซึ่งช่วยยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

7) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อกำกับดูแลการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาให้มีคุณภาพ

8) สถาบันอุดมศึกษา ที่อยู่ในแนวพื้นที่เศรษฐกิจมีศักยภาพทางวิชาการพร้อมที่จะให้บริการการศึกษาแก่ ประเทศเพื่อนบ้านที่อยู่ตามแนวพื้นที่เศรษฐกิจ

2.2.3.2 จุดอ่อนของการอุดมศึกษาไทย (Weaknesses)

1) การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยตั้งแต่การศึกษาขั้นพื้นฐานไม่สามารถพัฒนานักเรียนให้มีพื้นฐานความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาได้ในระดับสากล และในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาที่มีความเข้มข้นของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษน้อยเกินไป

2) สถาบันอุดมศึกษา บุคลากร และนักศึกษาขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนและการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน นอกจากนี้การเรียนการสอนด้านอาเซียนศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ไทยยังมีอยู่ในวงจำกัด

3) สถาบันอุดมศึกษาไทยไม่สามารถผลิตบัณฑิต ที่ตอบสนองความต้องการของภาคการผลิตและบริการ

4) สถาบันอุดมศึกษา ส่วนใหญ่ขาดความรู้ความสนใจในเรื่องการเปิดเสรีการค้าบริการ ทำให้ขาดการเตรียมความพร้อมในการรองรับการเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษาด้านการศึกษา

5) สถาบันอุดมศึกษา ยังใช้ประโยชน์น้อยจากหน่วยงานระหว่างประเทศด้านการศึกษาระดับภูมิภาคที่มีที่ตั้งในประเทศไทย

6) สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ยังเน้นการเรียนการสอนมากกว่าการวิจัยและพัฒนา

7) สัดส่วนของอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกต่ำกว่าแผนที่กำหนดไว้ และสัดส่วนตำแหน่งทางวิชาการต่ำ

8) สถาบันอุดมศึกษาไทยขาดการทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบัน ภายในประเทศเนื่องจากขาดเป้าหมายการพัฒนาที่ชัดเจน

9) การจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษามีคุณภาพไม่เท่าเทียมกัน

10) ความสามารถในการแข่งขันด้านการศึกษาของประเทศไทยเป็นรอง สิงคโปร์และมาเลเซีย

11) ประเทศไทยขาดความรู้ ความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับระบบการศึกษา และกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการให้บริการการศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียน

12) สถาบันอุดมศึกษาขาดการผนึกกำลังร่วมกับหน่วยงานที่ให้ทุนการศึกษาแก่ต่างประเทศ ทำให้ขาดพลังร่วม และความสอดคล้องในการดำเนินการ

2.2.3.3 โอกาสของการอุดมศึกษาไทย (Opportunities)

1) ประเทศไทยเป็นที่ตั้งของหน่วยงานระหว่างประเทศด้านการศึกษาในระดับภูมิภาคหลายองค์การ เช่น สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Southeast Asian Ministers of Education Secretariat – SEAMES) ศูนย์ภูมิภาคองค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้านการอุดมศึกษาและการพัฒนา (Southeast Asian Ministers of Education Organization Regional Centre for Higher Education and Development – SEAMEO RIHED) เครือข่ายภูมิภาคองค์การรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ว่าด้วยเวชศาสตร์เขตร้อนและสาธารณสุข (Southeast Asian Ministers of Education Organization Regional Tropical Medicine and Public Health Network - SEAMEO TROPMED) โครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากรระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (University Mobility In Asia and Pacific - UMAP) องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติหรือยูเนสโก (United Nations Educational, Scientific, and Cultural Organization:- UNESCO) และสำนักงานเลขานุการเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Secretariat- AUNS)

2) ประเทศไทยมีความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์โดยเป็นจุดเชื่อมโยงระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนและประเทศนอกกลุ่มอาเซียน และอยู่ในแนวพื้นที่เชื่อมต่อทางเศรษฐกิจ (Economic Corridor) และเส้นทางเศรษฐกิจที่สำคัญในอาเซียน เช่น GMS และ IMT-GT เป็นต้น

3) ประเทศไทยมีนโยบายที่ชัดเจนในการเป็นศูนย์กลางการศึกษาในประเทศเพื่อนบ้าน

4) อาเซียนมีกฎบัตรและวิสัยทัศน์ 2020 เป็นกรอบในการดำเนินงานร่วมกันของประเทศสมาชิกอาเซียน

5) การเปิดเสรีการค้าบริการ และการลงทุนจะทำให้มีการเคลื่อนย้ายทุน และกำลังคนที่มีความสามารถทางวิชาชีพและด้านภาษาเพิ่มขึ้น

6) การศึกษามีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงระหว่างเสาหลักทั้ง 3 ของประชาคมอาเซียนซึ่งจะสามารถนำไปสู่ความสำเร็จในการสร้างประชาสังคมตามเป้าหมายปี 58

2.2.3.4 อุปสรรคของการอุดมศึกษาไทย (Threats)

- 1) ปัจจุบันมหาวิทยาลัยต่างชาตินำมาตั้งวิทยาเขตในประเทศสมาชิกอาเซียน เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย และ เวียดนาม เป็นต้น ทำให้สถาบันอุดมศึกษาไทยเสียเปรียบในเชิงแข่งขัน
- 2) การเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษาก่อให้เกิดการแข่งขันในการจัดการศึกษาเพิ่มขึ้น
- 3) ประเทศสมาชิกอาเซียนยังไม่มีระบบการถ่ายโอนหน่วยกิต และการรับรองคุณวุฒิระหว่างกัน
- 4) ประเทศสมาชิกอาเซียนบางประเทศมาตรการจูงใจให้ผู้มีความสามารถโดดเด่นไปศึกษา และทำงานในประเทศได้ เช่น สิงคโปร์
- 5) การเคลื่อนย้ายคนโดยเสรีอาจทำให้เกิดการแพร่กระจายของเชื้อโรค การเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ยาเสพติด และอาชญากรข้ามชาติเข้าสู่ประเทศไทย
- 6) ประเทศไทยยังไม่มีมาตรการเตรียมการเพื่อรองรับปัญหาจากการเคลื่อนย้ายคนตามแนวพื้นที่เศรษฐกิจที่ดีพอ

2.2.4 ยุทธศาสตร์การอุดมศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน

พินิติ (2554) ได้กล่าวไว้ว่า สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าร่วมเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 ตามกฎบัตรอาเซียน ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้ง ทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านการศึกษา โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดให้การเปิดเสรีการค้าบริการด้านการอุดมศึกษา และบูรณาการการเป็นประชาคมอาเซียนเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดทำกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 เพื่อให้ระบบอุดมศึกษาเตรียมพร้อมในการรองรับให้ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องเสริมหลักสูตรในทุกคณะและภาควิชา ให้นักศึกษาตระหนักในเรื่องของอาเซียนมากขึ้น ทั้งรายวิชาอาเซียนทั่วไป รายวิชาที่เปรียบเทียบมิติต่างๆ ในอาเซียน รายวิชาที่เจาะลึกเรื่องเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรมของประเทศอาเซียน นอกจากนี้ยังต้องมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องของภาษาทั้งภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาในการทำงานของอาเซียน และภาษาของประเทศเพื่อนบ้าน โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2553) ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและการเปิดเสรีการค้าบริการด้านอุดมศึกษาเพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษาใช้วางแผนยุทธศาสตร์และนโยบายทั้งในระยะสั้น และระยะยาวต่อไป เพื่อให้คุณภาพบัณฑิตในอนาคตไปสู่สากล และนำประเทศให้มีความสามารถในการแข่งขันได้ โดยสร้างความร่วมมือกับประเทศสมาชิกในการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบุคลากรไปยังประเทศเพื่อนบ้านในระยะเริ่มต้น และขยายวงให้กว้างขึ้น โดยมีสาระสำคัญดังนี้

2.2.4.1 วิสัยทัศน์ บัณฑิตไทยมีความสามารถในระดับสากล และมีความรับผิดชอบ
ในฐานะสมาชิกประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก

2.2.4.2 พันธกิจ

1) อุดมศึกษาไทยผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพระดับสากลและมีความตระหนัก
ในการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียน

2) อุดมศึกษาไทยพัฒนาศักยภาพในการจัดการการอุดมศึกษาให้มีคุณภาพ
ร่วมกับประเทศสมาชิกอาเซียน

2.2.4.3 เป้าหมาย

1) ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทยอยู่ในระดับที่
ทัดเทียมกับบัณฑิตในประเทศสมาชิกอาเซียน

2) สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเป็น
ประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ.2558

3) สถาบันอุดมศึกษาไทยมีจำนวนกิจกรรมทางวิชาการที่ทำร่วมกับประเทศ
อาเซียนเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี

4) จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาไทย สามารถ
ทำงานทั้งในหน่วยงานระหว่างประเทศ บริษัทข้ามชาติในประเทศ และ/หรือประกอบการในกลุ่ม
ประเทศอาเซียนเพิ่มขึ้น ในแต่ละปี

5) จำนวนนักศึกษาอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษาไทยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 25
ต่อปี

2.2.4.4 ตัวชี้วัด

1) คะแนนการทดสอบภาษาอังกฤษตามเกณฑ์มาตรฐานสากลของ
นักศึกษาไทยโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ทัดเทียมกับประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น

2) จำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับอาเซียน และ
ภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียน

3) จำนวนกิจกรรมทางวิชาการที่ทำร่วมกับประเทศสมาชิกอาเซียน

4) จำนวนบัณฑิตไทยทำงานในหน่วยงานระหว่างประเทศและบริษัทข้าม
ชาติในไทย และ/หรือ ประกอบการในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน

5) จำนวนนักศึกษาอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษาไทย

2.2.4.5 ยุทธศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดยุทธศาสตร์

ในการดำเนินงานไว้ 3 ยุทธศาสตร์ซึ่งในแต่ละยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย กลยุทธ์ มาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ และกิจกรรม/โครงการที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาควรริเริ่ม/สนับสนุน/กำหนดนโยบาย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล

1) กลยุทธ์

(1) พัฒนาสมรรถนะด้านการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับที่ใช้ในการทำงานได้

(2) พัฒนาสมรรถนะด้านการประกอบวิชาชีพและการทำงานข้ามวัฒนธรรมของบัณฑิตไทย

2) มาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ

(1) ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และระบบวัดผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ ตั้งแต่การศึกษาระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับอุดมศึกษา

(2) ส่งเสริมการผลิตและพัฒนาอาจารย์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ รวมทั้ง ภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา

(3) ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนและความรู้เกี่ยวกับอาเซียนตั้งแต่ระดับพื้นฐานไปจนถึงระดับอุดมศึกษา และการวิจัยด้านอาเซียนศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

(4) ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาโดยสนับสนุนการถ่ายโอนหน่วยกิตระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

(5) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อเปิดโลกทัศน์และเปิดโอกาสให้นักศึกษาไทยได้แสดงความสามารถในเวทีระดับนานาชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับอาเซียน รวมถึงกิจกรรมเพื่อสร้างความตระหนักในการเป็นพลเมืองอาเซียน

3) กิจกรรม/โครงการที่ สกอ. ควรริเริ่ม/สนับสนุน/กำหนดนโยบาย

(1) การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และการกำหนดมาตรฐานการวัดสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของบัณฑิต

(2) การผลิตและพัฒนาอาจารย์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ

(3) การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียน

(4) การจัดสรรทุนเพื่อการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในอาเซียนและการพัฒนาระบบการถ่ายโอนหน่วยกิตในอาเซียน

(5) การจัดกิจกรรมเพื่อเปิดโลกทัศน์นักศึกษาไทยสู่นักศึกษาอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาประชาคมอาเซียน

1) กลยุทธ์

- (1) พัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะสากล
- (2) ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเกี่ยวกับอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษา
- (3) พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีคุณภาพระดับสากล
- (4) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพระดับสากล
- (5) พัฒนาระบบวิชาการและการวิจัยสู่ความเป็นเลิศ
- (6) พัฒนาระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียนมาตรการที่ควรพิจารณา

ดำเนินการ

2) มาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ

- (1) ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดสัดส่วนอาจารย์ระดับปริญญาเอกให้สูงขึ้น รวมทั้งสนับสนุนให้อาจารย์ผลิตผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ โดยเฉพาะในระดับศาสตราจารย์ให้มากขึ้น
- (2) สร้างเครือข่ายด้านการวิจัยระหว่างศูนย์ความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษาไทยกับสถาบันอุดมศึกษา/หน่วยงาน/องค์กรทั้ง ภาครัฐและเอกชนในประเทศและในอาเซียนในสาขาที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศและทิศทางของอาเซียน
- (3) สนับสนุนทุนวิจัยระดับปริญญาเอก ทุนพัฒนาอาจารย์ และทุนสนับสนุนเพื่อผลิตงานวิจัยและเผยแพร่ผลงานวิจัย เช่น ในการประชุมทางวิชาการระดับภูมิภาค และวารสารทางวิชาการในระดับนานาชาติ เป็นต้น
- (4) ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยของนักวิชาการไทยและอาเซียน
- (5) ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติในสาขาที่ประเทศไทยมีความเชี่ยวชาญและเป็นที่ต้องการของตลาดงานในอาเซียน
- (6) ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาจัดหลักสูตรการเรียนการสอนเป็นสองภาษา เช่น ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เป็นต้น
- (7) ส่งเสริม/สนับสนุน/จัดสรรงบประมาณให้อาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีความรู้ ความสามารถและความชำนาญสูง เช่น ผู้ที่เคยได้รับรางวัลโนเบล มาสอน บรรยาย และ

ถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่อุดมศึกษาไทย และ/หรือ ทำวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานการอุดมศึกษาไทย

(8) ส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของไทยและสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียนเพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบัน

(9) ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้งการอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ เช่น การเข้าใช้ห้องสมุด/ห้องปฏิบัติการ หอพักนักศึกษานานาชาติ เป็นต้น

(10) ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมที่มีความเป็นนานาชาติทั้ง ในกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมนอกหลักสูตร และดำเนินกิจกรรมทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์

(11) ส่งเสริมการสร้างความกลมกลืน (Harmonization) ของการอุดมศึกษาในอาเซียน โดยเฉพาะในด้านคุณภาพและคุณวุฒิทางการศึกษาผ่านกลไกความร่วมมือระดับอุดมศึกษาที่มีอยู่ เช่น SEAMEO RIHED, AUN เป็นต้น

3) กิจกรรม/โครงการที่ สกอ. ควรริเริ่ม/สนับสนุน/กำหนดนโยบาย

(1) การพัฒนาศักยภาพอาจารย์และบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา

(2) การสร้างเครือข่ายด้านการวิจัยในอาเซียน

(3) การจัดตั้งสำนักงานการศึกษานานาชาติ

(4) การสนับสนุนการลงทุนด้านการอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานใน สถาบันอุดมศึกษา

(5) การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนและการวิจัยเกี่ยวกับอาเซียน รวมถึงการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีสารสนเทศ

(6) การร่วมมือกับประเทศสมาชิกอาเซียนพัฒนาภูมิภาคเพื่อสร้างระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมบทบาทของอุดมศึกษาไทยในประชาคมอาเซียน

1) กลยุทธ์

(1) ส่งเสริมบทบาทความเป็นผู้นำของสถาบันอุดมศึกษาไทยที่เกี่ยวข้องกับสามเสาหลักในการสร้างประชาคมอาเซียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเสาด้านประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

(2) สร้างความตระหนักในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนและบทบาทของอุดมศึกษาไทยในการพัฒนาประชาคมอาเซียนทั้งในด้านบวกและลบ

(3) ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

(4) พัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน

2) มาตรการที่ควรพิจารณาดำเนินการ

(1) ประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงานสู่การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนและความเคลื่อนไหวในการเจรจาเปิดเสรีการค้าบริการด้านการศึกษาในอาเซียนและระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาแก่สถาบันอุดมศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง

(2) ส่งเสริมการสร้าง ความตระหนักในเรื่องเอกลักษณ์ของไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมสัมพันธ์ในหมู่ประชาชน ประชาคมอุดมศึกษา และเยาวชนอาเซียน

(3) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเตรียมการเพื่อใช้ประโยชน์และป้องกันผลกระทบที่เกิดจากการเคลื่อนย้ายกำลังคนข้ามชาติ เช่น การระบาดของโรค ยาเสพติด และอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นต้น

(4) จัดทำ Mapping สถาบันอุดมศึกษาแกนหลักในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญและเป็นความต้องการของเขตพื้นที่เศรษฐกิจต่างๆ โดยเชื่อมโยงระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทยที่มีความเชี่ยวชาญและตอบสนองต่อการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจต่างๆ กับสถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน

(5) ส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาไทยไปสอน/วิจัย/ให้บริการวิชาการ/ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมแก่สถาบันอุดมศึกษาในอาเซียน

3) กิจกรรม/โครงการที่ สกอ. ควรริเริ่ม/สนับสนุน/กำหนดนโยบาย

(1) การพัฒนาศูนย์ข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียนและความเคลื่อนไหวอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและกิจกรรมสัมพันธ์

(2) การส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมวิชาการในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประชาคมอาเซียน

(3) การจัดประชุมผู้บริหารระดับสูงด้านอุดมศึกษาของอาเซียนเพื่อสนับสนุนการสร้างกลไกเพื่อความกลมกลืน(Harmonization) ของระบบอุดมศึกษาแห่งอาเซียน

(4) การให้บริการการศึกษาและฝึกอบรมทางวิชาการและวิชาชีพแก่ประเทศสมาชิกอาเซียน

(5) จัดตั้งหน่วยงานในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ดำเนินการเกี่ยวกับอาเซียนโดยตรงเพื่อเป็นหน่วยประสานงานกระตุ้นให้เกิดการริเริ่มสร้างสรรค์และทำงานร่วมกับองค์กรที่มีอยู่แล้วในอาเซียนให้เกิดความเข้มแข็ง

(6) การพัฒนาความเข้มแข็งด้านภาษาไทยและภูมิปัญญาไทยรวมทั้งการให้ความรู้เกี่ยวกับเอกลักษณ์ของประเทศสมาชิกอาเซียน

2.2.5 ประเด็นความห่วงใยนักศึกษาไทยกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 ส่งผลให้ประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศต้องเตรียมการเพื่อให้นักเรียน นิสิตนักศึกษา และประชาชนของแต่ละประเทศให้มีความพร้อมรองรับต่อการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น สำหรับนิสิต นักศึกษาในประเทศไทยคณะกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษานอกชั้นเรียน เครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาเขตภาคกลางเพื่อพัฒนาบัณฑิตอุดมคติ (มปป.) ได้ให้ข้อคิดเห็นในประเด็นความห่วงใยต่อการเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนิสิตนักศึกษาไทย อยู่หลายประการ ดังนี้

2.2.5.1 นักศึกษาไทยตระหนักในเรื่องนี้น้อยมาก และขาดการเตรียมการที่ดี ส่วนใหญ่ยังใช้ชีวิตแบบไม่เตรียมการ เพราะขาดการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์อนาคต อาจจะพอรู้ความเคลื่อนไหวบ้างแต่ไม่รู้ว่าสถานการณ์อนาคตมีความเกี่ยวข้องกับตนเองอย่างไร บางส่วนที่พอจะทราบบ้างก็พบว่ายังขาดการเตรียมการส่วนใหญ่มองว่าไว้ถึงเวลาค่อยปรับตัว

2.2.5.2 นักศึกษาไทยมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในด้านการพูด อ่าน เขียนในภาพรวมยังขาดทักษะที่ดีขณะที่ภาษาอังกฤษถูกกำหนดให้เป็นภาษากลางของอาเซียน สถานการณ์เช่นนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันกับบัณฑิตจากประเทศเพื่อนบ้านที่คาดว่าจะเข้ามาสมัครงานในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นในอนาคต และในอนาคตสถานประกอบการย่อมต้องการบัณฑิตที่มีทักษะทางภาษาอังกฤษสูงเพิ่มมากขึ้นการมีงานทำของนักศึกษาไทยจึงเป็นประเด็นน่าเป็นห่วงในอนาคต

2.2.5.3 นักศึกษาไทยมีกระบวนการเรียนรู้ ยังเป็นไปเพื่อในรูปแบบของการเรียนเพื่อให้ได้ปริญญามากกว่าเรียนเพื่อให้ตนเองมีศักยภาพ ขณะที่นักศึกษาจากประเทศเพื่อนบ้านให้ความสำคัญต่อการเรียนสูงมากจึงน่าเป็นห่วงสำหรับนักศึกษารุ่นใหม่ในอนาคตที่ยังประมาทกับสถานการณ์และศักยภาพของบัณฑิตจากประเทศเพื่อนบ้าน

2.2.5.4 นักศึกษาไทยรุ่นใหม่ซึ่มซับค่านิยมใหม่ๆ ที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพด้านการเรียนรู้ของตนเอง ไม่เอื้อต่อการอยู่ร่วมกันที่ดีในสังคม เช่น รักเสรีภาพ ความเป็นปัจเจกชนสูง แสดงออกซึ่งภาวะอารมณ์อย่างขาดความยับยั้งชั่งใจ เรียนเพื่อรวย ขาดความรับผิดชอบในตนเองที่มากพอ ฯลฯ ซึ่งเป็นอุปสรรคอย่างมากต่อการใช้ชีวิตภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรมที่เพิ่มมากขึ้นในอนาคต

2.2.6 แนวทางการพัฒนาการอุดมศึกษาไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การก้าวสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 การอุดมศึกษาของไทยได้ปรับตัว พัฒนา และวางแนวนโยบายเตรียมพร้อม เพื่อรองรับสภาพการแข่งขันที่จะรุนแรงขึ้น โดย อรุณ (2557) ได้ให้ข้อคิดเห็นและแนวทางการพัฒนาการอุดมศึกษาไทยกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไว้ดังนี้ ภาพรวมการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตของไทย มีทั้ง จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส รวมถึง วิกฤต ที่เกิดขึ้นพร้อมๆ กัน โดยจุดแข็งของการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตของไทย อยู่ที่การเตรียมแผนงาน มีกฎ ระเบียบที่ชัดเจนเพื่อกำหนดแนวทางเกี่ยวกับการศึกษาของไทย อาทิ พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 เป็นต้น นอกจากนี้ภาครัฐได้จัดสรรงบประมาณให้กระทรวงศึกษาธิการที่สูงมาก เมื่อเทียบกับกลุ่มประเทศในอาเซียน และมีขั้นตอนการกระจายอำนาจทางการศึกษา ทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น ขณะเดียวกัน การศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตของไทย ยังมีจุดอ่อน ที่ไม่ควรมองข้ามได้แก่ การขาดความต่อเนื่องในเชิงนโยบาย กล่าวคือ รัฐบาลที่ผ่านมามีความต่อเนื่องในเชิงนโยบาย เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงตัว รัฐมนตรี หรือรัฐบาล ส่วนระบบการประเมินผลของการศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตของไทย นั้นมีความซับซ้อน แม้ว่ามีหลายหน่วยงานในการตรวจประเมินคุณภาพ หากแต่ไม่ได้ช่วยให้เกิดการ พัฒนาในเชิงคุณภาพ ยิ่งกว่านั้นคือ การปฏิรูปการศึกษาของไทยยังขาดการบูรณาการ นั่นคือให้หลายหน่วยงานเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมกับภาคการศึกษาที่ต้องจัดทำ หลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานมากขึ้น เพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษาของไทยในเวทีอาเซียน เนื่องจากภูมิรัฐศาสตร์ประเทศไทยตั้งอยู่ใจกลางภูมิภาคอาเซียน จึงเหมาะกับการสร้างความร่วมมือทางวิชาการในกลุ่มอาเซียน ส่งเสริมการวิจัยในระดับนานาชาติและพัฒนาร่วมกันในระดับมหาวิทยาลัยเพื่อลดวิกฤตการศึกษาไทยในประเด็นคุณภาพบัณฑิตต่ำ กล่าวคือ ปัจจุบันมีหลายทางเลือกในการศึกษามากขึ้น และเน้นในเชิงพาณิชย์ หากแต่ขาดการควบคุมคุณภาพของการศึกษา ส่งผลให้ปริมาณบัณฑิตมีมากกว่าตำแหน่งงาน เนื่องจากการผลิตบัณฑิตในคณะวิชาที่สร้างรายได้ให้กับมหาวิทยาลัยนั้นๆ แต่ล้มค้ำถึงความต้องการของตลาดแรงงานที่แท้จริงประกอบกับสภาพเศรษฐกิจผันผวนตลอดเวลาส่งผลให้เกิดการว่างงานมากขึ้น และ หลายภาคส่วนเริ่มตั้งคำถามกับการศึกษาของไทย ในกรณีอุดมศึกษาของไทยถูกจัดอยู่ในอันดับ 8 ในกลุ่มอาเซียนซึ่งชี้ให้เห็นว่า การศึกษาไทย มีคุณภาพต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้านอย่าง สาธารณรัฐสิงคโปร์ สหพันธรัฐมาเลเซีย บรูไนดารุสซาลาม สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา ดังนั้นการศึกษาไทยจึงต้องเร่งปรับปรุงให้อยู่ในระดับแนวหน้าของกลุ่มประเทศอาเซียน โดยประเด็นที่จะต้อง พัฒนาดังมีรายละเอียดดังนี้

2.2.6.1 ระดับนโยบาย

1) การปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของรัฐบาลในเชิงนโยบาย คือ กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษาควรมีนโยบายและแผนยุทธศาสตร์รองรับการเตรียมความพร้อมของการศึกษาไทยในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนซึ่งที่ผ่านมายังขาดความชัดเจนในการนำไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งควรมีนโยบายในการปรับตัวและการเตรียมความพร้อมการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแก่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยอย่างเป็นทางการ โดย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ต้องกระตุ้นให้สถาบันอุดมศึกษาเกิดความตื่นตัว พัฒนานิสิตนักศึกษาบัณฑิต เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นและตระหนักถึงความสำคัญของการเข้าร่วมเป็นประชาคมอาเซียนตามกฎบัตรอาเซียน ซึ่งจะทำให้การเปิดเสรีการค้าบริการด้านอุดมศึกษาและการบูรณาการการเป็นประชาคมอาเซียนเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดทำกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 เพื่อให้ระบบอุดมศึกษาเตรียมพร้อมในการรองรับให้ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้ ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาต้องกำหนดให้เพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล โดยพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษในระดับสากล โดยพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้ พร้อมทั้งพัฒนาด้านวิชาชีพ และการทำงานข้ามวัฒนธรรม พัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษาและส่งเสริมบทบาทของอุดมศึกษาไทยในประชาคมอาเซียนทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

2) สถาบันระดับอุดมศึกษาต้องเสริมหลักสูตรในทุกคณะและภาควิชาให้นักศึกษาตระหนักในเรื่องของอาเซียน รายวิชาที่เจาะลึกเรื่องเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมของประเทศอาเซียนและเพิ่มการเรียนภาษาในกลุ่มอาเซียนเสริมเข้าไป อุดมศึกษาในฐานะองค์กรคลังสมองของชาติต้องเตรียมกำลังคนของชาติให้พร้อม หากคุณภาพบัณฑิตไทยสู่บัณฑิตประเทศสมาชิกอาเซียนไม่ได้ประเทศไทยจะสูญเสียตลาดแรงงานให้กับแรงงานต่างชาติ บัณฑิตไทยที่จบออกมาจะต้องเผชิญกับปัญหาการตกงานมากขึ้น ส่งผลให้เกิดปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองตามมา อีกทั้งมหาวิทยาลัยไทยควรตื่นตัวในการพัฒนานักศึกษา บัณฑิต บุคลากร หลักสูตร เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาอาจจัดตั้ง “ศูนย์อาเซียนศึกษา” (ASEAN Studies Center) ขึ้นเพื่อช่วยเตรียมความพร้อมการศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียนเตรียมความพร้อมเป็นศูนย์บริการเบ็ดเสร็จครบวงจร (One-stop Service) ด้านอาเซียน ในภูมิภาคมีการสร้างฐานความรู้อาเซียนที่สมบูรณ์ให้เป็นแหล่งอ้างอิง เชื่อมโยง เชิงเครือข่ายฐานข้อมูลต่างๆ จัดกิจกรรม กระตุ้นความเป็นอาเซียน (ASEAN Alert)

2.2.6.2 ระดับปฏิบัติการ

1) คณาจารย์/ผู้สอน ต้องเปิดกว้างสู่โลกภายนอก ต้องพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของบัณฑิตให้มีคุณภาพมาตรฐานระดับสากล ส่งเสริมโครงการแลกเปลี่ยน นักศึกษา พัฒนา

อาจารย์และบุคลากร สู่ระดับสากล พัฒนาหลักสูตรและการเรียน การสอน เพื่อยกระดับอุดมศึกษา ไทยให้เข้มแข็งสอดคล้องการพัฒนาของประชาคมอาเซียน รวมถึงการปรับตัวด้านการเตรียมความพร้อม ของอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา คือ อาจารย์ในมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่ต้องพัฒนาศักยภาพของ ตนเอง ทางด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุง ศิลป วัฒนธรรม โดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษากลางของการสื่อสารในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งพบว่า ระบบมหาวิทยาลัยยังไม่มีระบบการเสริมสร้างและสนับสนุน ให้พนักงานมหาวิทยาลัยได้มีการพัฒนา ศักยภาพของตนเองทั้งทางด้านภาษาและการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปอย่างเพียงพอต่อการรองรับ การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2) นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดความเข้าใจหรือตระหนักถึงเรื่อง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี พ.ศ. 2558 โดยเฉพาะนิสิตนักศึกษาที่กำลังจะก้าวเข้าสู่ ตลาดแรงงาน เพราะการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนผลที่จะเกิดขึ้นตามมาคือ การเปิดเสรีการค้า บริการการศึกษาที่มีการขยายตัวการศึกษาข้ามพรมแดนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกว้างขวางขึ้น การเคลื่อนย้าย องค์ความรู้กำลังคนนักศึกษา และบุคลากรศึกษามีความสะดวกขึ้นด้วยและการ ปรับตัวด้านการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา คือ นักศึกษานั้นหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเรียนรู้ ปรับตัวและเตรียมความพร้อมรับกับสถานการณ์ในอนาคต เช่น นักศึกษาต้องมีความสนใจและ ตระหนักถึงผลที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากการรวมตัวของประเทศต่างๆ สู่ประชาคมอาเซียนในส่วนของ ข้อดีและข้อเสียอย่างเข้าใจ การเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียน ซึ่งสังคมยุคใหม่จะสะท้อนความเป็น สังคมพหุวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น รวมถึงการเรียนรู้ของนักศึกษายุคใหม่จำเป็นต้องปรับทั้งกระบวนการ เรียนรู้ ปรับทัศนคติที่จะต้องตระหนักถึงความเป็นชาติการปรับกระบวนการเรียนรู้ยุคใหม่ควร เป็นไปอย่างมีเป้าหมาย อย่างคนรู้เท่าทันสถานการณ์ การสร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับ ผู้อื่นที่ต่างวัฒนธรรมได้ และเรียนรู้ประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเพื่อให้ เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกันพร้อมทั้งสร้างโอกาสเรียนรู้ภาษาต่างประเทศต้องเพิ่มทักษะทางด้าน ภาษาอังกฤษให้มากขึ้นให้สามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดี

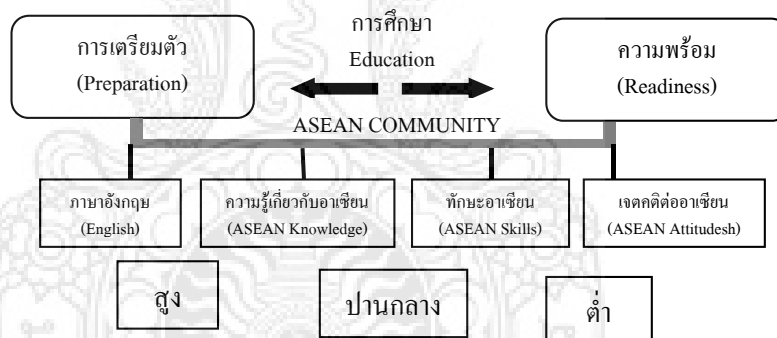
3) การปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของชุมชนท้องถิ่นในการก้าวเข้าสู่ ประชาคมอาเซียนเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะชุมชนถือเป็นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญ หากชุมชนท้องถิ่นไม่มี มาตรการหรือแผนรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนก็จะเกิดความเสียเปรียบทางการแข่งขัน ด้านภูมิปัญญา วัฒนธรรมท้องถิ่นที่ถือว่าเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสังคมไทยมาอย่างยาวนาน ตลอดจนการ สร้างชุมชนเศรษฐกิจอาเซียนที่จำเป็นต้องมีผู้นำชุมชนท้องถิ่นที่มีวิสัยทัศน์ในการบูรณาการเชื่อมโยง เศรษฐกิจของประชาคมอาเซียนให้เข้ากับเศรษฐกิจโลก โดยชุมชนต้องมีกลไกและสถาบันการศึกษา ต่างๆ ในท้องถิ่นนั้นต้องมีการสนับสนุน ในการประสานงานและการดำเนินการประชาสัมพันธ์ และให้

ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนแก่ผู้นำชุมชน และประชาชนในท้องถิ่นเพื่อเรียนรู้และปรับตัวในการวางแผนชุมชนท้องถิ่นเพื่อรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

2.2.7 ความพร้อม และการเตรียมตัว ด้านการศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียน

จันทร์พา (2557) ได้ศึกษาความพร้อมและการเตรียมตัวทางการศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อรองรับการรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนในปีพุทธศักราช 2558 และสร้างโมเดลเพื่อใช้ในการศึกษาโดยใช้ชื่อว่า โมเดลความพร้อมและการเตรียมตัวทางการศึกษาเพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โมเดลที่สร้างขึ้นประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญสี่องค์ประกอบคือ ภาษาอังกฤษ (English) ความพร้อมทางการให้ประชาชนของตนมีความรู้เกี่ยวกับอาเซียน (ASEAN Knowledge) ด้านทักษะที่จำเป็นต่อการสร้างประชาคมอาเซียน (ASEAN Skills) และด้านเจตคติที่ส่งเสริมการสร้างประชาคมอาเซียน (ASEAN Attitudes)

ภาพที่ 2.1 โมเดลความพร้อมและการเตรียมตัวทางการศึกษาเพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ที่มา : จันทร์พา (2557)

ทั้งนี้ จันทร์พา (2557) ได้กล่าวถึง ส่วนมูลเหตุการณที่กำหนดให้มืองค์ประกอบทั้งสี่ มีคำอธิบายดังต่อไปนี้ ในเรื่องของภาษากลางของอาเซียนนั้น ถือเป็นองค์ประกอบแรกและสำคัญ กฎบัตรอาเซียนเองแม้ไม่ได้กำหนดว่าชาวอาเซียนต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร แต่ภาษาอังกฤษคือภาษากลางของโลกและใน Roadmap ของอาเซียนมีการระบุถึงการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในเรื่องของความรู้เกี่ยวกับอาเซียน (Knowledge about ASEAN) ก็ถือเป็นเรื่องจำเป็นและสำคัญในการสร้างประชาคมอาเซียน และที่สำคัญไม่น้อยไปกว่าความรู้เกี่ยวกับอาเซียนคือทักษะ (skills) และเจตคติต่ออาเซียนและการสร้างประชาคมของอาเซียน โดยมีผลการวิเคราะห์ภาพรวมของแต่ละประเทศ เน้นการความพร้อมและการเตรียมตัวในสี่ด้าน คือ ด้านภาษาอังกฤษ (English) ด้านความรู้

เกี่ยวกับอาเซียน (ASEAN Knowledge) ด้านทักษะเพื่อส่งเสริมการสร้างประชาคม (ASEAN Skills) และด้านเจตคติที่มีต่อการรวมกันเป็นประชาคมอาเซียน (Attitudes towards ASEAN Integration) ไว้ดังนี้ (จันทร์พา, 2557)

2.2.7.1 ประเทศบรูไน ดารุสซาลาม (Negara Brunei Darussalam)

ความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษ บรูไนมีความพร้อมในการใช้ภาษาอังกฤษ ที่ถือว่าไม่น้อยหน้าชาติสมาชิกอื่นๆ จากข้อมูลเบื้องต้นบรูไนมีการใช้ภาษาอังกฤษสูง แม้ว่าบรูไนจะ กำหนดให้ใช้ภาษามาเลย์เป็นภาษาประจำชาติ แต่ภาษาอังกฤษก็มีการใช้อย่างกว้างขวาง ภาษาที่ใช้ เป็นสื่อการสอนมีสองภาษาคือ ส่วนใหญ่ใช้ภาษามาเลย์และภาษาอังกฤษ แม้บรูไนจะมีแรงงาน ต่างชาติที่สูงมากแต่การติดต่อสื่อสารระหว่างแรงงานกับชาวบรูไนมีไม่มากนัก

ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ด้วยขนาดที่เล็กของประเทศและประชากรเพียง ประมาณสี่แสนคน บรูไนมีความพร้อมสูงในด้านของการศึกษา ดร.สมเกียรติ อ่อนวิมล หนึ่งใน ผู้เชี่ยวชาญด้านอาเซียนเคยแสดงทรรศนะเอาไว้ว่า “บรูไนเป็นประเทศเล็กๆ ไม่ค่อยมีปัญหาในการ ทำความรู้จักกับอาเซียน วันเดียวก็เดินไปถึงหมดแล้ว เพราะฉะนั้น บรูไนเป็นประเทศที่ปรับตัวได้เร็ว ในการที่ให้ความรู้ บรูไนรู้สึกภูมิใจที่ได้มีส่วนเป็นประธานอาเซียน แล้วก็จัดการหลายๆ อย่างประเทศ เล็กๆ แต่ก็จัดใหญ่ได้ นักศึกษาบรูไนที่ผมได้มีโอกาสสัมภาษณ์ พูดคุยเนี่ยก็ทันสมัย เพราะว่าส่วนใหญ่ นักศึกษาบรูไนเรียนต่างประเทศกันหมด คือไม่ได้เรียนในบรูไนแต่เรียนระดับโรงเรียน แล้วก็รัฐบาลก็ ส่งไปเรียนทั่วโลก ใครอยากไปเรียนที่ไหนก็ไป พอมีมหาลัยแห่งชาติบรูไนขึ้นมา ก็มีบางส่วนที่เรียน ระดับปริญญาตรีแล้วก็ไปต่อโท แล้วรัฐบาลก็ส่งไป เพราะฉะนั้นคนพวกนี้พอกลับมา ก็จะมีความเป็น สากลไม่ต้องห่วงเลยว่าเขาจะไม่รู้เรื่องอาเซียนหรือต้องปรับ เขาก็ปรับตัวสุดๆ ประเทศเล็กนิดเดียว เพราะฉะนั้นก็ต้องรองรับการเติบโตของอาเซียนได้อย่างสบายๆ

ทักษะอาเซียน (ASEAN Skills) และเจตคติต่ออาเซียน (Attitudes towards ASEAN Integration) นั้นบรูไนจะยังมีความพร้อมน้อย แม้ว่าชาวบรูไนจะคุ้นเคยกับ คนงานชาวต่างชาติแต่เป็นการรู้จักคุ้นเคยในฐานะชาวต่างชาติและแรงงาน

2.2.7.2 ราชอาณาจักรกัมพูชา (The Kingdom of Cambodia)

ความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษ ความพร้อมในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร (English for Communication) ของราชอาณาจักรกัมพูชา พบว่า มีความพร้อมน้อย เนื่องจากปัญหาความยากจนและระดับการพัฒนาทางการศึกษาที่ต่ำ

ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน การเผยแพร่ของข้อมูลยังมีข้อจำกัด กัมพูชามี ปัญหาทางด้านศึกษา ผู้คนส่วนใหญ่มีการศึกษาน้อย อัตราการรู้หนังสือยังต่ำ คือ อยู่ที่ร้อยละ 48 - 50 การพัฒนาด้านศึกษานั้นกัมพูชาได้รับความช่วยเหลือจากต่างชาติสูงเช่นเดียวกับลาว กล่าวโดย สรุปล จุดอ่อนด้านการศึกษาของกัมพูชาคือการขาดแคลนทรัพยากรในการพัฒนาประเทศ รายได้ต่อ

หัวของประชากรต่ำ และยังมีระบบการปกครองแบบกึ่งเผด็จการ ปัญหาการคอร์รัปชัน การเมือง และความบอบช้ำจากสงคราม ความขัดแย้งภายในประเทศ การเข้ามาแทรกแซงของจีนและมหาอำนาจ ทำให้กัมพูชาขาดความเป็นตัวของตัวเอง

เจตคติต่ออาเซียน ในภาพรวมชาวกัมพูชามีเจตคติในทางบวกต่อการสร้างประชาคมอาเซียน

2.2.7.3 สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (The Republic of Indonesia)

ความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษ ชาวจีนอินโดนีเซียกับภาษาอังกฤษ ชาวจีนอินโดนีเซียถือเป็นข้อได้เปรียบบางประการของอินโดนีเซีย เนื่องจาก ทักษะคติของชาวจีนอินโดนีเซียที่มีต่อภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นลบและชาวจีนอินโดนีเซียคุ้นเคยกับการเรียนภาษาต่างประเทศ สถานะของภาษาบาฮาซาอินโดนีเซียนั้นคือภาษากลางของประเทศ อีกประการหนึ่งที่ควรนำมาพิจารณาก็คือการที่ภาษาบาฮาซาของอินโดนีเซียนั้นใช้ตัวอักษรโรมัน (Latin Script) ในการแทนเสียง ทำให้คนอินโดนีเซียคุ้นเคยกับระบบการเขียน เช่นคำว่า Nasional(National) Internasional(International) Ekonomi(Economy) และ Teknologi(Technology) เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้คือปัจจัยที่ส่งเสริมความพร้อมของอินโดนีเซียในมิติของภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ชาวจีนอินโดนีเซียส่วนใหญ่คุ้นเคยกับการใช้ชีวิตท่ามกลางความหลากหลายของวัฒนธรรม แม้แต่คำขวัญของประเทศก็แสดงออกถึงความหลากหลาย นั่นคือ Unity in Diversity หรือ ความเป็นเอกภาพท่ามกลางความหลากหลาย และจุดเด่นของอินโดนีเซียอีกประการหนึ่ง คือ การมองว่าอาเซียนคือส่วนหนึ่งในยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศอินโดนีเซีย ด้วยขนาดและจำนวนประชากรที่มีถึงร้อยละ 50 ของอาเซียน อินโดนีเซียจึงถือเป็นพี่ใหญ่ของอาเซียน อย่างไรก็ตามทักษะทางภาษาอังกฤษ (English) ของชาวจีนอินโดนีเซียยังไม่มีตัวเลขที่แสดงว่าโดดเด่นในกลุ่มอาเซียน กล่าวคือไม่แตกต่างกับไทยซึ่งอยู่ในกลุ่มต่ำ ซึ่งอาจมาจากปัญหาความยากจนและการเข้าถึงการศึกษา

ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน (ASEAN Knowledge) อินโดนีเซีย มีการให้ความรู้แก่ประชาชนของตนเองและเอาจริงกับเรื่องนี้

เจตคติต่ออาเซียน ในความคิดเห็นของจันทร์พา ทัดภูธร ผู้วิเคราะห์ เชื่อว่าอินโดนีเซียมีเจตคติในทางบวกต่อการรวมกลุ่มเป็นประชาคมอาเซียน ทั้งนี้เนื่องจากการชาวจีนอินโดนีเซียส่วนหนึ่งทำงานในต่างประเทศโดย มีตัวเลขที่ว่ามีชาวจีนอินโดนีเซียกว่า สี่ล้านคนที่ไม่ทำงานต่างประเทศ โดยเฉพาะในมาเลเซีย สิงคโปร์ ซาอุดีอาระเบีย ฮองกง ไต้หวัน คูเวต เป็นต้น เว็บไซต์ของสำนักข่าว Antana ของอินโดนีเซียมีการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียนบ่อยมาก อินโดนีเซียถือว่าอาเซียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการกำหนดนโยบายของชาติ

2.2.7.4 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (The Lao People's Democratic Republic)

ความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษ ลาวยังมีปัญหาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษอยู่มาก ตัวบ่งชี้ทางการศึกษาของลาวยังบ่งบอกว่าลาวมีความพร้อมน้อย เช่น การเข้าถึงการศึกษา เป็นต้น ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาต่างประเทศของชาวลาว และ ปัญหาหลักของลาวคือการพัฒนาประเทศ อย่างไรก็ตาม สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้จากการให้สัมภาษณ์ของนาย SensomphoneViravouth ที่ว่า “ปัจจุบัน นักเรียนระดับประถมศึกษาบางคน เรียนโปรแกรมสองภาษา (Bilingual Curriculum) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จะต้องเรียนภาษาอังกฤษ ผู้ที่อาศัยอยู่ตามแนวชายแดนต้องเรียนภาษาของเพื่อนบ้าน รวมถึงภาษาไทยและเวียดนาม

ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้จัดการศึกษาเพื่อให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน แก่ทุกภาคส่วนทั้งภาคการผลิต เพื่อให้ประเทศสามารถปรับตัวได้ทัน

เจตคติต่ออาเซียน ลาวนั้นมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมอาเซียนและสร้างประชาคมอาเซียน แต่ลาวยังขาดปัจจัย เช่น ระบบการศึกษาที่ยังล้าหลัง ขาดเงินทุนสนับสนุน ยังคงต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากต่างประเทศอีกมาก

2.2.7.5 สหพันธรัฐมาเลเซีย (The Federation of Malaysia)

ความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษ ในฐานะอดีตอาณานิคมของอังกฤษ ภาษาอังกฤษถือเป็นจุดแข็งของมาเลเซีย แม้นโยบายเกี่ยวกับภาษาของมาเลเซียจะเปลี่ยนแปลงโดยหันมาให้ความสำคัญกับภาษามลายูก็ตาม นายกรัฐมนตรีของมาเลเซียตะโตะ เสรี นาจิบ ราชัก ได้ให้ความสำคัญกับทั้งภาษาอังกฤษและภาษาบาฮาซา มาเลเซีย “เราต้องมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อโลกมีความเชื่อมโยงกันมากขึ้น แต่ไม่ได้หมายความว่า หากเราเรียนภาษาอังกฤษ เราจะไม่ให้ความสนใจกับภาษาบาฮาซาของเรา”

ความล้มเหลวของนโยบาย PPSMI หรือ นโยบายการสอนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์โดยใช้ภาษาอังกฤษ ชาวมาเลเซียที่พูดภาษามลายูต่อต้าน นโยบายนี้เริ่มในปี 2003 และจะสิ้นสุดลงในปี 2012 อย่างไรก็ตาม มาเลเซียยังมุ่งสร้างคนที่สามารถสื่อสารได้โดยใช้ภาษาสากลไม่หยุดยั้ง

มาเลเซียมีวิสัยทัศน์ที่ก้าวหน้ามาก การที่มาเลเซียมีเป้าหมายในการเป็นประเทศพัฒนาแล้ว (developed country) ใน ค.ศ. 2020 ทำให้การพัฒนาทักษะของชาวมาเลเซีย (Malaysians) มีทิศทางและความชัดเจนในการมุ่งมั่นพัฒนาประเทศ จุดเด่นของมาเลเซียคือการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement) ของมาเลเซียที่มีประสิทธิภาพสูงไม่แพ้สิงคโปร์ อาจเป็นดัชนีให้เห็นถึงระบบการศึกษาที่สร้างคนให้มีทักษะในการอยู่ร่วมกัน

ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่มาเลเซียได้รับจากการสร้างประชาคมอาเซียน มีสูง และมาเลเซียเองก็มีความพร้อมสูงเช่นกัน ทั้งในด้านทรัพยากรมนุษย์และทรัพยากรธรรมชาติ อย่างไรก็ตาม สิ่งหนึ่งที่มาเลเซียวิตกกังวลก็คือ การไหลบ่าของแรงงานต่างชาติในมาเลเซียอันจะทำให้สมดุลทางชาติพันธุ์เปลี่ยนแปลงไป

เจตคติต่ออาเซียน ปัญหาของมาเลเซียคือเจตคติ อันเนื่องมาจากนโยบายการให้ความช่วยเหลือกลุ่มชาติพันธุ์มาเลย์ ผลการสำรวจถึงการเปิดกว้างทางวัฒนธรรมในอดีต ระบุว่า มาเลเซียมีระดับการปิดกั้นทางวัฒนธรรมที่ต่ำกว่า สิงคโปร์และไทย แม้มมาเลเซียจะได้เอ่ยถึงเสมอในฐานะที่เป็นชาติที่เป็นพหุวัฒนธรรมแต่ในความเป็นจริงแต่ละกลุ่มยังมีความแตกต่างกันอยู่มาก

2.2.7.6 สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (Republic of the Union of Myanmar)

ความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษ พม่าเคยอยู่ภายใต้การปกครองของอังกฤษภาษาอังกฤษจึงไม่ใช่ปัญหาของชาวพม่า ในอดีตภาษาอังกฤษมีความสำคัญยิ่งปัจจุบันก็ยังสำคัญอยู่ สิ่งหนึ่งที่เราให้ความสำคัญคือการเอาใจใส่ของการศึกษาภาคเอกชน ซึ่งเกิดขึ้นอย่างกว้างขวางในพม่า อันเป็นผลมาจากปัญหาของประเทศพม่า

ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนและประชาคมอาเซียน ระบบการศึกษาของพม่ากับการให้ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนและประชาคมอาเซียน พบว่า ไม่มีข้อมูลมากนักเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะที่ส่งเสริมต่อการสร้างประชาคมอาเซียน เนื่องจากประชาชนชาวพม่าย่อมได้ประโยชน์หากพม่าเข้าไปมีส่วนในการสร้างประชาคมอาเซียนจึงอนุมานได้ว่าพม่าเป็นอีกชาติหนึ่งในอาเซียนที่มีความแตกต่างและหลากหลายทางชาติพันธุ์ แม้ข้อมูลที่รับรู้เกี่ยวกับพม่าจะมีอย่างจำกัดแต่จากการค้นคว้าทำให้ทราบว่า ชาวพม่าโดยส่วนใหญ่ต้องการร่วมมือกับอาเซียน มีชาวพม่าจำนวนไม่น้อยที่แสวงหาโอกาสที่ดีกว่าในชีวิตโดยการทำงานในประเทศไทยและประเทศอื่น ๆ

เจตคติต่ออาเซียน จากการศึกษาตอบได้กว้างๆ ว่าจะน่าจะเป็นบวกมากกว่าลบในภาพรวมพบว่า ประเทศที่มีการเตรียมตัวมากที่สุดน่าจะเป็นเมียนมาร์ ทั้งนี้เนื่องจากเมียนมาร์รู้ตัวดีว่ามีความพร้อมน้อย และขาดงบประมาณในการพัฒนาประเทศ และแน่นอนการศึกษาของพม่ายังขาดเงินงบประมาณในการดำเนินการงบประมาณที่ได้รับจากรัฐบาลนั้นเปรียบได้กับการป้อนเมล็ดงาให้กับช้างกิน แม้ปัจจุบันพรรค NLD ของนางออง ซาน ซูจี จะได้รับการเลือกตั้งเข้าไปในสภาแต่ปัญหาความขัดแย้งและความยากจนยังมีอยู่มาก การเปิดประเทศสู่โลกตะวันตกของเมียนมาร์มีแนวโน้มที่จะนำความเปลี่ยนแปลงมาสู่ชีวิตความเป็นอยู่ของประเทศ

2.2.7.7 สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (The Republic of Philippines)

ความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษ รัฐธรรมนูญ ค.ศ.1987 ระบุให้ภาษาประจำชาติของชาวฟิลิปปินส์ คือภาษาฟิลิปปินส์และภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ ฟิลิปปินส์ใช้นโยบายสองภาษา โดยกำหนดเอาไว้ในนโยบายการศึกษาปี 1974 (ปรับปรุง 1987) ให้ภาษาอังกฤษและฟิลิปปินส์เป็นภาษาของการศึกษาและภาษาอย่างเป็นทางการของการเรียนรู้หนังสือฟิลิปปินส์มีจุดแข็งและมีความโดดเด่นที่สุดในความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ ในอดีตจะพบว่า นักศึกษาไทยนิยมไปเรียนที่ฟิลิปปินส์ เนื่องจากมีการเรียนโดยใช้ภาษาอังกฤษ และในอดีตนั้น แม้ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยในฟิลิปปินส์จะไม่ใช่เป้าหมายหลักในการศึกษาต่อต่างประเทศของไทยแต่ฟิลิปปินส์ยังคงเป็นจุดหมายปลายทางในการศึกษาของนักศึกษาต่างชาติ ด้วยปัจจัยค่าใช้จ่ายที่ถูกลงกว่าสหรัฐอเมริกาหรือออสเตรเลียและมีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน และการที่ฟิลิปปินส์ ยังคงเป็นจุดหมายปลายทางในการศึกษาของนักศึกษาต่างชาติแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของฟิลิปปินส์ทางการศึกษา

ทักษะอาเซียน และเจตคติต่ออาเซียน ข้อมูลไม่เพียงพอที่จะระบุได้ว่าฟิลิปปินส์มีการเตรียมตัว และความพร้อมมากเพียงใด ปัญหาหนึ่งที่ฟิลิปปินส์ต้องเผชิญอยู่คือความยากจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่องว่างรายได้ระหว่างคนรวยกับคนจน ฟิลิปปินส์เป็นประเทศที่มีการส่งออกแรงงาน กอปรกับการที่คนฟิลิปปินส์ส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษและยังมีความสามารถทางภาษา ทำให้ฟิลิปปินส์มีศักยภาพสูงและคนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่ออาเซียน อีกทั้งชาวฟิลิปปินส์ยังได้ชื่อว่าเป็นคนที่เป็นมิตรกับชาวต่างชาติ จึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่นักศึกษาต่างชาติหลายคนเลือกมาเรียน และเมื่อวิเคราะห์ในเชิงสังคมพบว่า ฟิลิปปินส์ส่งออกแรงงานไปยังส่วนต่างๆ ของโลก การที่อาเซียนมีข้อตกลงการเปิดตลาดแรงงานย่อมส่งผลดีต่อแรงงานฟิลิปปินส์ ดังนั้นคนฟิลิปปินส์ย่อมสนับสนุนแนวทางการสร้างประชาคมอาเซียน

2.2.7.8 สาธารณรัฐสิงคโปร์ (The Republic of Singapore)

ความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษ สาธารณรัฐสิงคโปร์เป็นรัฐที่มีองค์ประกอบทางชาติพันธุ์ที่หลากหลาย และเพื่่อมุ่งเน้นการสร้างความปลอดภัยของคนในชาติสิงคโปร์จึงใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการและภาษาในการเรียนการสอน ผลการสอบความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของสิงคโปร์อยู่ในระดับสูงซึ่งแสดงว่ามีความพร้อมทางด้านภาษาสูง สิงคโปร์เป็นประเทศที่ไม่มีทรัพยากรธรรมชาติอื่นใด นอกจากความสามารถและประสิทธิภาพของคนสิงคโปร์ คนสิงคโปร์จึงให้ความสำคัญยิ่งต่อการศึกษา การพัฒนาคนให้มีความสามารถและคุณธรรม อาจกล่าวได้ว่า สิงคโปร์มีความพร้อมมากที่สุดในส่วนของการศึกษา ในส่วนของอาเซียน สิงคโปร์ให้ความสำคัญยิ่งต่อการสร้างประชาคมอาเซียน และยุทธศาสตร์ของสิงคโปร์คือการเจริญเติบโตไปพร้อมๆ กับอาเซียน

ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนและประชาคมอาเซียน ผลการสอบวัดความสามารถของนักเรียนระดับมาตรฐานโลก เช่น PISA สูงที่สุดในกลุ่มอาเซียน แสดงว่าพลเมืองใฝ่รู้จึงอาจบ่งชี้ได้ว่าชาวสิงคโปร์มีความรู้เกี่ยวกับอาเซียนในระดับดี

ทักษะอาเซียน หากพิจารณาจากความสำเร็จทางการค้า นักธุรกิจคือผู้ที่สามารถนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติได้ดี สิงคโปร์มีความรุ่งเรืองทางการค้าสูง แสดงว่าพลเมืองมีทักษะการเจรจาต่อรอง และความเป็นผู้นำ สิงคโปร์มีความสงบเรียบร้อย และมีสังคมแบบพหุวัฒนธรรมยอมแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการจัดการความ

เจตคติต่ออาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง สิงคโปร์เปิดประเทศต้อนรับแรงงานชาวต่างชาติมานานพอสมควร จึงไม่แปลกที่การสำรวจถึงทัศนคติของคนสิงคโปร์จะพบว่ายังสองจิตสองใจในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งนี้เนื่องจากขนาดของประเทศ การจัดการด้านแรงงานจึงเป็นสิ่งที่สิงคโปร์ให้ความสำคัญมาก

2.2.7.9 สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (The Socialist Republic of Viet Nam) เวียดนามเร่งพัฒนาประเทศหลังสงครามของเวียดนาม ภายใต้นโยบาย Doi Moi ตั้งแต่ปี 1986 ดังนั้นการเข้าไปมีส่วนในการดำเนินการของอาเซียนย่อมมีความหมายต่อการพัฒนาชาติของเวียดนาม ความปรารถนาสูงสุดของเวียดนามคือ การพัฒนาประเทศให้เจริญมั่งคั่งและความเป็นอิสระ เอกราชจากการอยู่ภายใต้การปกครองของชาติมหาอำนาจ

ความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษ เวียดนามมีความพร้อมไม่แตกต่างจากประเทศไทยคือ มีความพร้อมน้อย โดยพิจารณาจากปัจจัยต่างๆ เช่น ระดับการพัฒนาทางการศึกษา ผลสอบภาษาอังกฤษ ซึ่งเวียดนามตระหนักในปัญหานี้จึงเร่งการพัฒนาภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง ภาษาอังกฤษ (English) เวียดนามยกเลิกการใช้ตัวอักษร (Script) จีนในการเขียนภาษาของชาติ หันไปให้ตัวอักษรโรมัน เช่นเดียวกับภาษาอังกฤษ ญี่ปุ่นสร้างภาษาขึ้นมาใหม่ จีนสร้าง Pinyin ไทยยังไม่มี เราเคยมีภาษาคาราโอเกะ คือภาษาไทยที่เขียนให้อ่านได้ด้วยอักษรโรมัน (Romanized Thai) หากว่าเราใช้ภาษาโรมันแทนเสียงภาษาไทยเราก็คงต้องทำแบบเดียวกับเวียดนามคือ Modify อักษร โดยเพิ่มสัญลักษณ์ที่แทนเสียงวรรณยุกต์เข้าไป ความสามารถทางภาษาอังกฤษของชาวเวียดนามพบว่า เวียดนามมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเช่นเดียวกับไทย ความขยันและตั้งใจในการเรียนของนักเรียน-นักศึกษาเวียดนามและความคุ้นเคยกับตัวหนังสือภาษาอังกฤษยอมทำให้เวียดนามเป็นชาติสมาชิกที่น่าสนใจ ในส่วนของภาษาอังกฤษนั้น ผลการทดสอบด้วยข้อสอบมาตรฐานต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น TOEFL, IELTS, หรือ TOEIC ของเวียดนามก็ไม่น้อยหน้าชาติใดในอาเซียน

ตารางที่ 2.1 แสดงผลการทดสอบทางภาษาด้วยข้อสอบมาตรฐาน TOEIC TOEFL และ IELTS ของสมาชิกประชาคมอาเซียน

TOEIC	TOEFL	IELTS
446 Vietnam	496 Laos	
471 Indonesia	498 Thailand	5.43 Thailand
524 Thailand	505 Cambodia	5.49 Vietnam
606 Cambodia	511 Vietnam	6.00 Burma

ที่มา : จันทรพา (2557)

สำหรับภาษาฝรั่งเศสในเวียดนาม ความนิยมได้ค่อยๆ ลดลงและเมื่อเวียดนามเปิดตัวกับประเทศตะวันตกมากขึ้น ภาษาอังกฤษได้กลายเป็นภาษาต่างประเทศที่ได้รับความนิยมมากขึ้น แทนที่ภาษาฝรั่งเศส ตามมาด้วยภาษาจีนและญี่ปุ่น เนื่องจากจีนและญี่ปุ่นมีบทบาททางเศรษฐกิจสูงในเวียดนาม

ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนนั้น เวียดนามมีความพร้อมสูง การลงทุนทางการศึกษาที่มากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นถึงความเอาใจใส่และความจริงจังในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อีกทั้งเวียดนาม มีลักษณะเฉพาะในการเข้าสู่อาเซียน คือ เวียดนามต้องการให้อาเซียนเป็นกลุ่มที่คอยคานอำนาจทางทหารของจีน

2.2.7.10 ความพร้อมและการเตรียมตัวทางด้านการศึกษาของไทย

ความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษ ไทยมีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากการลงทุนทางด้านการศึกษาของไทยที่สูง แต่ผลการสอบวัดความสามารถไม่สูงหากเทียบกับบางประเทศในอาเซียน ดังนั้นการเตรียมตัวจึงเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับไทย สำหรับจุดเด่นด้านการศึกษาของไทย คือ ไทยมีความเท่าเทียมกันในด้านการศึกษาและความเป็นสากล

ทักษะอาเซียน ความพร้อมทางทักษะที่ส่งเสริมการสร้างประชาคมอาเซียน ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น การแก้ปัญหาความขัดแย้ง และทักษะความเป็นผู้นำ ความพร้อมของไทยอยู่ในระดับปานกลาง ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ไทยอยู่ในระดับปานกลาง

เจตคติต่ออาเซียน พบว่า คนไทยบางส่วนเป็นกังวล บางส่วนมองว่าดี ซึ่งหากคนไทยมองการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านดี ความพร้อมของไทยก็จะอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 2.2 แสดงภาพรวมความพร้อมและการเตรียมตัวของชาติสมาชิกอาเซียน

ประเทศ	ภาษาอังกฤษ	ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน	ทักษะอาเซียน	เจตคติต่ออาเซียน	ภาพรวม
บรูไน	สูง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง (9)
พม่า	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำ	สูง	ต่ำ (7)
มาเลเซีย	สูง	ปานกลาง	ปานกลาง	ต่ำ	ปานกลาง (8)
สิงคโปร์	สูง	สูง	สูง	ปานกลาง	สูง (11)
เวียดนาม	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	สูง	ปานกลาง (9)
ลาว	ต่ำ	ปานกลาง	ต่ำ	สูง	ต่ำ (7)
กัมพูชา	ต่ำ	ต่ำ	ต่ำ	สูง	ต่ำ (6)
อินโดนีเซีย	ปานกลาง	ปานกลาง	ต่ำ	สูง	ปานกลาง (8)
ฟิลิปปินส์	สูง	ปานกลาง	ปานกลาง	สูง	สูง (10)
ไทย	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง(8)

ที่มา : จันท์พา (2557)

จากตารางที่ 2.2 การให้คะแนนความพร้อมพิจารณาจากตัวบ่งชี้เท่าที่จะมีข้อมูลตัวเลขระดับความพร้อมทางการศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ 1 หมายถึงมีความพร้อมน้อย 2 หมายถึงปานกลาง และ 3 หมายถึงสูง เมื่อนำตัวเลขแต่ละมิติมารวมกันจะได้เป็นตัวเลขรวม โดยมีคะแนนเป็นช่วงดังนี้ 4 - 6 หมายถึงมีความพร้อมในระดับต่ำ 7 - 9 ระดับปานกลาง ส่วน 10 - 12 หมายถึงมีความพร้อมในระดับสูง

2.3 แนวคิดการพัฒนานักศึกษาไทยสู่ประชาคมอาเซียน

ในการวิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยได้ศึกษากรอบแนวคิด เพื่อใช้ในการวิจัยดังต่อไปนี้

2.3.1 กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education:TQF: HED) คือ กรอบที่แสดงระบบคุณวุฒิการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศซึ่งประกอบด้วย ระดับคุณวุฒิการแบ่งสายวิชา ความเชื่อมโยงเนื่องจากคุณวุฒิตัวหนึ่งไปสู่ระดับที่สูงขึ้น มาตรฐานผลการเรียนรู้ของแต่ละระดับคุณวุฒิซึ่งเพิ่มสูงขึ้นตามระดับของคุณวุฒิ

ลักษณะของหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิปริมาณการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเวลาที่ต้องใช้การเปิดโอกาสให้เทียบโอนผลการเรียนรู้จากประสบการณ์ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.3.1.1 หลักการสำคัญของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552)

1) ยึดหลักความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ตลอดจนมาตรฐานการศึกษาของชาติและมาตรฐานการ อุดมศึกษา โดยมุ่งให้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการนำแนวนโยบายในการพัฒนา คุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติและมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา ได้อย่างเป็นรูปธรรม เพราะกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษามีแนวทางที่ชัดเจนในการ พัฒนาหลักสูตร การปรับเปลี่ยนกลวิธีการสอนของอาจารย์การเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการวัด และประเมินผล การเรียนรู้เพื่อให้มั่นใจว่า บัณฑิตจะบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวังได้จริง

2) มุ่งเน้นที่มาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต (Learning Outcomes) ซึ่งเป็นมาตรฐาน ขั้นต่ำเชิงคุณภาพ เพื่อประกันคุณภาพบัณฑิตและสื่อสารให้หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้เข้าใจและ มั่นใจถึงกระบวนการผลิตบัณฑิต โดยเริ่มที่ผลผลิตและผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา คือ กำหนด มาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตที่คาดหวังไว้ก่อน หลังจากนั้นจึงพิจารณาถึงองค์ประกอบ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่จะส่งเสริมให้บัณฑิตบรรลุถึงมาตรฐานผลการ เรียนรู้นั้นอย่างสอดคล้องและส่งเสริมกันอย่างเป็นระบบ

3) มุ่งที่จะประมวลกฎเกณฑ์และประกาศต่างๆ ที่ได้ดำเนินการไว้แล้วเข้าด้ วยกันและ เชื่อมโยงเป็นเรื่องเดียวกัน ซึ่งจะสามารถอธิบายให้ผู้เกี่ยวข้องได้เข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับ ความหมายและความมีมาตรฐานในการจัดการศึกษาของคุณวุฒิหรือปริญญาในระดับต่างๆ

4) มุ่งให้คุณวุฒิหรือปริญญาของสถาบันอุดมศึกษาใดๆ ของประเทศไทย เป็นที่ยอมรับ และเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ เนื่องจากกรอบ มาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาจะช่วยกำหนดความมีมาตรฐานในการจัดการศึกษาในทุกขั้นตอน อย่างเป็น ระบบ โดยเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดหลักสูตร ตลอดจนกระบวนการเรียน การสอน ได้อย่างหลากหลาย โดยมั่นใจถึงผลผลิตสุดท้ายของการจัดการศึกษา คือ คุณภาพของ บัณฑิตซึ่งจะมีความมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวัง สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขและ ภาคภูมิใจ เป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และเป็นคนดีของสังคม ช่วยเพิ่มความเข้มแข็งและขีด ความสามารถ ในการพัฒนาประเทศไทย

2.3.1.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

จากหลักการสำคัญของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติว่าเป็นคุณสมบัติพื้นฐานที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตภายหลังจบการศึกษา จึงนำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ทั้ง 6 ด้าน มาใช้เป็นกรอบแนวคิดสำหรับงานวิจัย โดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552) ได้กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ไว้ดังนี้

1) ด้านคุณธรรมจริยธรรมสามารถจัดการปัญหาทางด้านจริยธรรม และวิชาชีพซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ดุลยพินิจทางค่านิยมด้วยวิถีทางที่คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น ได้อย่างสอดคล้องกับค่านิยมพื้นฐาน และจรรยาบรรณทางวิชาชีพ แสดงออกถึงพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมจริยธรรมในระดับสูงที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งทางค่านิยม และการจัดลำดับความสำคัญ แสดงออกถึงความซื่อสัตย์สุจริตอย่างสม่ำเสมอ และบูรณาการได้อย่างสมดุลเหมาะสมระหว่างวัตถุประสงค์ส่วนบุคคล และวัตถุประสงค์ของกลุ่ม เป็นอย่างดีต่อผู้อื่นมีภาวะผู้นำในการทำงาน ในกลุ่มต่างๆ ในครอบครัว และชุมชน

2) ด้านความรู้ มีองค์ความรู้ในสาขาวิชาอย่างกว้างขวาง และเป็นระบบ รู้หลักและทฤษฎีที่สัมพันธ์กัน ตระหนักในองค์ความรู้ และทฤษฎีในสาขาวิชาการอื่นที่เกี่ยวข้อง สำหรับผู้ที่เรียนในหลักสูตรวิชาชีพมีความคุ้นเคยกับพัฒนาการล่าสุดในระดับแนวหน้าของความรู้ เฉพาะด้านในสาขาวิชาที่ศึกษา รวมทั้งตระหนักถึงงานวิจัยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหา และการต่อยอดองค์ความรู้ ในหลักสูตรที่เตรียมนักศึกษาเพื่อปฏิบัติวิชาชีพ นักศึกษาจะต้องตระหนักในธรรมเนียมปฏิบัติ กฎระเบียบ เทคนิคข้อบังคับ รวมถึงวิธีการปรับปรุงให้ทันตามกาลเวลาเพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปโดยสามารถส่งเสริมและพัฒนาความรู้ได้โดย การแสวงหาความรู้ด้วย ด้านทักษะทางปัญญา

3) ด้านทักษะทางปัญญา มีความสามารถในการทำวิจัย เข้าใจและสามารถประเมินข้อมูล ค้นหาแนวคิด และหลักฐานใหม่ๆ จากแหล่งข้อมูลที่กว้างขวาง และประยุกต์ข้อสรุปเพื่อแก้ไขปัญหา และข้อโต้แย้งที่แตกต่างกันได้โดยไม่ต้องอาศัยคำแนะนำจากภายนอก สามารถศึกษาปัญหาที่ค่อนข้างซับซ้อน และเสนอแนวทางใหม่ในการแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงองค์ความรู้ทางทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ประสบการณ์ภาคปฏิบัติและผลกระทบที่ตามมาจากการตัดสินใจ สามารถประยุกต์ทักษะ และความเข้าใจอันถ่องแท้เหล่านี้ในเนื้อหาสาระทางวิชาการ และวิชาชีพซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เรียนสำหรับหลักสูตรวิชาชีพ นักศึกษาสามารถใช้กระบวนการปฏิบัติงานที่ทำอยู่เป็นประจำได้อย่างเหมาะสม และแยกแยะสถานการณ์ที่ต้องการแก้ไขปัญหาด้วยนวัตกรรมใหม่ๆ พร้อมกับนำเอาความรู้ความเข้าใจในภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้เพื่อสนองต่อสถานการณ์เช่นนั้น

4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบมีส่วนช่วยและเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะในฐานะผู้นำหรือสมาชิกของกลุ่ม สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในกลุ่มที่มีสถานการณ์ไม่ชัดเจน และต้องการนวัตกรรมใหม่ๆ ในการดำเนินการ แสดงออกซึ่งความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ปัญหาที่ต้องการความสนใจและกว้างถึงปัญหาดังกล่าวได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเองและของกลุ่ม มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง รวมทั้งวิชาชีพได้อย่างต่อเนื่อง

5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเมื่อศึกษาปัญหาและข้อโต้แย้งแล้วสามารถระบุเทคนิคทางสถิติหรือคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์ในการแปลความหมาย และเสนอแนะแนวทางในการแก้ไข สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูดและการเขียน รู้จักเลือกและใช้รูปแบบของการนำเสนอที่เหมาะสมสำหรับปัญหาและกลุ่มผู้ฟังที่แตกต่างกัน ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคนิคการสื่อสารที่เหมาะสมเป็นประจำในการเก็บรวบรวมข้อมูล แปลความหมาย และสื่อสารข้อมูลข่าวสารและความคิด

6) ด้านทักษะพิสัย สำหรับสาขาวิชาที่เน้นทักษะทางปฏิบัติต้องเพิ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยโดยทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นความสามารถของนักเรียนหรือผู้เข้ารับการฝึกอบรมในด้านที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ หรือ การกระทำด้วยการแสดงออกต่างๆ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางร่างกาย และการแสดงออกมาให้เห็นทางด้านร่างกาย ซึ่งเป็นการทำงานของกล้ามเนื้อ ที่อาจซับซ้อนต้องใช้กล้ามเนื้อหลายส่วนประกอบกัน เกิดจากการทำงานของสมองซึ่งต้องมีปฏิบัติ

2.3.2 คุณลักษณะของบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ใน ประชาคมอาเซียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษาในการเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษา โดยได้นำกรอบแนวคิด ของ ัญญาลักษณ์ (2555) จากการบรรยายพิเศษหัวข้อ “มาตรฐานวิชาชีพอาเซียน : ความท้าทายที่บัณฑิตไทยต้องไปให้ถึง” ซึ่งได้กล่าวถึง คุณลักษณะของบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน ไว้ 7 ประการดังต่อไปนี้

2.3.2.1 ทักษะและความสามารถใช้ภาษาอังกฤษ-ภาษาประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน อาเซียนได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษจะเป็นภาษากลางของอาเซียน แต่ทิศทางในอนาคตภาษาจีนจะมีความสำคัญสูงจึงควรให้ความสนใจในการศึกษาภาษาจีนเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ควรสร้างโอกาสการเรียนรู้ภาษาประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างโอกาสให้ตนเองสามารถทำงานในประเทศเพื่อนบ้านได้ด้วย

2.3.2.2 ความรู้เกี่ยวกับเพื่อนบ้าน ทั้งในด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมที่ต่างกัน และสามารถพัฒนาความสามารถในการดำเนินชีวิตภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เคารพความหลากหลายทางเชื้อชาติและวัฒนธรรม

2.3.2.3 ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียนและเรียนรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียนเพื่อทราบทิศทางและนโยบายเกี่ยวกับอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ส่งผลกระทบต่อสภาพการจ้างงานและสภาพการทำงาน

2.3.2.4 พัฒนาทักษะฝีมือให้สามารถปรับตัวเข้ากับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากล เพื่อเพิ่มโอกาสให้ตนเองในการทำงานในประเทศอื่น และเพื่อปรับตัวให้ทันต่อรูปแบบการปฏิบัติงานใหม่ๆ ที่เป็นสากล เพราะในอนาคตจะมีการลงทุนจากต่างชาติในประเทศไทยและในภูมิภาคอาเซียนเพิ่มสูงขึ้น

2.3.2.5 พัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีในสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานได้อย่างเหมาะสม มีความสามารถติดต่อสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากต้องทำงานอยู่ใน Cluster or Network Organization

2.3.2.6 ปรับกระบวนการเรียนรู้ในการพัฒนาศักยภาพรอบด้าน การเรียนรู้ควรเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย อย่างคนรู้เท่าทันสถานการณ์ และเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา รู้จักที่จะสร้างมูลค่าเพิ่มในตนเองทำให้ตนเป็นคนมีศักยภาพรอบด้าน แนวคิดที่ควรส่งเสริมสร้าง คือ การทำให้ตนเองสามารถทำงานได้ทั่วอาเซียน ทั้งทางการเรียนรู้ การเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ การสื่อสาร การมีวินัยในตนเอง การมีภาวะผู้นำ ฯลฯ เพราะคู่แข่งในอนาคตมิใช่คนไทยด้วยกันเท่านั้น แต่รวมถึงการแข่งขันกับคนต่างชาติต่างวัฒนธรรมที่จะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

2.3.2.7 สร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยเฉพาะการทำงานกับผู้คนต่างวัฒนธรรม คือ การพัฒนาตนเองให้สามารถทำงานเป็นทีม หรือทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานร่วมกับผู้คนต่างวัฒนธรรม

2.3.3 การเตรียมตัวของนักเรียนรุ่นใหม่ก่อนไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี 2558

ผู้วิจัยได้ศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษาในการเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษา โดยได้นำกรอบแนวคิด ของ จิรวัดน์ (2556) นักศึกษารุ่นใหม่ควรเตรียมตัวอย่างไร...ก่อนเข้าสู่อาเซียน ซึ่งได้กล่าวถึง ประเด็นที่นักศึกษารุ่นใหม่ควรเตรียมตนเองให้พร้อมรับสถานการณ์ ในอนาคต ไว้ดังต่อไปนี้

2.3.3.1 ควรมีความสนใจและตระหนักถึงผลที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากการรวมตัวของประเทศต่างๆ สู่ ประชาคมอาเซียน ทั้งในเชิงประโยชน์ที่ได้รับและข้อควรระวัง

2.3.3.2 การเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียน ทำให้สังคมยุคใหม่จะสะท้อนความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น การเรียนรู้ของนักศึกษายุคใหม่จึงจำเป็นต้องปรับทั้งกระบวนการเรียนรู้ ปรับทัศนคติที่จะต้อง ตระหนักถึงความเป็นชาติ และการดำรงอยู่ของรัฐบาลไทยเพิ่มมากขึ้น

2.3.3.3 ปรับกระบวนการทัศนการเรียนรู้ การเรียนรู้ยุคใหม่ควรเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย อย่างคนรู้เท่าทัน สถานการณ์

2.3.3.4 นักศึกษารุ่นใหม่จำเป็นต้องตระหนักถึงความเป็นชาติและความดำรงอยู่ของ รัฐบาล

2.3.3.5 พัฒนาความเป็นคนมีวินัย มุ่งเน้นความสามารถในการดำรงชีวิตภายใต้ สังคมพหุวัฒนธรรม

2.3.3.6 สร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ควรพัฒนาตนเองให้แน่ใจว่า สามารถที่จะทำงานกับผู้คนต่างวัฒนธรรมได้

2.3.3.7 เรียนรู้ประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเพื่อให้เกิด ความเข้าใจอันดี ระหว่างกัน

2.3.3.8 สร้างโอกาสเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ต้องเพิ่มทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ ให้มากขึ้น ให้สามารถสื่อสารได้

ดังนั้นก่อนที่จะก้าวสู่ประชาคมอาเซียนใน ปี 2558 นักศึกษาของไทยจะต้องมีความ ตระหนัก รู้ เข้าใจ และวางเป้าหมายชีวิตที่ชัดเจน เพื่อให้มีความพร้อมต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ ประชาคมอาเซียนในปี 2558

สรุป ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของ คณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552) จำนวน 6 ด้าน และกรอบแนวคิด คุณลักษณะของบัณฑิตไทยที่ พึงประสงค์ใน ประชาคมอาเซียน ของ วิทยาลัยฯ (2555) จำนวน 3 ด้าน โดยเลือกเฉพาะหัวข้อที่ ไม่ซ้ำกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ได้แก่ ด้านทักษะความสามารถในการใช้ ภาษา ความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน และความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบต่างๆ ของอาเซียน มาใช้เป็น กรอบแนวคิดในการศึกษา

2.4 แนวคิดการพัฒนาตนเอง

สภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็ว การพัฒนาตนเอง จึงเป็นสิ่งสำคัญและเป็นปัจจัยอันนำไปสู่ปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4.1 ความหมายของการพัฒนาตนเอง

ความหมายของการพัฒนาตนเอง มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังต่อไปนี้

วินัย (มปป.) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนาตนเอง คือการพัฒนาศักยภาพของตน ด้วยตนเองให้ดีขึ้นทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เพื่อให้ตนเป็นสมาชิกที่มีประสิทธิภาพของสังคม เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ตลอดจนเพื่อการดำรงชีวิตอย่างสันติสุขของตน

สมเพียร (2542) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนาตนเอง คือ การที่หน่วยงานจัดหรือส่งเสริมให้บุคคลได้พัฒนาตนเอง เช่น การศึกษาคู่มือการปฏิบัติงาน การศึกษาค้นคว้าประกอบการปฏิบัติงาน การศึกษาต่อนอกเวลา การฝึกอบรม การประชุมทางวิชาการ การดูงาน เป็นต้น

สมใจ (2549) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนาตนเอง คือ การเปลี่ยนแปลงปรับปรุงแก้ไข สรรค์สร้างเกี่ยวกับตนเองเพื่อนำไปสู่ความดี ความงาม ความเจริญในตนเอง โดยมีความมุ่งหมายสูงสุด คือ การมีชีวิตที่มีคุณภาพ มีความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่การทำงาน และมีความสุข

2.4.2 ความสำคัญของการพัฒนาตน

วินัย (มปป.) ได้กล่าวว่า บุคคลล้วนต้องการมีชีวิตที่เป็นสุขในสังคม ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายและความต้องการของตนเอง บุคคลจึงต้องพัฒนาตนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมโลกเพื่อความสำเร็จ การพัฒนาตนจึงมีความสำคัญดังนี้

2.4.2.1 ความสำคัญต่อตนเอง

1) เป็นการเตรียมตนให้พร้อมในด้านต่างๆ เพื่อรับกับสถานการณ์ทั้งหลาย ได้ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง

2) เป็นการปรับปรุงสิ่งที่บกพร่อง และพัฒนาพฤติกรรมให้เหมาะสม ขจัดคุณลักษณะที่ไม่ต้องการออกจากตัวเอง และเสริมสร้างคุณลักษณะที่สังคมต้องการ

3) เป็นการวางแนวทางให้ตนเองสามารถพัฒนาไปสู่เป้าหมายในชีวิตได้อย่างมั่นใจ

4) ส่งเสริมความรู้สึกในคุณค่าแห่งตนสูงให้ขึ้น มีความเข้าใจตนเอง สามารถทำหน้าที่ตามบทบาทของตนได้เต็มศักยภาพ

2.4.2.2 ความสำคัญต่อบุคคลอื่น เนื่องจากบุคคลย่อมต้องเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน การพัฒนาในบุคคลหนึ่งย่อมส่งผลต่อบุคคลอื่นด้วย การปรับปรุงและพัฒนาตนเองจึงเป็นการเตรียมตนให้ เป็นสิ่งแวดล้อมที่ดีของผู้อื่น ทั้งบุคคลในครอบครัวและเพื่อนในที่ทำงาน สามารถเป็นตัวอย่างหรือเป็นที่อ้างอิงให้เกิดการพัฒนาในคนอื่นๆ ต่อไป เป็นประโยชน์ร่วมกันทั้งชีวิตส่วนตัวและการทำงานและการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในชุมชน ที่จะส่งผลให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2.4.2.3 ความสำคัญต่อสังคมโดยรวม ภารกิจที่แต่ละหน่วยงานในสังคมต้องรับผิดชอบ ล้วนต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลเป็นผู้ปฏิบัติงาน การที่ผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนได้พัฒนาและปรับปรุงตนเองให้ทันต่อพัฒนาการของรูปแบบการทำงานหรือเทคโนโลยี การพัฒนาเทคนิควิธี หรือวิธีคิดและทักษะใหม่ๆ ที่จำเป็นต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและคุณภาพของผลผลิต ทำให้

หน่วยงานนั้นสามารถแข่งขันในเชิงคุณภาพและประสิทธิภาพกับสังคมอื่นได้สูงขึ้น ส่งผลให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมได้วิธีการพัฒนาตนเอง

2.4.3 วิธีการพัฒนาตน

กัญญา (2555) ได้กล่าวถึง วิธีการพัฒนาตนเองไว้ดังต่อไปนี้

2.4.3.1 การฟังเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพชนิดหนึ่ง ที่ต้องใช้คู่กับการดูแลที่เรานิยมใช้คำว่า “การสังเกต” การพัฒนาทักษะการฟังมี 2 นัย คือ การฟังเพื่อการรับรู้ เรียนรู้ และการรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น ซึ่งทั้ง 2 ประการ เป็นการพัฒนาทางด้านอารมณ์ต้องอาศัยการฝึกฝน และความอดทน คิด วิเคราะห์เก็บข้อมูลให้ครบถ้วน ก่อนที่จะตัดสินใจ สรุปว่าจะยอมรับหรือสะท้อนข้อมูลถูกต้องกลับไป

2.4.3.2 การสนทนา เป็นรูปแบบการจัดเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเช่นเดียวกับการฟัง เป็นการหาความรู้ที่ฝังลึกอยู่ในตัวบุคคล อาจจะเรียกว่าเป็นการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ หรือการสกัดความรู้จากผู้รู้ก็ได้ การสนทนาอย่างจำแนกแยกย่อยได้ 2 ลักษณะ คือ การสนทนากับแบบตัวต่อตัว (การสัมภาษณ์) และการสนทนาพร้อมกันหลายๆ คน หรือเรียนกว่าการสนทนากลุ่ม เป็นการเรียนรู้ที่ใช้เวลาน้อย และได้ความรู้ที่บางครั้งเป็นความรู้ใหม่ ที่เป็นประโยชน์ต่อการนำมาพัฒนาตนเอง และพัฒนาในงานของเราได้เป็นอย่างดี

2.4.3.3 การอ่าน เป็นวิธีการที่สำคัญอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ดี การอ่านหนังสือเป็นวิธีที่ทำให้เกิดปัญญาอย่างสำคัญยิ่ง อ่านทุกเรื่องที่น่าสนใจ และมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับงานที่เราจะต้องปฏิบัติ คงต้องเขียนแผนผังความคิด ดูว่างานที่ปฏิบัติจะต้องใช้ความรู้ด้านใดบ้าง แล้วอย่าลืมบันทึกหลักการ ข้อคิดหรือบทสรุปที่ได้จากการอ่านนั้นด้วย เพื่อเป็นการสะสมข้อมูล

2.4.3.4 การคิด การพัฒนาทักษะการคิดเพื่อให้คิดเป็นระบบต้องเริ่มจากการฝึกการคิดเชิงวิพากษ์ คิดเชิงเปรียบเทียบ คิดเชิงวิเคราะห์ คิดเชิงสังเคราะห์ คิดเชิงมโนทัศน์ คิดเชิงสร้างสรรค์ คิดเชิงประยุกต์ คิดเชิงกลยุทธ์ คิดเชิงบูรณาการ และคิดเชิงอนาคต เพราะการปฏิบัติเราอาจถูกจำกัดด้วยกรอบ ระเบียบ หรือกฎเกณฑ์ต่างๆ แต่การคิดไม่มีใครกักขังความคิดเราได้

2.4.3.5 การปฏิบัติ หรือการลงมือทำ เป็นการเรียนรู้ที่ได้ผลดีเพราะเป็นการได้ประสบการณ์ตรง ดังคำพูดที่ว่า “ไม่ลองไม่รู้” เป็นการเรียนรู้ควบคู่กับการปฏิบัติ เมื่อลงมือปฏิบัติก็จะทำให้เกิดทักษะ และความชำนาญในเรื่องนั้นๆ เป็นอย่างดี ดังภาษิตจีนที่ว่า “ฉันได้ยินแล้วฉันก็ลืม ฉันเห็นจึงจำได้ ฉันทำ ฉันจึงเข้าใจ”

2.4.3.6 การเขียน เป็นกระบวนการพัฒนาตนเองที่สำคัญ เพราะการจะเขียนได้นั้น ต้องผ่านขั้นตอนการฟัง การสนทนา การอ่าน การคิด และการปฏิบัติ มาบ้างแล้ว การเขียนจึงมิใช่

การเขียนได้ตามปกติธรรมดา แต่เป็นการเขียนคือ เป็นการจัดระเบียบทางความคิด จากทฤษฎี ลงมือปฏิบัติ ประเมินสรุป มาเรียบเรียงเป็นตัวอักษร

2.4.4 รูปแบบกิจกรรมเพื่อการพัฒนาการศึกษา

จากการศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้ศึกษารูปแบบกิจกรรมเพื่อการพัฒนาศึกษาดังต่อไปนี้

2.4.4.1 การฝึกอบรม เป็นวิธีการพัฒนาที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย โดยมีผู้ให้ความหมาย และรายละเอียดไว้ดังนี้

ชาญ (2552) ให้ความหมายว่า การฝึกอบรม คือ กระบวนการที่เป็นระบบที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และทักษะในการปฏิบัติงาน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของบุคคล (ผู้ปฏิบัติงาน) ให้ดีขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้บุคคลนั้นสามารถปฏิบัติงานที่อยู่ในความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นอีก อันจะเป็นประโยชน์ต่อ “งาน” ที่รับผิดชอบในปัจจุบัน และ/หรืองานที่กำลังจะได้รับมอบหมายให้ทำในอนาคตโดยตรง

กลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ (2554) ให้ความหมายว่า การฝึกอบรม คือ กระบวนการในการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เสริมสร้างทักษะ ทัศนคติ และพฤติกรรมของบุคคล เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อารีย์ (2553) ให้ความหมายว่า การฝึกอบรม คือ กระบวนการ หรือกิจกรรมในการพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานที่จัดขึ้นเพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยผ่านการเรียนรู้อย่างเป็นระบบโดยสร้างหรือพัฒนาความรู้ (Knowledge) ความคิดหรือเจตคติ (Attitude) ทักษะ (Skill) หรือความสามารถ (Ability) ของผู้รับการฝึกอบรมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

2.4.4.2 การบรรยาย มีผู้ให้ความหมายและรายละเอียดไว้ดังนี้

พงศ์ประเสริฐ (2552) ให้ความหมายว่า การบรรยาย คือ การเสนอเรื่องราว เนื้อหาสาระหรือเจตคติต่าง ๆ แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมโดยวิทยากรที่มีความรู้และประสบการณ์ในเรื่องที่บรรยาย อาจมีการใช้สื่อหรือมีกิจกรรมประกอบการบรรยาย และอาจมีช่วงเวลาที่เปิดโอกาสให้ผู้ฟังการบรรยายซักถามในเรื่องที่บรรยาย

ข้อดีของการบรรยาย คือ ทำให้ได้เนื้อหาสาระมากในเวลาอันจำกัด และสามารถเข้ากับผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ครั้งละจำนวนมาก

ข้อจำกัดของการบรรยาย คือ เป็นการสื่อสารทางเดียวจึงอาจทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเบื่อหน่าย ขาดความสนใจได้ง่าย

เทคนิคที่จะทำให้การบรรยายได้ผลดี คือ ควรคัดเลือกวิทยากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องที่บรรยายอย่างแท้จริงและมีน้ำเสียง ลีลา ท่าทางในการบรรยายที่ชวนให้ติดตามฟัง การสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรและความสนุกสนานเพลิดเพลิน เปิดโอกาสให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมโดยการติดตามหรือตอบคำถามของผู้บรรยายเป็นระยะ ๆ และควรมีการใช้สื่อประกอบการบรรยายอย่างเหมาะสม เช่น รูปภาพ แผนภูมิ แผนสถิติ หุ่นจำลอง ของจริง สื่อวีดิทัศน์ หรือ สื่อคอมพิวเตอร์ประกอบการบรรยาย ก็จะทำให้การบรรยายมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ทิสนา (2544) ให้ความหมายว่า การบรรยาย คือ กระบวนการที่ผู้สอนหรือผู้บรรยายใช้ในการช่วยให้ผู้ฟังเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ด้วยการบอกเล่า อธิบาย สิ่งที่ต้องการสอน หรือต้องการให้รู้แก่ผู้เรียนหรือผู้ฟัง โดยวัตถุประสงค์ของการบรรยายมุ่งเน้นช่วยให้ผู้เรียนจำนวนมากได้เรียนรู้เนื้อหาสาระหรือข้อความรู้จำนวนมากพร้อมๆกันได้ในเวลาที่จำกัด

2.4.4.3 การศึกษาดูงาน (การศึกษานอกสถานที่) มีผู้ให้ความหมายและรายละเอียดไว้ดังนี้

อาภรณ์ (2554) ให้ความหมายว่า การศึกษาดูงาน (การศึกษานอกสถานที่) คือเครื่องมือการพัฒนาบุคลากรรูปแบบหนึ่ง โดยมอบหมายให้ไปสังเกตเหตุการณ์ การกระทำ หรือบุคคลที่ต้องการในสถานที่เฉพาะแห่งใดแห่งหนึ่ง เพื่อวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่งในช่วงเวลาสั้นๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้พบเห็นหรือเรียนรู้เห็นประสบการณ์ใหม่ๆ การได้เห็นหรือได้เรียนรู้เรื่องใหม่ๆ ที่ดีจะทำให้พนักงานสามารถนำแนวคิดที่ได้รับจากการดูงานนอกสถานที่ไปประยุกต์ใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาความสามารถ

สมคิด (2556) ให้ความหมายว่า การศึกษาดูงาน (การศึกษานอกสถานที่) คือ การนำบุคคลหรือนักศึกษา พนักงาน ไปศึกษายังสถานที่จริง เพื่อให้ได้พบเห็นของจริง ประสบการณ์ หรือองค์ความรู้จริง โดยมีข้อดี คือ สามารถเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ และการปฏิบัติจริง ซึ่งสามารถสร้างความสนใจและความกระตือรือร้น ต่อบุคคลากรได้เป็นอย่างดี

ทิสนา (2544) ให้ความหมายว่า การศึกษาดูงาน (การศึกษานอกสถานที่) คือกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์สถานที่อันเป็นแหล่งความรู้ นั้น โดยมิวัตถุประสงค์ ให้ได้รับประสบการณ์ตรงหรือ เรียนรู้สภาพความเป็นจริง อันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ ทำให้เกิดความเข้าใจและเกิดเจตคติที่ดีทั้งต่อสถานที่นั้นและการเรียนรู้

2.4.4.4 การสัมมนา มีผู้ให้ความหมายและรายละเอียดไว้ดังนี้

พงศ์ประเสริฐ (2552) ให้ความหมายว่า การสัมมนาว่าเป็นการประชุมร่วมกันเพื่อศึกษาค้นคว้าหาข้อสรุปในหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งหรือหาทางแก้ปัญหาาร่วมกัน การประชุมวิธีนี้จะเปิดโอกาสในการเสนอความรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในกลุ่มสัมมนา

ข้อดีของการสัมมนา คือ ผู้เข้าร่วมสัมมนาจะเกิดความภูมิใจในการมีส่วนร่วมในการทำให้เกิดความรู้ ทำให้ได้ข้อสรุปหรือแนวทางการแก้ปัญหา และผลของการสัมมนาที่ได้เป็นผลที่มาจากความคิดที่หลากหลาย

ข้อจำกัดของการสัมมนา คือ หากผู้เข้าสัมมนาที่ไม่คุ้นเคยกันมาก่อนอาจไม่กล้าแสดงความคิดเห็น หรืออาจถูกชักนำความคิดเห็นโดยวิทยากรประจำกลุ่มได้

เทคนิคของการสัมมนาให้ได้ผลดี คือ ต้องเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาได้มีโอกาสเสนอความรู้ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในกลุ่มอย่างเต็มที่และให้คำติชมผลงานของผู้เข้าร่วมสัมมนาอย่างทั่วถึง รวมทั้งต้องคัดเลือกวิทยากรประจำกลุ่มที่เชี่ยวชาญอย่างแท้จริงในเรื่องและประเด็นที่จัดสัมมนา

สมคิด (2556) ให้ความหมายว่า การสัมมนาว่า คือการรวมกลุ่ม หรือประชุมกันของผู้ปฏิบัติงานอย่างเดียวกันหรือคล้ายกันและพบปัญหาอย่างเดียวกัน มาร่วมกันแสดงความคิดเห็นหาแนวทางการปฏิบัติในการแก้ปัญหา โดยข้อดีของการสัมมนา คือ ได้แลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ และสร้างโอกาสการมีส่วนร่วม ข้อจำกัดคือ สมาชิกบางคนอาจครอบงำความคิดของผู้อื่นด้วยวิวุฒิ หรือตำแหน่งหน้าที่การงาน

2.4.4.5 การจัดค่าย มีผู้ให้ความหมายและรายละเอียดไว้ดังนี้

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (มปป.) ให้ความหมายว่า การจัดค่าย เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบของค่ายที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องโดยผ่านกิจกรรมสันทนาการต่างๆ ทั้งนี้เพราะค่ายเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้หนึ่งที่จัดขึ้นในรูปของ กิจกรรมการเรียนรู้ นอกห้องเรียน เพื่อพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่าน การปฏิบัติจริงและเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง

สุดาวรรณ (2553) ให้ความหมายว่า การจัดค่าย เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ นอกห้องเรียนรูปแบบหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุน รวมถึงป้องกันปัญหา ตัวอย่างค่าย เช่น ค่ายเยาวชน ค่ายวิทยาศาสตร์ ค่ายจะมีลักษณะเฉพาะคือมีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน มีผู้นำหรือพี่เลี้ยงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง มีกิจกรรมหลักเป็นหัวใจของค่าย โดยต้องมีการคัดเลือกกิจกรรมและนำไปใช้อย่างมีทักษะและเทคนิค การจัดค่าย เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องเรียน คือ การเปลี่ยนแหล่งของความรู้ เปลี่ยนวิธีการรับรู้ เปลี่ยนสถานที่เรียนรู้ เปลี่ยนบริบทการเรียนรู้จากตำราเรียนและอาจารย์ สู่การเรียนรู้จากผู้รู้อื่นๆและจากสถานการณ์หรือสถานที่จริงซึ่งถือเป็นปัจจัยกระตุ้นต่อการเรียนรู้และรับรู้ส่งผลให้สามารถเรียนรู้ได้ดีและมากยิ่งขึ้น

วรารณ (2556) ได้กล่าวถึง โครงการค่ายอาเชียนของสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสเปิดโลกทัศน์ และแลกเปลี่ยน

เรียนรู้ สิ่งใหม่ๆ ผ่านรูปแบบการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อสร้างความตระหนักและเจตคติที่ดีเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน โดยค่ายอาเซียนจะจัดขึ้นในรูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องเรียน คือ เปลี่ยนวิธีการรับรู้ เปลี่ยนสถานที่เรียนรู้ เปลี่ยนบริบทของการเรียนรู้ จากการเรียนรู้ในตำราเรียนไปสู่การเรียนรู้จากสถานการณ์ ประสบการณ์จริง และที่สำคัญส่งเสริมให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติได้ด้วยตนเอง โดยสกอ. คาดหวังว่าประสบการณ์ที่นักศึกษาได้รับหรือสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองจะเป็นทักษะและกระบวนการเรียนรู้ที่ติดตัว อันเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้และความเข้าใจที่ลึกซึ้ง นำไปสู่การสร้าง ความตระหนักและเจตคติที่ดีเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนและประเทศสมาชิกต่อไป

กิตติยา (มปป.) ให้ความหมายว่า การจัดค่าย คือ กิจกรรมการเรียนรู้ ที่จัดอยู่ในลักษณะของ การเปลี่ยนผ่านการศึกษา (Education Transformation) อันหมายถึง การเปลี่ยนแนวทางการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนในสังคมวัฒนธรรมร่วมสมัย ให้เป็นผู้ที่มีศักยภาพในการเรียนรู้ทั้งเป็นรายบุคคลและเรียนรู้ร่วมกัน โดยใช้แนวคิดจากความร่วมมือขององค์กรต่างๆ ในสังคม เพื่อให้เกิดผลอันพึงประสงค์

2.4.4.6 การฝึกงาน มีผู้ให้ความหมายและรายละเอียดไว้ดังนี้

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (มปป.) ให้ความหมายว่า การฝึกงาน คือ การเสริมทักษะและประสบการณ์ให้เตรียมพร้อมสำหรับการทำงานทั้งในระหว่างการศึกษา และภายหลังการศึกษา โดยจะได้นำความรู้จากภาคทฤษฎีไปสู่การฝึกปฏิบัติในระยะเวลาที่กำหนด และความรู้และประสบการณ์ที่ได้จะช่วยให้เห็นภาพที่แท้จริงในการทำงาน ซึ่งจะทำให้นักศึกษาเข้าใจความต้องการที่แท้จริงในการทำงานทั้งจากตนเองและบริษัทที่เป็นนายจ้าง

อุมาพร (2554) ให้ความหมายว่า การฝึกงาน คือ กระบวนการเพิ่มทักษะวิชาชีพ และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ ช่วยให้นักเรียนนักศึกษา มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานจริง เพื่อให้เกิดทักษะและความสามารถในการทำงานที่ดี สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งในสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระ นักเรียน นักศึกษามีโอกาสได้ใช้เครื่องมือใหม่ๆ ในวงการธุรกิจตลอดจนทราบถึงขั้นตอนการปฏิบัติงานและเทคนิคการทำงาน สามารถเห็นวิธีการสร้างสรรค์ผลผลิตที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนั้น ยังสร้างความเชื่อมั่นและทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ และให้นักเรียนนักศึกษาฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น ที่สำคัญเป็นการเสริมสร้างสมรรถภาพในการประกอบอาชีพในอนาคต

ทินโน (2553) ให้ความหมายว่า การฝึกงาน คือ การเตรียมการเพื่อเข้าสู่สภาพการณ์ทำงานที่แท้จริง ทั้งสภาพการทำงาน สิ่งแวดล้อมและสังคม และเหตุผลที่นักศึกษาต้องฝึกงานเนื่องจากการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาเป็นการศึกษาที่เน้นความรู้อย่างกว้างๆ ในสาขาวิชาการในสายงานอาชีพแต่ละอาชีพ แต่ในสภาพความเป็นจริง เมื่อเข้าสู่สถานการณ์จริง อาจจะมี

ส่วนเหมือน คล้าย และ หรือ ผสมผสานแตกต่างกันไป คำว่า เหมือน คล้าย และแตกต่างกัน ไม่ใช่เรื่องแปลก แต่ ความรู้นั้นมาได้หลายด้าน นศ.ได้ความรู้มาจากครู อาจารย์ที่สอน ในขณะที่พนักงานในโรงงานได้มาจากการทำงาน และประสบการณ์โดยตรง ซึ่งหากได้แลกเปลี่ยน เรียนรู้กันย่อมเกิดผลดีที่จะได้มีการพัฒนางานไปด้วยกันซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เข้าใจ รู้ถึง วิชาการ ประสบการณ์และความหลากหลาย ได้ด้วยข้อเท็จจริง

2.4.4.7 การโต้วาที มีผู้ให้ความหมายและรายละเอียดไว้ดังนี้

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2558) ให้ความหมายว่า การโต้วาที คือการที่มีคนทั้ง 2 ฝ่ายตอบโต้กันมีทั้งฝ่ายเสนอและฝ่ายค้านต้องมีประธานเป็นผู้ดำเนินการโต้วาทีและมีประเด็นที่จะต้องโต้เถียงกัน การโต้วาทีนี้จะมีเวลาให้แต่ละฝ่ายได้พูดถ้าเกินเวลาก็ต้องปรับแพ้เมื่อสิ้นสุดการโต้วาทีก็จะตัดสินว่าฝ่ายไหนโต้ได้ดีที่สุดก็จะเป็นผู้ชนะ

พีระพิชญ์ (2555) ให้ความหมายว่า โต้วาทีว่าเป็นการอภิปรายแบบหนึ่ง ซึ่งมุ่งแสดงสำนวนการมคคย และการเอาชนะฝ่ายตรงข้ามด้วยเหตุผลและโวหาร เป็นการแสดงศิลปะการพูดเพื่อโน้มน้าวใจผู้ฟังให้มีความคิดเห็นคล้อยตามผู้พูด ซึ่งเป็นหัวใจของการโต้วาที การโต้วาทีประกอบด้วย 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งสนับสนุนญัตติ อีกฝ่ายค้านญัตติ แต่ละฝ่ายมีจำนวนเท่ากัน มีประธานและมีกรรมการตัดสินแพ้ชนะโดยถือเอาเหตุผลและโวหารเป็นหลักสำคัญ การโต้วาทีชนิดนี้จะมีกฎเกณฑ์มีกติกาที่แน่นอน ซึ่งจะต้องยึดถืออย่างเคร่งครัด

องค์ประกอบสำคัญ ของการโต้วาที คือ ญัตติ หรือหัวข้อที่จะนำมาโต้วาทีกัน ซึ่งมีลักษณะสำคัญคือ ต้องเป็นหัวข้อที่ไม่เสียเปรียบกันมากเกินไป ญัตติควรมุ่งแนวที่จะสร้างเสริมความรู้สติปัญญา ไม่ขัดต่อศีลธรรมตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณี ประเด็นที่นำมาโต้วาทีควรมีประโยชน์สำหรับผู้ฟัง และผู้พูด และญัตติหรือหัวข้อที่ใช้ในการโต้วาทีควรเป็นวลี หรือข้อความสั้นๆ จดจำง่าย และกระชับชัด เช่น “เปิดประชาคมอาเซียนดีกว่าไม่เปิด” “ประเทศไทยพร้อมแล้วหรือสำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” เป็นต้น

สำหรับสุทธิชัย (2557) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการโต้วาที ไว้ดังนี้

- 1) เพื่อฝึกให้ผู้โต้วาที ได้ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมาเสนอในการโต้วาที
- 2) เพื่อฝึกให้ผู้โต้วาที ได้ใช้ไหวพริบปฏิภาณ เขว้ปัญญาในการแก้ไขปัญหาหรือตอบโต้ในการโต้วาที
- 3) เพื่อฝึกใช้เหตุผล สำหรับการหักล้าง โดยมีการนำข้อมูลหลักฐานต่างๆ มาอ้างอิง ฉะนั้นจึงทำให้นักโต้วาทีไม่เป็นคนที่ไม่เชื่อคนง่าย
- 4) เพื่อฝึกใช้วาทศิลป์ การเลือกใช้ถ้อยคำ เพื่อนำมาโน้มน้าวใจ รวมไปถึงการใช้ท่าทางประกอบการพูด

5) เพื่อฝึกการทำงานให้เป็นทีม มีการวางแผนและทำงานร่วมกัน

6) เพื่อฝึกความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ซึ่งเป็นธรรมชาติของการแข่งขันย่อมมีผู้แพ้ผู้ชนะ

2.4.4.8 การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม มีผู้ให้ความหมายและรายละเอียดไว้ดังนี้

ทิตินา (2553) ได้ให้ความหมายว่า การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม คือ เป็นการสอนที่บทบาทของครูจะเป็นผู้แนะแนวในการทำงานร่วมกันของผู้เรียนในกลุ่ม ในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มนั้น ผู้เรียนแต่ละคนจะมีหน้าที่แตกต่างกันไปคือ ทุกคนได้นำความสามารถมาใช้เต็มที่ในการทำงานโดยมีจุดมุ่งหมายของการแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม

1) เพื่อฝึกทักษะการค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งต่างๆ

2) เพื่อฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่นจนเกิดทักษะกระบวนการกลุ่มสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ในชีวิตได้

3) เพื่อฝึกคุณลักษณะของผู้เรียน เช่นความรับผิดชอบในการทำงาน

4) เพื่อฝึกทักษะการพูด การคิด การเขียนรายงาน วิเคราะห์ สรุป

5) เพื่อความกล้าในการแสดงออก

ข้อดีของวิธีการแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม ได้ฝึกการหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆด้วยการฝึกการเขียนการอ่านและการค้นคว้า ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม ฝึกความคิด ฝึกหน้าที่ในการทำงานและการช่วยเหลือกันในกลุ่มเพื่อที่จะเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตนำไปปฏิบัติ ในอนาคต และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถและความถนัดในด้านต่างๆ อีกทั้งการแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม จะส่งผลให้ผู้เรียนเรียนด้วยความกระตือรือร้น (Active Learning) เพราะได้ลงมือปฏิบัติตลอดเวลาการทำงานสำเร็จจุล่งไปด้วยดีเพราะผู้เรียนได้มีเวลาอันจำกัดและได้ช่วยกันคิดช่วยกันทำพึ่งพาอาศัยกัน

ข้อจำกัดของวิธีการแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม คือ หากขาดการเตรียมการสอน การเตรียมสื่อการเรียนการสอน ไม่เตรียมงานมอบหมายอย่างกระจ่างชัดเจน ความสำเร็จของการสอนจะไม่บรรลุเป้าหมาย

2.4.4.9 การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน เป็นกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาในทุกภูมิภาคของโลกดำเนินการเนื่องจากหลายๆ เหตุผล ได้แก่ ความต้องการยกระดับคุณภาพมาตรฐานการศึกษา ต้องการพัฒนาคณะเพื่อเป็นกำลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ต้องการดึงองค์ความรู้จากนานาชาติมาพัฒนาประเทศ การประชาสัมพันธ์การศึกษาและวัฒนธรรมของประเทศให้เป็นที่รู้จักในต่างประเทศ การเข้าสู่เป็นประชาคมอาเซียนเต็มรูปแบบภายในปี ๒๕๕๘ ผลกระทบจากการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนต่อการศึกษา ได้แก่ การเปิดเสรีทางการศึกษาและการเคลื่อนย้ายกำลังคนเสรีในตลาดแรงงานของภูมิภาค โดยตลาดแรงงานจะมีโอกาสในการเลือกจ้าง บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และความ

ชำนาญมากขึ้น การแข่งขันเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานสูงขึ้น ปัจจัยกระตุ้นจากภายนอกนี้ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาต้องเตรียมนักศึกษาที่กำลังจะเป็นบัณฑิตให้เป็นผู้มีความรอบรู้และสามารถที่จะเป็นพลโลก เพื่อแข่งขันได้ในตลาดแรงงานระดับภูมิภาคและระดับสากล การให้นักศึกษาได้มีโอกาสไปศึกษาในต่างประเทศในช่วงเวลาสั้นๆ เป็นกลไกที่สำคัญยิ่งในการกระตุ้นให้นักศึกษาได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม เรียนรู้วิธีการศึกษาในประเทศอื่นๆ เรียนรู้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม เรียนรู้วิชาการใหม่ๆ ที่แตกต่างไปจากวิชาที่สอนในมหาวิทยาลัยต้นสังกัด เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ทั้งด้านวิชาการและการสื่อสาร ได้เปิดโลกทัศน์สู่สากล รวมทั้งได้เครือข่ายในกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการทำงานในอนาคต โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้เริ่มโครงการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาภายใต้โครงการ M-I-T Mobility Programme เป็นโครงการนำร่องในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างมาเลเซีย อินโดนีเซียและไทย โดยให้มีการแลกเปลี่ยน นักศึกษาในอาเซียน เพื่อให้เป็นกลไกความร่วมมือที่สำคัญในการขับเคลื่อนการเกิดประชาคมอาเซียนที่เข้มแข็งต่อไปในอนาคต (พินิติ, 2555)

จากรูปแบบกิจกรรมที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาบรรจุไว้ในแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาถึงความสนใจ และความเหมาะสมสำหรับรูปแบบกิจกรรมที่ควรนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองทั้งในด้านการพัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และความต้องการพัฒนาตนเองตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน เพื่อนผลการวิจัยมาใช้ในการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาต่อไปในอนาคต

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิโรจน์ และวรรณพิศา (2556) วิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตจังหวัดปทุมธานี เพื่อเข้าสู่การแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ผลการศึกษา มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 399 คน ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 ส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ในช่วงตั้งแต่ 3.01 – 3.50 จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 และส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.1 ความต้องการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตจังหวัดปทุมธานี เพื่อเข้าสู่การแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านทักษะวิชาชีพนักศึกษามีความต้องการพัฒนาศักยภาพตนเองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$) รองลงมาได้แก่ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) และด้านภาษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) ด้านที่มีความต้องการน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) ตามลำดับ ความต้องการพัฒนาศักยภาพตนเองของ

นักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตจังหวัดปทุมธานีเพื่อเข้าสู่การแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่าในภาพรวมความต้องการพัฒนาตนเองของนักศึกษาในแต่ละชั้นปีไม่แตกต่างกัน แต่ในระดับผลการเรียนเฉลี่ยที่แตกต่างกัน และกลุ่มสาขาวิชาที่แตกต่างกัน พลว่านักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเองแตกต่างกัน

พรทิวา (2555) วิจัยเรื่อง ความรู้ ทักษะคิด และความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนของ นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความรู้ ทักษะคิด และความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ชั้นปีที่ 1 – 4 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 180 คน เก็บข้อมูลระหว่างเดือน กันยายน 2554 โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง 2) แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70 3) แบบสอบถามทักษะคิด ต่อการเป็นประชาคมอาเซียน ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.73 และ 4) แบบสอบถามความพร้อมต่อการ เป็นประชาคมอาเซียน ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 มากที่สุด ร้อยละ 28.3 ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 89.4) และมีอายุเฉลี่ย 20.16 ปี นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับควรปรับปรุงมากที่สุด ร้อยละ 46.1 รองลงมา คือ ระดับพอใช้ ร้อยละ 34.4 และระดับ ควรปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ร้อยละ 14.4 โดยมีคะแนนความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนเฉลี่ย 4.17 คะแนน นักศึกษามีทักษะคิดต่อการเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับดี ร้อยละ 66.7 ระดับพอใช้ ร้อย ละ 31.1 และระดับดีมาก ร้อยละ 2.2 โดยมีคะแนนทักษะคิดต่อการเป็นประชาคมอาเซียน เฉลี่ย 3.74 คะแนน นักศึกษามีความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับพอใช้ ร้อยละ 63.3 รองลงมา คือ ระดับดี ร้อยละ 30.6 และระดับควรปรับปรุง ร้อยละ 4.4 โดยมีคะแนนความพร้อมต่อการเป็น ประชาคมอาเซียนเฉลี่ย 3.35 คะแนน

ปรัชญา (2555) วิจัยเรื่อง ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัย รามคำแหงสู่การเป็นประชาคมอาเซียน การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพร้อมในการ เรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัย รามคำแหงสู่การเป็นประชาคมอาเซียน และ เพื่อศึกษา เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของ นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่การ เป็นประชาคมอาเซียนที่จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา แหล่งเรียนรู้และ การรู้จักและเข้าใจ ประชาคมอาเซียน ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความพร้อมในการเรียนรู้ ด้วยตนเองสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.19 ซึ่งอยู่ใน ระดับต่ำ โดยมีความพร้อมในด้านอื่นๆ อยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ ด้านโมโนคติของ ตนเองในการเป็นผู้เรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ด้านความคิดริเริ่มและอิสระในการเรียนรู้ด้านความ

รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ด้านความรักที่จะเรียนรู้ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านการมองอนาคตในแง่ดี และด้านทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้และการแก้ปัญหา ซึ่งมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.95 1.98 1.97 1.80 2.21 2.07 และ 1.95 ตามลำดับ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 0.64 0.60 0.69 0.63 0.66 และ 0.53 ตามลำดับ แต่มีความพร้อมในด้านการเปิดใจรับโอกาสที่จะเรียนรู้อยู่ในระดับสูง โดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 และการศึกษาเปรียบเทียบระดับความพร้อมในการ เรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่จำแนกตามเพศ อายุ ระดับ การศึกษาแหล่งเรียนรู้และ 2 การรู้จักและเข้าใจประชาคมอาเซียน พบว่า เพศ และการรู้จักและเข้าใจประชาคมอาเซียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงแตกต่างกันมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองสู่การเป็นประชาคมอาเซียน โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่สถิติ < 0.01 ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 % และนัยสำคัญทางสถิติ ที่สถิติ < 0.05 ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ตามลำดับขณะที่อายุ ระดับการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ แตกต่างกันมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองสู่การ เป็นประชาคมอาเซียนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่สถิติ < 0.05

นิภาพร (2549) วิจัยเรื่อง การพัฒนาตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการพัฒนาตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง 4 ด้าน คือ การพัฒนาตนเองด้านวิชาการ การพัฒนาตนเองด้านร่างกาย การพัฒนาตนเองด้านจิตใจและการพัฒนาตนเองด้านสังคม 2) เปรียบเทียบการพัฒนาตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีสถานภาพต่างกันได้แก่ เพศ ชั้นปี หน่วยกิตสะสม และประเภทของกิจกรรมนักศึกษา 3) ศึกษาข้อเสนอแนะการจัดกิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงจำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และด้านสังคม อยู่ในระดับมาก นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีเพศ ชั้นปี หน่วยกิตสะสม และประเภทกิจกรรมนักศึกษา แตกต่างกันมีการพัฒนาตนเองในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ควรจัดกิจกรรมทางด้านวิชาการ การส่งเสริมการฝึกวิชาชีพ การสนับสนุนกิจกรรมรับน้องใหม่ รวมถึงการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ต้องการให้มีสถานที่สำหรับออกกำลังกายโดยมีอุปกรณ์ในการออกกำลังกายครบถ้วน

วรรณภา (2550) วิจัยเรื่อง ศึกษาสภาพการพัฒนาดตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการพัฒนาดตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ใน 3 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านร่างกาย และด้านจิตใจ และการพัฒนาดตนเองด้านสังคม 2) เปรียบเทียบสภาพการพัฒนาดตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีสถานภาพต่างกัน ด้านเพศ คณะที่ศึกษา และปีที่เข้าศึกษา 3) ศึกษาข้อเสนอแนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง สำหรับการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเพื่อให้นักศึกษาได้มีการพัฒนาดตนเอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีการพัฒนาดตนเอง อยู่ในระดับปานกลางทั้งในภาพรวม และรายด้าน เรียงตามลำดับ ได้แก่ การพัฒนาดตนเองด้านจิตใจ การพัฒนาดตนเองด้านวิชาการ และการพัฒนาดตนเองด้านร่างกาย นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีเพศ คณะที่ศึกษา และปีที่เข้าศึกษา แตกต่างกันมีสภาพการพัฒนาดตนเองในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านวิชาการ นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีการพัฒนาดตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านวิชาการ ควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้รับทราบอย่างทั่วถึง ด้านร่างกาย ควรจัดสถานที่สำหรับการออกกำลังกายให้เพียงพอแก่นักศึกษา และด้านจิตใจ ควรจัดกิจกรรมให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมมากที่สุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย โดยเริ่มตั้งแต่การกำหนดประชากรในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การสร้างเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ทำการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจำนวน 1,630 คน ประจำเดือนมีนาคม (งานทะเบียนฝ่ายวิชาการและวิจัย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, 2558)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้ทำวิจัยทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยการคำนวณหาขนาดตัวอย่างและความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้เท่ากับ 5% โดยใช้การคำนวณตามสูตรในกรณีที่ทราบจำนวนประชากร สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 อ้างถึงในธานินทร์ ,2555) ดังนี้

$$\text{สูตร } n = N/(1+Ne^2)$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากรที่ใช้ในการวิจัย

E = ค่าเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง

ดังนั้นจะคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ดังนี้

$$N = 1,630 / (1 + (1,630 \times .05^2))$$

$$= 321$$

ดังนั้นจำนวนกลุ่มตัวอย่างคือ 321 คน

ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่าง 321 คน โดยการที่สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) ของจำนวนตามระดับชั้น จากนั้นสุ่มครั้งสุดท้ายด้วยวิธีการจับฉลากอย่างง่าย

ตารางที่ 3.1 แสดงการสุ่มตัวอย่างตามระดับชั้น

ระดับชั้น	ประชากร	ตัวอย่าง
ชั้นปี 1 (รหัส 57)	317	62
ชั้นปี 2 (รหัส 56)	446	88
ชั้นปี 3 (รหัส 55)	434	86
ชั้นปี 4 (รหัส 54 และรหัสอื่นๆ ที่ตกค้าง)	433	85
รวม	1,630	321

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยทำการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำราวิชาการ ตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดขอบเขตและแนวทางการจัดทำแบบสอบถาม ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาจัดทำแบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ผลการศึกษา (ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม) ทั้งหมดจำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552) และคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน ของธัญญลักษณ์ (2555) โดยผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มีความต้องการในการพัฒนามากที่สุด
4	หมายถึง	มีความต้องการในการพัฒนามาก
3	หมายถึง	มีความต้องการในการพัฒนาปานกลาง
2	หมายถึง	มีความต้องการในการพัฒนาน้อย

1 หมายถึง มีความต้องการในการพัฒนาน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมาย คะแนนความต้องการในการพัฒนาตนเอง แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ของการแปลความหมายของบุญชม (2532) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความต้องการในการพัฒนาตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความต้องการในการพัฒนาตนเอง อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความต้องการในการพัฒนาตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความต้องการในการพัฒนาตนเอง อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความต้องการในการพัฒนาตนเอง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นแบบสอบถามที่ให้กลุ่มตัวอย่างระบุรูปแบบกิจกรรมของแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีด้านทักษะพิสัย ด้านทักษะความสามารถในการใช้ภาษา ด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน และ ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแบบปลายเปิด ข้อเสนอแนะความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 3 ข้อ

3.3 การสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

3.3.1 ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับ แนวคิด ทฤษฎีและหลักการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาตนเองของนักศึกษาเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

3.3.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามตอนที่ 2 ออกแบบให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) และคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน (ธัญญลักษณ์, 2555) ให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการวิจัยในครั้งนี้

3.3.3 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับร่าง นำเสนอต่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านได้แก่

3.3.3.1 รองศาสตราจารย์ ดร.วรัทยา ธรรมกิตติภาพ อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3.3.3.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โพธิสว่าง อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

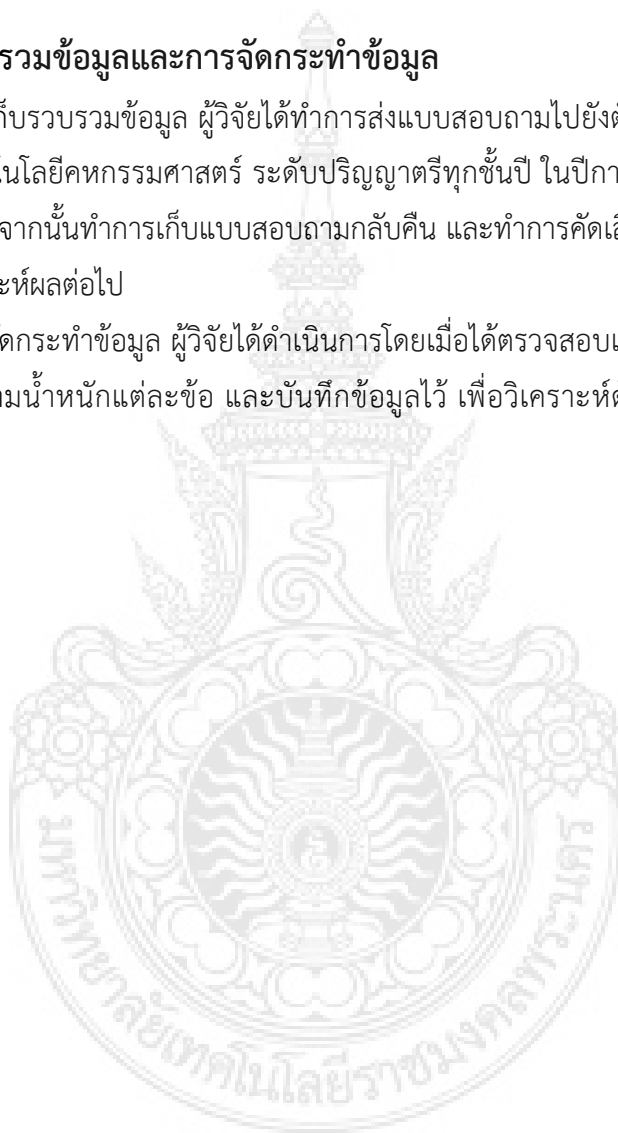
3.3.3.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงสิริ วิชิรานนท์ อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

3.3.4 นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าเครื่องมือ reliability ของแบบสอบถาม โดยใช้ค่า Cronbach's Alpha ได้ค่า reliability ของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.97 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อมั่นสามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดทำข้อมูล

3.4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการส่งแบบสอบถามไปยังตัวอย่างที่จะทำการวิจัย คือนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ระดับปริญญาตรีทุกชั้นปี ในปีการศึกษา 2557 ที่ได้คำนวณการเก็บตัวอย่างไว้ จากนั้นทำการเก็บแบบสอบถามกลับคืน และทำการคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ผลต่อไป

3.4.2 การจัดทำข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยเมื่อได้ตรวจสอบแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยให้คะแนนตามน้ำหนักแต่ละข้อ และบันทึกข้อมูลไว้ เพื่อวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปต่อไป

3.5 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลของแบบสอบถามที่บันทึกไว้มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2 แสดงสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประเภทของข้อมูล	สถิติที่ใช้
1. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา	1. ร้อยละ (Percentage) 2. ค่าความถี่ (Frequency)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาตนเอง	1. ค่าเฉลี่ย (Mean) 2. ร้อยละ (Percentage) 3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ข้อมูลความต้องการรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนา	1. ร้อยละ (Percentage) 2. ค่าความถี่ (Frequency)
4. การทดสอบสมมติฐาน	
4.1 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีเพศต่างกันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่างกัน	t-test
4.2 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีระดับชั้นต่างกันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่างกัน	One-way ANOVA
4.3 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีผลการเรียนต่างกันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่างกัน	One-way ANOVA

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวม จำนวน 321 ชุด ที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นมาทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติวิเคราะห์ตามสมมุติฐานของการวิจัยโดยมีผลการวิจัยดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบ t
F	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบ F
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลรวมของความแปรปรวน
P	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อน
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานสถานภาพส่วนบุคคลที่มีต่อระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์รูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนานักศึกษาเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 5 สรุปข้อเสนอแนะความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	75	23.36
หญิง	246	76.64
รวม	321	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 76.64 รองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 23.36

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	จำนวน	ร้อยละ
ปี 1	62	19.32
ปี 2	88	27.41
ปี 3	86	26.79
ปี 4	85	26.48
รวม	321	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ระดับชั้นปี 2 คิดเป็นร้อยละ 27.41 รองลงมาคือ ระดับชั้นปี 3 คิดเป็นร้อยละ 26.79 ระดับชั้นปี 4 คิดเป็นร้อยละ 26.48 และระดับชั้นปี 1 คิดเป็นร้อยละ 19.32 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจำแนกตามผลการศึกษา (ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม)

ระดับผลการเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2.00	6	1.87
ตั้งแต่ 2.01 – 2.50	40	12.46
ตั้งแต่ 2.51 – 3.00	113	35.20
ตั้งแต่ 3.01 – 3.50	111	34.58
ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป	51	15.89
รวม	321	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักศึกษา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระดับผลการศึกษา ตั้งแต่ 2.51 – 3.00 คิดเป็นร้อยละ 35.20 รองลงมา คือ ผลการศึกษา ตั้งแต่ 3.01 – 3.50 คิดเป็นร้อยละ 34.58 ผลการศึกษาตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 15.89 ผลการศึกษา ตั้งแต่ 2.01 – 2.50 คิดเป็นร้อยละ 12.46 และ ผลการศึกษิต่ำกว่า 2.00 คิดเป็นร้อยละ 1.87 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าของระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านคุณธรรมจริยธรรม จำแนกรายข้อ

ความต้องการในการพัฒนาตนเอง	ระดับความต้องการ					n=321		แปลค่า	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	$\bar{X}$	SD		
1. การเป็นพลเมืองที่ดี	0 (0)	1 (0.31)	105 (32.71)	146 (45.48)	69 (21.50)	3.88	.73	มาก	3
2. การดำรงชีวิตอย่างพอเพียง	0 (0)	11 (3.43)	105 (32.71)	146 (45.48)	59 (18.38)	3.79	.77	มาก	5
3. การควบคุมอารมณ์และจิตใจตนเอง	1 (0.31)	7 (2.18)	99 (30.84)	125 (38.94)	89 (27.73)	3.92	.83	มาก	2
4. การปรับวิถีชีวิตให้เข้าสังคมและสถานประกอบการ	0 (0)	7 (2.18)	88 (27.41)	134 (41.74)	92 (28.66)	3.97	.80	มาก	1
5. ข้อกฎหมาย และกฎระเบียบของสังคม	1 (0.31)	8 (2.49)	98 (30.53)	148 (46.11)	66 (20.56)	3.84	.78	มาก	4
รวม						3.88	.78	มาก	

จากตารางที่ 4.4 จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$; $S.D. = .78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าระดับความต้องการพัฒนาตนเองด้านคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ข้อ ดังนี้ อันดับที่ 1 การปรับวิถีชีวิตให้เข้าสังคม และสถานประกอบการ ($\bar{X} = 3.97$; $S.D. = .80$) อันดับที่ 2 การควบคุมอารมณ์และจิตใจของตนเอง ($\bar{X} = 3.92$; $S.D. = .83$) อันดับที่ 3 การเป็นพลเมืองที่ดี ($\bar{X} = 3.88$; $S.D. = .73$) อันดับที่ 4 ข้อกฎหมาย และกฎระเบียบของสังคม ($\bar{X} = 3.84$; $S.D. = .78$) และ อันดับที่ 5 การดำรงชีวิตอย่างพอเพียง ($\bar{X} = 3.79$; $S.D. = .77$)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านความรู้ จำแนกรายข้อ

ความต้องการในการพัฒนาตนเอง	ระดับความต้องการ					n=321		แปลค่า	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	$\bar{X}$	SD		
6. ความรู้ทางด้านวิชาชีพ	0 (0)	0 (0)	115 (35.83)	127 (39.56)	79 (24.61)	3.89	.77	มาก	4
7. องค์กรความรู้ที่ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม	1 (0.31)	5 (1.56)	88 (27.41)	172 (53.58)	55 (17.13)	3.86	.71	มาก	5
8. การปรับตัวกับเหตุการณ์รอบตัว	0 (0)	10 (3.12)	74 (23.05)	167 (52.02)	70 (21.81)	3.93	.75	มาก	3
9. การประยุกต์ใช้และบูรณาการความรู้กับการทำงาน	1 (0.31)	2 (0.62)	92 (28.66)	147 (45.79)	79 (24.61)	3.94	.76	มาก	2
10. ความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมสำหรับการประกอบอาชีพ	0 (0)	5 (1.56)	85 (26.48)	153 (47.66)	78 (24.30)	3.95	.75	มาก	1
รวม						3.91	.74	มาก	

จากตารางที่ 4.5 จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านความรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$; $S.D. = .74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าระดับความต้องการพัฒนาตนเอง ด้านความรู้ อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ข้อ ดังนี้ อันดับที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมสำหรับการประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 3.95$; $S.D. = .75$) อันดับที่ 2 การประยุกต์ใช้และบูรณาการความรู้กับการทำงาน ($\bar{X} = 3.94$; $S.D. = .76$) อันดับที่ 3 การปรับตัวกับเหตุการณ์รอบตัว ($\bar{X} = 3.93$; $S.D. = .75$) อันดับที่ 4 ความรู้ทางด้านวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.89$; $S.D. = .77$) และอันดับที่ 5 องค์กรความรู้ที่ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม ($\bar{X} = 3.86$; $S.D. = .71$)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านทักษะทางปัญญา จำแนกรายข้อ

ความต้องการในการพัฒนาตนเอง	ระดับความต้องการ					n=321		แปลค่า	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	$\bar{X}$	SD		
11. การคิดอย่างเป็นระบบ	0 (0)	7 (2.18)	92 (28.66)	156 (48.60)	66 (20.56)	3.86	.75	มาก	4
12. การคิดอย่างสร้างสรรค์	0 (0)	3 (0.93)	84 (26.17)	147 (45.79)	87 (27.10)	3.99	.75	มาก	2
13. การคิดเชิงกลยุทธ์	0 (0)	6 (1.87)	106 (33.02)	136 (42.37)	73 (22.74)	3.86	.78	มาก	4
14. การวิเคราะห์สถานการณ์	0 (0)	9 (2.80)	89 (27.73)	143 (44.55)	80 (24.92)	3.92	.79	มาก	3
15. การตัดสินใจ	0 (0)	8 (2.49)	62 (19.31)	156 (48.60)	95 (29.60)	4.05	.76	มาก	1
รวม						3.94	.76	มาก	

จากตารางที่ 4.6 จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านทักษะทางปัญญา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$; $S.D. = .76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าระดับความต้องการพัฒนาตนเองด้านทักษะทางปัญญาอยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ข้อ ดังนี้ อันดับที่ 1 การตัดสินใจ ($\bar{X} = 4.05$; $S.D. = .76$) อันดับที่ 2 การคิดอย่างสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.99$; $S.D. = .75$) อันดับที่ 3 การวิเคราะห์สถานการณ์ ($\bar{X} = 3.92$; $S.D. = .79$) อันดับที่ 4 การคิดอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 3.86$; $S.D. = .75$) และการคิดเชิงกลยุทธ์ ($\bar{X} = 3.86$; $S.D. = .78$)

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ จำแนกรายข้อ

ความต้องการในการพัฒนา ตนเอง	ระดับความต้องการ					n=321		แปลค่า	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	$\bar{X}$	SD		
16. การทำงานเป็นทีม	0 (0)	2 (0.62)	83 (25.86)	167 (52.02)	69 (21.50)	3.94	.70	มาก	1
17. การอยู่ร่วมกับผู้อื่น	0 (0)	14 (4.36)	71 (22.12)	160 (49.84)	76 (23.68)	3.93	.79	มาก	2
18. การวางแผน และการ รับผิดชอบงาน	0 (0)	8 (2.49)	86 (26.79)	159 (49.53)	68 (21.18)	3.89	.75	มาก	4
19. ความสามารถในภาวะผู้นำ	0 (0)	9 (2.80)	92 (28.66)	142 (44.24)	78 (24.30)	3.90	.79	มาก	3
20. การพัฒนาบุคลิกภาพ	1 (0.31)	5 (1.56)	92 (28.66)	150 (46.73)	73 (22.74)	3.90	.77	มาก	3
รวม						3.91	.76	มาก	

จากตารางที่ 4.7 จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$; $S.D. = .76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความต้องการพัฒนาตนเองด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบอยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ข้อ ดังนี้ อันดับที่ 1 การทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 3.94$; $S.D. = .70$) อันดับที่ 2 การอยู่ร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 3.93$; $S.D. = .79$) อันดับที่ 3 ความสามารถในภาวะผู้นำ ($\bar{X} = 3.90$; $S.D. = .79$) และการพัฒนาบุคลิกภาพ ($\bar{X} = 3.90$; $S.D. = .77$) อันดับที่ 4 การวางแผน และการรับผิดชอบงาน ($\bar{X} = 3.89$; $S.D. = .75$)

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี จำแนกรายข้อ

ความต้องการในการพัฒนาตนเอง	ระดับความต้องการ					n=321		แปลค่า	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	$\bar{X}$	SD		
21. ความรู้เบื้องต้นทางคณิตศาสตร์และสถิติ	4 (1.25)	27 (8.41)	106 (33.02)	121 (37.69)	63 (19.63)	3.66	.92	มาก	4
22. ความรู้และทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	0 (0)	4 (1.25)	117 (36.45)	136 (42.37)	64 (19.94)	3.81	.76	มาก	3
23. เทคนิคการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ	0 (0)	5 (1.56)	111 (34.58)	140 (43.61)	65 (20.25)	3.83	.76	มาก	2
24. เทคนิคการนำเสนอ และการถ่ายทอดความรู้	0 (0)	4 (1.25)	112 (34.89)	132 (41.12)	73 (22.74)	3.85	.77	มาก	1
25. เทคนิคการใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์สำนักงาน	0 (0)	8 (2.49)	98 (30.53)	149 (46.42)	66 (20.56)	3.85	.76	มาก	1
รวม						3.80	.79	มาก	

จากตารางที่ 4.8 จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$; $S.D. = .79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความต้องการพัฒนาตนเองด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ข้อ ดังนี้ อันดับที่ 1 เทคนิคการนำเสนอ และการถ่ายทอดความรู้ ($\bar{X} = 3.85$; $S.D. = .77$) และเทคนิคการใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์สำนักงาน ($\bar{X} = 3.85$; $S.D. = .76$) อันดับที่ 2 เทคนิคการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.83$; $S.D. = .76$) อันดับที่ 3 ความรู้ และทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ($\bar{X} = 3.81$; $S.D. = .76$) อันดับที่ 4 ความรู้เบื้องต้นทางคณิตศาสตร์และสถิติ ($\bar{X} = 3.66$; $S.D. = .92$)

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านทักษะพิสัย จำแนกรายข้อ

ความต้องการในการพัฒนาตนเอง	ระดับความต้องการ					n=321		แปลค่า	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	$\bar{X}$	SD		
26. การเตรียมความพร้อมสำหรับการปฏิบัติงาน	0 (0)	5 (1.56)	92 (28.66)	164 (51.09)	60 (18.69)	3.87	.72	มาก	5
27. การประยุกต์ใช้ความรู้สำหรับการปฏิบัติงานจริง	0 (0)	6 (1.87)	83 (25.86)	161 (50.16)	71 (22.12)	3.93	.74	มาก	1
28. ทักษะในการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับการปฏิบัติการ	0 (0)	6 (1.87)	88 (27.41)	162 (50.47)	65 (20.25)	3.89	.73	มาก	3
29. การศึกษาดูงาน และ การฝึกงานในสถานประกอบการ	2 (0.62)	9 (2.80)	77 (23.99)	161 (50.16)	72 (22.43)	3.91	.79	มาก	2
30. การเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษา	1 (0.31)	12 (3.74)	85 (26.48)	148 (46.11)	75 (23.36)	3.88	.81	มาก	4
รวม						3.90	.75	มาก	

จากตารางที่ 4.9 จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านทักษะพิสัย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$; $S.D. = .75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความต้องการพัฒนาตนเองด้านทักษะพิสัย อยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ข้อ ดังนี้ อันดับที่ 1 การประยุกต์ใช้ความรู้สำหรับการปฏิบัติงานจริง ($\bar{X} = 3.93$; $S.D. = .74$) อันดับที่ 2 การศึกษาดูงาน และฝึกงานในสถานประกอบการ ($\bar{X} = 3.91$; $S.D. = .79$) อันดับที่ 3 ทักษะในการใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์สำหรับการปฏิบัติการ ($\bar{X} = 3.89$; $S.D. = .73$) อันดับที่ 4 การเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษา ($\bar{X} = 3.88$; $S.D. = .81$) อันดับที่ 5 การเตรียมความพร้อมสำหรับการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.87$; $S.D. = .72$)

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน ด้านทักษะความสามารถในการใช้ภาษา จำแนกรายข้อ

ความต้องการในการพัฒนาตนเอง	ระดับความต้องการ					n=321		แปลค่า	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	$\bar{X}$	SD		
31. ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	7 (2.18)	38 (11.84)	95 (29.60)	91 (28.35)	90 (28.04)	3.68	1.07	มาก	1
32. ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน	5 (1.56)	43 (13.40)	103 (32.09)	90 (28.04)	80 (24.92)	3.61	1.04	มาก	2
33. ทักษะการใช้ภาษาอาเซียน	12 (3.74)	61 (19.00)	95 (29.60)	88 (27.41)	65 (20.25)	3.41	1.12	ปานกลาง	4
34. ทักษะการใช้ภาษาจีน	41 (12.77)	58 (18.07)	95 (29.60)	71 (22.12)	56 (17.45)	3.13	1.26	ปานกลาง	5
35. ทักษะการใช้ภาษาสำหรับการสมัครงาน	4 (1.25)	52 (16.20)	99 (30.84)	95 (29.60)	71 (22.12)	3.55	1.04	มาก	3
รวม						3.48	1.10	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.10 จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน ด้านทักษะความสามารถในการใช้ภาษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$; $S.D. = 1.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความต้องการพัฒนาตนเองด้านทักษะความสามารถในการใช้ภาษา อยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ข้อ ดังนี้ อันดับที่ 1 ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.68$; $S.D. = 1.07$) อันดับที่ 2 ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน ($\bar{X} = 3.61$; $S.D. = 1.04$) อันดับที่ 3 ทักษะการใช้ภาษาสำหรับการสมัครงาน ($\bar{X} = 3.55$; $S.D. = 1.04$) และความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 2 ข้อ ได้แก่ อันดับที่ 4 ทักษะการใช้ภาษาอาเซียน ($\bar{X} = 3.41$; $S.D. = 1.12$) อันดับที่ 5 ทักษะการใช้ภาษาจีน ($\bar{X} = 3.13$; $S.D. = 1.26$)

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน จำแนกรายข้อ

ความต้องการในการพัฒนาตนเอง	ระดับความต้องการ					n=321		แปลค่า	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	$\bar{X}$	SD		
36. ความรู้ด้านเศรษฐกิจ ของประเทศในอาเซียน	6 (1.87)	43 (13.40)	117 (36.45)	109 (33.96)	46 (14.33)	3.45	.95	ปานกลาง	4
37. ความรู้ด้านการเมืองการปกครองของประเทศในอาเซียน	8 (2.49)	40 (12.46)	133 (41.43)	97 (30.22)	43 (13.40)	3.40	.95	ปานกลาง	5
38. ความรู้ด้านสังคม การศึกษาของประเทศในอาเซียน	7 (2.18)	29 (9.03)	115 (35.83)	123 (38.32)	47 (14.64)	3.54	.92	มาก	1
39. ความรู้เรื่องศาสนา และความเชื่อของประเทศอาเซียน	4 (1.25)	26 (8.10)	132 (41.12)	120 (37.38)	39 (12.15)	3.51	.85	มาก	2
40. ความรู้เรื่องวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของประเทศอาเซียน	5 (1.56)	30 (9.35)	130 (40.50)	110 (34.27)	46 (14.33)	3.50	.90	ปานกลาง	3
รวม						3.48	.91	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.11 จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$; $S.D. = .91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความต้องการพัฒนาตนเองด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน อยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ ดังนี้ อันดับที่ 1 ความรู้ด้านสังคม การศึกษา ของประเทศในอาเซียน ($\bar{X} = 3.54$; $S.D. = .92$) อันดับที่ 2 ความรู้เรื่องศาสนา และความเชื่อของประเทศในอาเซียน ($\bar{X} = 3.51$; $S.D. = .85$) ความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ข้อ ดังนี้ อันดับที่ 3 ความรู้เรื่องวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของประเทศในอาเซียน ($\bar{X} = 3.50$; $S.D. = .90$) อันดับที่ 4 ความรู้ด้านเศรษฐกิจ ของประเทศในอาเซียน ($\bar{X} = 3.45$; $S.D. = .95$) อันดับที่ 5 ความรู้ด้านการเมืองการปกครองของประเทศในอาเซียน ($\bar{X} = 3.40$; $S.D. = .95$)

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลค่าความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียน จำแนกรายข้อ

ความต้องการในการพัฒนาตนเอง	ระดับความต้องการ					n=321		แปลค่า	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	$\bar{X}$	SD		
41. ความรู้เกี่ยวกับความเป็นมา หลักการพื้นฐาน และ ความสำคัญของอาเซียน	7 (2.18)	23 (7.17)	144 (44.86)	108 (33.64)	39 (12.15)	3.46	.87	ปานกลาง	2
42. ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจอาเซียน (AEC:AFTA:ASEAN Free Trade Area) ความหมายวัตถุประสงค์ เป้าหมายแนวทางการดำเนินงาน	6 (1.87)	24 (7.48)	134 (41.74)	110 (34.27)	47 (14.64)	3.52	.89	มาก	1
43. ความรู้เกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียน	9 (2.80)	44 (13.71)	123 (38.32)	99 (30.84)	46 (14.33)	3.40	.98	ปานกลาง	3
44. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย และ กฎระเบียบของแต่ละ ประเทศ	9 (2.80)	48 (14.95)	125 (38.94)	98 (30.53)	41 (12.77)	3.36	.97	ปานกลาง	4
45. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ระหว่างประเทศ	10 (3.12)	46 (14.33)	121 (37.69)	95 (29.60)	49 (15.26)	3.40	1.01	ปานกลาง	3
รวม						3.43	.94	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.12 จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบต่างๆ ของอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$; $S.D. = .94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความต้องการพัฒนาตนเองด้านความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบต่างๆ ของอาเซียน อยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ ดังนี้ อันดับที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจอาเซียน (AEC:AFTA:ASEAN Free Trade Area) ความหมายวัตถุประสงค์ เป้าหมายแนวทางการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.52$; $S.D. = .89$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ อันดับที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับความเป็นมา หลักการพื้นฐาน และ

ความสำคัญของอาเซียน ($\bar{X} = 3.46$; $S.D. = .87$) อันดับที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียน ($\bar{X} = 3.40$; $S.D. = .98$) และความรู้เกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ ($\bar{X} = 3.40$; $S.D. = 1.01$) และอันดับที่ 4 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกฎระเบียบของแต่ละประเทศ ($\bar{X} = 3.36$; $S.D. = .97$)

ตารางที่ 4.13 สรุปจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ความต้องการพัฒนาตนเอง	$\bar{X}$	SD	แปรค่า	อันดับ
กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ				
1. ด้านคุณธรรมจริยธรรม	3.88	.78	มาก	4
2. ด้านความรู้	3.91	.74	มาก	2
3. ด้านทักษะทางปัญญา	3.94	.76	มาก	1
4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	3.91	.76	มาก	2
5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี	3.80	.79	มาก	5
6. ด้านทักษะพิสัย	3.90	.75	มาก	3
รวม	3.89	.76	มาก	
คุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน				
1. ด้านทักษะความสามารถในการใช้ภาษา	3.48	1.10	ปานกลาง	6
2. ด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน	3.48	.91	ปานกลาง	6
3. ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบต่างๆ ของอาเซียน	3.43	.94	ปานกลาง	7
รวม	3.46	.98	ปานกลาง	
รวม	3.75	.83	มาก	

จากตารางที่ 4.13 สรุปค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า มีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$; $S.D. = .83$) เมื่อพิจารณาตามกรอบแนวคิด นักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเองตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ อยู่ใน

ระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$; $S.D. = .76$) และมีความต้องการพัฒนาตนเองตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$; $S.D. = .98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเรียงลำดับจากมีความต้องการมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดดังต่อไปนี้ อันดับที่ 1 ด้านทักษะทางปัญญา ($\bar{X} = 3.94$; $S.D. = .76$) อันดับที่ 2 ด้านความรู้ ($\bar{X} = 3.91$; $S.D. = .74$) และด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.91$; $S.D. = .76$) อันดับที่ 3 ด้านทักษะพิสัย ($\bar{X} = 3.90$; $S.D. = .75$) อันดับที่ 4 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = 3.88$; $S.D. = .78$) อันดับที่ 5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.80$; $S.D. = .79$) อันดับที่ 6 ด้านทักษะความสามารถในการใช้ภาษา ($\bar{X} = 3.48$; $S.D. = 1.10$) และด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน ($\bar{X} = 3.48$; $S.D. = .91$) และอันดับที่ 7 ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบต่างๆ ของอาเซียน ($\bar{X} = 3.43$; $S.D. = .94$)

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามเพศ

พฤติกรรม	เพศชาย		เพศหญิง		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ความต้องการพัฒนาตนเอง	3.73	0.55	3.75	0.54	-0.18	0.77

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่ต่างกัน

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่อาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามระดับชั้น

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	1.60	0.53	1.80	.14
ภายในกลุ่ม	317	94.30	0.29		
รวม	320	95.90			

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่อาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามระดับชั้น พบว่านักศึกษาที่อยู่ระดับชั้นแตกต่างกัน มีระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามผลการศึกษา (ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม)

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	4	0.80	0.20	0.67	.61
ภายในกลุ่ม	316	95.09	0.30		
รวม	320	95.90			

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามผลการศึกษา (ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม) พบว่านักศึกษาที่มีผลการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.17 สรุปสมมติฐานผลการเปรียบเทียบสถานภาพส่วนบุคคล กับระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. นักศึกษาที่อยู่ระดับชั้นแตกต่างกัน มีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
3. นักศึกษาที่มีผลการศึกษา (ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม) แตกต่างกัน มีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.17 สรุปสมมติฐานเปรียบเทียบระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า สถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้น และผลการศึกษา (ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม) ไม่มีผลต่อระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านคุณธรรมจริยธรรม

รูปแบบการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การอบรม	95	29.60	2
การบรรยาย	39	12.15	3
การศึกษาดูงาน	20	6.23	6
การสัมมนา	26	8.10	4
การจัดค่าย	100	31.15	1
การฝึกงาน	7	2.18	7
การได้วาที	7	2.18	7
การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม	6	1.87	8
การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน	21	6.54	5
รวม	321	100.00	

จากตารางที่ 4.18 จำนวนความถี่ ร้อยละ และอันดับของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านคุณธรรมจริยธรรม มีอันดับของรูปแบบกิจกรรม ด้านคุณธรรมจริยธรรม ดังนี้ อันดับที่ 1 การจัดค่าย ร้อยละ 31.15 อันดับที่ 2 การอบรม ร้อยละ 29.60 อันดับที่ 3 การบรรยาย ร้อยละ 12.15 อันดับที่ 4 การสัมมนา ร้อยละ 8.10 อันดับที่ 5 การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน ร้อยละ 6.54 อันดับที่ 6 การศึกษาดูงาน ร้อยละ 6.23 อันดับที่ 7 การฝึกงาน และ การได้วาที ร้อยละ 2.18 และอันดับที่ 8 การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม ร้อยละ 1.87

ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความรู้

รูปแบบการพัฒนาด้านความรู้	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การอบรม	45	14.02	2
การบรรยาย	42	13.08	3
การศึกษาดูงาน	111	34.58	1
การสัมมนา	33	10.28	4
การจัดค่าย	26	8.10	5
การฝึกงาน	21	6.54	6
การได้วาที	11	3.43	9

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

รูปแบบการพัฒนาด้านความรู้	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม	13	4.05	8
การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน	19	5.92	7
รวม	321	100.00	

จากตารางที่ 4.19 จำนวนความถี่ ร้อยละของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความรู้ มีอันดับของรูปแบบกิจกรรม ด้านความรู้ ดังนี้ อันดับที่ 1 การศึกษาดูงาน ร้อยละ 34.58 อันดับที่ 2 การอบรม ร้อยละ 14.02 อันดับที่ 3 การบรรยาย ร้อยละ 13.08 อันดับที่ 4 การสัมมนา ร้อยละ 10.28 อันดับที่ 5 การจัดค่าย ร้อยละ

8.10 อันดับที่ 6 การฝึกงาน ร้อยละ 6.54 อันดับที่ 7 การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน ร้อยละ 5.92 อันดับที่ 8 การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม ร้อยละ 4.05 อันดับที่ 9 การได้วาที ร้อยละ 3.43

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านทักษะทางปัญญา

รูปแบบการพัฒนาด้านทักษะทางปัญญา	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การอบรม	62	19.32	1
การบรรยาย	52	16.20	2
การศึกษาดูงาน	41	12.77	4
การสัมมนา	42	13.08	3
การจัดค่าย	28	8.72	6
การฝึกงาน	22	6.85	8
การได้วาที	34	10.59	5
การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม	23	7.17	7
การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน	17	5.30	9
รวม	321	100.00	

จากตารางที่ 4.20 จำนวนความถี่ ร้อยละของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านทักษะทางปัญญา มีอันดับของรูปแบบกิจกรรม ดังนี้ อันดับที่ 1 การอบรม ร้อยละ 19.32 อันดับที่ 2 การบรรยาย ร้อยละ 16.20 อันดับที่ 3 การสัมมนา ร้อยละ 13.08 อันดับที่ 4 การศึกษาดูงาน ร้อยละ 12.77 อันดับที่ 5 การได้วาที ร้อยละ 10.59 อันดับที่ 6 จัดค่าย ร้อยละ 8.72 อันดับที่ 7 การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม ร้อยละ 7.17 อันดับที่ 8 การฝึกงาน ร้อยละ 6.85 อันดับที่ 9 การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน ร้อยละ 5.30

ตารางที่ 4.21 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านทักษะสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ

รูปแบบการพัฒนาด้านทักษะสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การอบรม	36	11.21	4
การบรรยาย	31	9.66	5
การศึกษาดูงาน	28	8.72	6
การสัมมนา	24	7.48	8
การจัดค่าย	67	20.87	1
การฝึกงาน	45	14.02	3
การโต้วาที	7	2.18	9
การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม	58	18.07	2
การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน	25	7.79	7
รวม	321	100.00	

จากตารางที่ 4.21 จำนวนความถี่ ร้อยละของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านทักษะสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบมีอันดับของรูปแบบกิจกรรม ดังนี้ อันดับที่ 1 การจัดค่าย ร้อยละ 20.87 อันดับที่ 2 การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม ร้อยละ 18.07 อันดับที่ 3 การฝึกงาน ร้อยละ 14.02 อันดับที่ 4 การอบรม ร้อยละ 11.21 อันดับที่ 5 การบรรยาย ร้อยละ 9.66 อันดับที่ 6 การศึกษาดูงาน ร้อยละ 8.72 อันดับที่ 7 การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน ร้อยละ 7.79 อันดับที่ 8 การสัมมนา ร้อยละ 7.48 อันดับที่ 9 การโต้วาที ร้อยละ 2.18

ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี

รูปแบบการพัฒนาด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การอบรม	78	24.30	1
การบรรยาย	47	14.64	2
การศึกษาดูงาน	47	14.64	2
การสัมมนา	32	9.97	5
การจัดค่าย	37	11.53	4
การฝึกงาน	21	6.54	6
การโต้วาที	7	2.18	7
การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม	46	14.33	3
การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน	6	1.87	8
รวม	321	100.00	

จากตารางที่ 4.22 จำนวนความถี่ ร้อยละของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี มีอันดับของรูปแบบกิจกรรม ดังนี้ อันดับที่ 1 การอบรม ร้อยละ 24.30 อันดับที่ 2 การบรรยาย และการศึกษาดูงาน ร้อยละ 14.64 อันดับที่ 3 การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม ร้อยละ 14.33 อันดับที่ 4 การจัดค่าย ร้อยละ 11.53 อันดับที่ 5 การสัมมนา ร้อยละ 9.97 อันดับที่ 6 การฝึกงาน ร้อยละ 6.54 อันดับที่ 7 การโต้วาที ร้อยละ 2.18 อันดับที่ 8 การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน ร้อยละ 1.87

ตารางที่ 4.23 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านทักษะพิสัย

รูปแบบการพัฒนาด้านทักษะพิสัย	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การอบรม	64	19.94	1
การบรรยาย	48	14.95	2
การศึกษาดูงาน	21	6.54	6
การสัมมนา	47	14.64	3
การจัดค่าย	44	13.71	4

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

รูปแบบการพัฒนาด้านทักษะพิสัย	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การฝึกงาน	44	13.71	4
การโต้วาที	13	4.05	8
การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม	25	7.79	5
การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน	15	4.67	7
รวม	321	100.00	

จากตารางที่ 4.23 จำนวนความถี่ ร้อยละของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านทักษะพิสัย มีอันดับของรูปแบบกิจกรรม ดังนี้ อันดับที่ 1 การอบรม ร้อยละ 19.94 อันดับที่ 2 การบรรยาย ร้อยละ 14.95 อันดับที่ 3 การสัมมนา ร้อยละ 14.64 อันดับที่ 4 การจัดค่าย และการฝึกงาน ร้อยละ 13.71 อันดับที่ 5 การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม ร้อยละ 7.79 อันดับที่ 6 การศึกษาดูงาน ร้อยละ 6.54 อันดับที่ 7 การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน ร้อยละ 4.67 อันดับที่ 8 การโต้วาที ร้อยละ 4.05

ตารางที่ 4.24 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านทักษะความสามารถการใช้ภาษา

รูปแบบการพัฒนาด้านทักษะความสามารถ ใช้ภาษา	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การอบรม	50	15.58	2
การบรรยาย	35	10.90	4
การศึกษาดูงาน	26	8.10	6
การสัมมนา	29	9.03	5
การจัดค่าย	81	25.23	1
การฝึกงาน	13	4.05	9
การได้วาที	24	7.48	7
การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม	22	6.85	8
การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน	40	12.46	3
รูปแบบอื่นๆ	1	0.31	10
รวม	321	100.00	

จากตารางที่ 4.24 จำนวนความถี่ ร้อยละของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านทักษะความสามารถในการใช้ภาษา มีอันดับของรูปแบบกิจกรรมดังนี้ อันดับที่ 1 การจัดค่าย ร้อยละ 25.23 อันดับที่ 2 การอบรม ร้อยละ 15.58 อันดับที่ 3 การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน ร้อยละ 12.46 อันดับที่ 4 การบรรยาย ร้อยละ 10.90 อันดับที่ 5 การสัมมนา ร้อยละ 9.03 อันดับที่ 6 การศึกษาดูงาน ร้อยละ 8.10 อันดับที่ 7 การได้วาที ร้อยละ 7.48 อันดับที่ 8 การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม ร้อยละ 6.85 อันดับที่ 9 การฝึกงาน ร้อยละ 4.05 อันดับที่ 10 รูปแบบอื่น ร้อยละ 0.31

ตารางที่ 4.25 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน

รูปแบบการพัฒนาด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การอบรม	59	18.38	2
การบรรยาย	32	9.97	5
การศึกษาดูงาน	52	16.20	3
การสัมมนา	34	10.59	4
การจัดค่าย	32	9.97	5
การฝึกงาน	6	1.87	7
การได้วาที	6	1.87	7
การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม	31	9.66	6
การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน	68	21.18	1
รูปแบบอื่นๆ	1	0.31	8
รวม	321	100.00	

จากตารางที่ 4.25 จำนวนความถี่ ร้อยละของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน มีอันดับของรูปแบบกิจกรรม ดังนี้ อันดับที่ 1 การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน ร้อยละ 21.18 อันดับที่ 2 การอบรม ร้อยละ 18.38 อันดับที่ 3 การศึกษาดูงาน ร้อยละ 16.20 อันดับที่ 4 การสัมมนา ร้อยละ 10.59 อันดับที่ 5 การบรรยาย และการจัดค่าย ร้อยละ 9.97 อันดับที่ 6 การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม ร้อยละ 9.66 อันดับที่ 7 การฝึกงาน และการได้วาที ร้อยละ 1.87 อันดับที่ 8 รูปแบบอื่นๆ ร้อยละ 0.31

ตารางที่ 4.26 แสดงจำนวนความถี่ ค่าร้อยละ และอันดับของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียน

รูปแบบการพัฒนาด้านความรู้ความรู้อยู่เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียน	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
การอบรม	66	20.56	1
การบรรยาย	66	20.56	1
การศึกษาดูงาน	26	8.10	5
การสัมมนา	39	12.15	3
การจัดค่าย	21	6.54	6
การฝึกงาน	11	3.43	7
การโต้วาที	10	3.12	8
การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม	36	11.21	4
การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน	46	14.33	2
รวม	321	100.00	

จากตารางที่ 4.26 จำนวนความถี่ ร้อยละของรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียน มีอันดับของรูปแบบกิจกรรม ดังนี้ อันดับที่ 1 การอบรม และการบรรยาย ร้อยละ 20.56 อันดับที่ 2 การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน ร้อยละ 14.33 อันดับที่ 3 การสัมมนา ร้อยละ 12.15 อันดับที่ 4 การแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม ร้อยละ 11.21 อันดับที่ 5 การศึกษาดูงาน ร้อยละ 8.10 อันดับที่ 6 การจัดค่าย ร้อยละ 6.54 อันดับที่ 7 การฝึกงาน ร้อยละ 3.43 อันดับที่ 8 การโต้วาที ร้อยละ 3.12

ตารางที่ 4.27 สรุปรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในแต่ละด้าน จำนวน 3 อันดับ

การพัฒนานักศึกษา	รูปแบบกิจกรรม		
	อันดับที่ 1	อันดับที่ 2	อันดับที่ 3
ด้านคุณธรรมจริยธรรม	การจัดค่าย	การอบรม	การบรรยาย
ด้านความรู้	การศึกษาดูงาน	การอบรม	การบรรยาย
ด้านทักษะทางปัญญา	การอบรม	การบรรยาย	การสัมมนา

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

การพัฒนานักศึกษา	รูปแบบกิจกรรม		
	อันดับที่ 1	อันดับที่ 2	อันดับที่ 3
ด้านทักษะสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ	การจัดค่าย	การแบ่งกลุ่ม ทำกิจกรรม	การฝึกงาน
ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี	การอบรม	การบรรยายและ การศึกษาดูงาน	การแบ่งกลุ่ม ทำกิจกรรม
ด้านทักษะพิสัย	การอบรม	การบรรยาย	การสัมมนา
ด้านทักษะความสามารถในการใช้ภาษา	การจัดค่าย	การอบรม	การแลกเปลี่ยน นักศึกษาระหว่าง สถาบัน
ด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน	การแลกเปลี่ยน นักศึกษาระหว่าง สถาบัน	การอบรม	การศึกษาดูงาน
ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียน	การอบรม และ การบรรยาย	การแลกเปลี่ยน นักศึกษาระหว่าง สถาบัน	การสัมมนา

จากตารางที่ 4.27 รูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

พระนคร พบว่า รูปแบบกิจกรรมการพัฒนา อันดับที่ 1 ในแต่ละด้าน มี ดังนี้ ด้านคุณธรรมจริยธรรม คือ การจัดค่าย ด้านความรู้ คือ การศึกษาดูงาน ด้านทักษะทางปัญญา คือ การอบรม ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ คือ การจัดค่าย ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยี คือ การอบรม ด้านทักษะพิสัย คือ การอบรม ด้านทักษะความสามารถในการใช้ภาษา คือ การจัดค่าย ด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน คือ การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน และด้านความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียน การอบรม และการบรรยาย

ตอนที่ 4 สรุปข้อเสนอแนะความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

จากการรวบรวมข้อมูลข้อคำถามแบบปลายเปิด ที่ใช้สอบถามข้อเสนอแนะความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 3 ข้อ นักศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การพัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
  - 1.1 การนำทักษะไปใช้ในการทำงาน
  - 1.2 มีความรู้เหมาะสมกับคุณวุฒิ
  - 1.3 ฝึกฝนการเป็นผู้นำในการทำงาน
  - 1.4 วิธีการนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน
  - 1.5 เพิ่มความตั้งใจในการเรียนในแต่ละรายวิชา
  - 1.6 การอบรมสร้างความเข้าใจ และความตระหนักในการพัฒนาตนเอง
  - 1.7 จัดการวัดความรู้หลังการพัฒนาด้วยข้อสอบกลาง
  - 1.8 พัฒนาอาจารย์ให้มีคุณภาพและมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน
  - 1.9 พัฒนาการเรียนการสอนภาคปฏิบัติมากขึ้น
  - 1.10 สนับสนุนงบประมาณในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น
  - 1.11 การพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา
  - 1.12 เพิ่มการให้ความรู้ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน
2. การพัฒนาตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน
  - 2.1 การเรียนรู้เรื่องความสำคัญความเป็นมา และวัฒนธรรมของอาเซียน
  - 2.2 มีทักษะการสื่อสารได้หลายภาษา
  - 2.3 หาความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจของแต่ละประเทศอาเซียน
  - 2.4 พัฒนาความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย และกฎระเบียบของแต่ละประเทศ
  - 2.5 จัดให้มีที่ปรึกษาที่มีความรู้และประสบการณ์ให้คำแนะนำสำหรับผู้สนใจทำงานในประเทศอาเซียน

- 2.6 การประยุกต์ใช้ความรู้ในการปฏิบัติงานจริง
- 2.7 เพิ่มรายวิชาความรู้อาเซียนไว้ในหลักสูตร
- 2.8 ส่งเสริมการสหกิจศึกษาและการฝึกงานในประเทศอาเซียน
- 2.9 ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนนัักศึกษาระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน
3. การเตรียมความพร้อมในด้านอื่นๆ โปรตระบุ
  - 3.1 การเตรียมความพร้อมด้านอุตสาหกรรม
  - 3.2 การเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง
  - 3.3 การเตรียมความพร้อมด้านวิชาชีพ
    - การเตรียมความพร้อมสำหรับการทำงานหลังจบการศึกษา
  - 3.4 เตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยี
  - 3.5 เตรียมความพร้อมด้านภาษาและการสื่อสาร
    - อ่านหนังสือเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม
    - ความรู้ และการปรับตัวเวลาเข้าสังคม
  - 3.6 เสริมความรู้ด้านการตลาด การทำธุรกิจและการค้ากับประเทศสมาชิกอาเซียน
  - 3.7 พัฒนาการทำงานเป็นทีม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

- 5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 5.2 สรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย
- 5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัย

5.1 วัตถุประสงค์ สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1.1 เพื่อศึกษาระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

5.1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

5.1.1.3 เพื่อเสนอรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

5.1.2 สมมติฐานการวิจัย

5.1.2.1 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีเพศต่างกันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่างกัน

5.1.2.2 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีระดับชั้นต่างกันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่างกัน

5.1.2.3 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีผลการศึกษา (ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม) ต่างกันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่างกัน

5.1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ประจำเดือนมีนาคม จำนวน 1,630 คน (งานทะเบียนฝ่ายวิชาการและวิจัย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, 2558)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 321 คน ด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified sampling) โดยการคำนวณหาขนาดของตัวอย่าง และความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้เท่ากับ 5% ใช้การคำนวณตามสูตรในกรณีที่ทราบจำนวนประชากร สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 อ้างถึงในธานินทร์, 2555)

5.1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามจำนวน 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วยข้อความจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ เพศ ระดับชั้น ผลการศึกษา (ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 9 ด้าน รวม 45 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 4 แบบสอบถามข้อเสนอแนะความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 3 ข้อ

5.1.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ตามระดับชั้น ที่ได้คำนวณการเก็บตัวอย่างไว้ จากนั้นทำการเก็บแบบสอบถามกลับคืนได้ จำนวน 321 ชุด คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ และทำการคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปและทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

5.2 สรุปและอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

5.2.1 เพื่อศึกษาระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลการวิจัยพบว่าระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมมีความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$; $S.D. = .83$) โดยจำแนกได้ดังนี้

นักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเองตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$; $S.D. = .76$) โดยรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การพัฒนาด้านทักษะทางปัญญา ($\bar{X} = 3.94$; $S.D. = .76$) และ รายด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.80$; $S.D. = .79$) ส่วนความต้องการพัฒนาตนเองตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน มีค่าเฉลี่ยของความ ต้องการในการพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$; $S.D. = .98$) โดยรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านทักษะความสามารถในการใช้ภาษา ($\bar{X} = 3.48$; $S.D. = 1.10$) และด้าน ความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน ($\bar{X} = 3.48$; $S.D. = .91$) และรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้าน ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียน ($\bar{X} = 3.43$; $S.D. = .94$) ทั้งนี้ในแต่ละด้านมีรายข้อที่มีค่าคะแนนสูงที่สุด และต่ำที่สุดดังนี้

ด้านคุณธรรมจริยธรรมนักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$; $S.D. = .78$) โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การปรับวิถีชีวิตให้เข้ากับสังคม และ สถานประกอบการ ($\bar{X} = 3.97$; $S.D. = .80$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก และราย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การดำรงชีวิตอย่างพอเพียง ($\bar{X} = 3.79$; $S.D. = .77$) ความต้องการ พัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก

ด้านความรู้นักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$; $S.D. = .74$) โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมสำหรับการประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 3.95$; $S.D. = .75$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก และรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อย ที่สุด คือ องค์กรความรู้ที่ทันต่อกระแสความรู้ที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ($\bar{X} = 3.86$; $S.D. = .71$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก

ด้านทักษะทางปัญญานักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$; $S.D. = .76$) โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การตัดสินใจ ($\bar{X} = 4.05$; $S.D. = .76$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก และ รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การคิดอย่างเป็น

ระบบ ($\bar{X} = 3.88$; $S.D. = .75$) และการคิดเชิงกลยุทธ์ ($\bar{X} = 3.86$; $S.D. = .78$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ นักศึกษามีความต้องการตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$; $S.D. = .76$) โดยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 3.94$; $S.D. = .70$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก และ รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การวางแผนและการรับผิดชอบงาน ($\bar{X} = 3.89$; $S.D. = .75$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก

ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยี นักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$; $S.D. = .79$) โดยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือเทคนิคการนำเสนอ และการถ่ายทอดความรู้ ($\bar{X} = 3.85$; $S.D. = .77$) และ เทคนิคการใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์สำนักงาน ($\bar{X} = 3.85$; $S.D. = .76$) มีความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก และ รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความรู้เบื้องต้นทางคณิตศาสตร์และสถิติ ($\bar{X} = 3.66$; $S.D. = .92$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก

ด้านทักษะพิสัย นักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$; $S.D. = .75$) โดยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การประยุกต์ใช้ความรู้สำหรับการปฏิบัติงานจริง ($\bar{X} = 3.93$; $S.D. = .74$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก และ รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การเตรียมความพร้อมสำหรับการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.87$; $S.D. = .72$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก

ด้านทักษะความสามารถในการใช้ภาษา นักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.48$; $S.D. = 1.10$) โดยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 3.68$; $S.D. = 1.07$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก และ รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ทักษะการใช้ภาษาจีน ($\bar{X} = 3.13$; $S.D. = 1.26$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน นักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$; $S.D. = .91$) โดยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความรู้ด้านสังคม การศึกษาของประเทศในอาเซียน ($\bar{X} = 3.54$; $S.D. = .92$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก และ รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความรู้ด้านการเมืองการปกครองของประเทศในอาเซียน ($\bar{X} = 3.40$; $S.D. = .95$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียน นักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$; $S.D. = .94$) โดยรายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจอาเซียน AEC ความหมาย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.52$; $S.D. = .89$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก และ รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยน้อย

ที่สุด คือความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย และกฎระเบียบของแต่ละประเทศ ($\bar{X} = 3.36$; $S.D. = .97$) ความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับปานกลาง

อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

จากการวิจัย พบว่า ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยรวมมีความต้องการพัฒนาตนเองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$; $S.D. = .83$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิโรจน์ และวรรณพิศา (2556) วิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนานักศึกษากายภาพตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขต จังหวัดปทุมธานี เพื่อเข้าสู่การแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการวิจัย พบว่านักศึกษามีความต้องการพัฒนากายภาพตนเองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$; $S.D. = .63$) โดยสามารถอภิปรายผลตามกรอบแนวคิดการวิจัยได้ดังนี้

ความต้องการพัฒนาตนเองตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนคร มีความต้องการพัฒนาตนเองตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$; $S.D. = .76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าลำดับที่ 1 นักศึกษามีความต้องการพัฒนาด้านทักษะทางปัญญา ($\bar{X} = 3.94$; $S.D. = .76$) ลำดับที่ 2 ด้านความรู้ ($\bar{X} = 3.91$; $S.D. = .74$) และด้านทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.91$; $S.D. = .76$) ลำดับที่ 3 ด้านทักษะพิสัย ($\bar{X} = 3.90$; $S.D. = .75$) ลำดับที่ 4 ด้านคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = 3.88$; $S.D. = .78$) และลำดับสุดท้ายคือ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.80$; $S.D. = .79$) ซึ่งพบว่านักศึกษามีความต้องการและให้ความสำคัญกับการพัฒนาตนเองตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติในทักษะทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับมากทั้งหมด ซึ่งอาจเนื่องมาจาก ทักษะทั้ง 6 ด้าน คือ จุดบ่มเพาะทั้งองค์ความรู้ การคิดวิเคราะห์ การนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างรายได้ และความมั่นคงมั่งคั่งให้กับชีวิต รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างและการเป็นพลเมืองที่ดี มีคุณภาพ มีคุณธรรมจริยธรรมอันจะนำมาซึ่งการมีคุณภาพชีวิตที่สมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552) ที่กล่าวไว้ในหลักการสำคัญของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ว่า คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาจะช่วยกำหนดความมีมาตรฐานในการจัดการศึกษาในทุกชั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดหลักสูตรตลอดจนกระบวนการเรียนการสอน ได้อย่างหลากหลาย โดยมั่นใจถึงผลผลิตสุดท้ายของการจัดการศึกษา คือ คุณภาพของบัณฑิตซึ่งจะมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวัง สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขและภาคภูมิใจ เป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และเป็นคนดีของสังคม ช่วยเพิ่มความเข้มแข็งและขีดความสามารถ ในการพัฒนาประเทศไทย และสอดคล้องกับสมใจ (2549) ที่กล่าวว่า การพัฒนาตนเองเป็นการเปลี่ยนแปลงการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง แก้ไข สรรค์สร้างเกี่ยวกับ

ตนเองเพื่อนำไปสู่ความดี ความงาม ความเจริญในตนเอง โดยมีความมุ่งหมายสูงสุด คือ การมีชีวิตที่มีคุณภาพ มีความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่การงาน และมีความสุข

ความต้องการพัฒนาตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนคร มีความต้องการพัฒนาตนเองตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$; $S.D. = .98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ลำดับที่ 1 นักศึกษามีความต้องการพัฒนา ด้านทักษะความสามารถในการใช้ภาษา ($\bar{X} = 3.48$; $S.D. = 1.10$) และ ด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน ($\bar{X} = 3.48$; $S.D. = .91$) และลำดับสุดท้าย คือ ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบต่างๆ ของอาเซียน ($\bar{X} = 3.43$; $S.D. = .94$) ซึ่งจากผลการวิจัยนักศึกษามีความต้องการและให้ความสำคัญกับการพัฒนาตนเองตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน ทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด ทั้งนี้เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับความต้องการพัฒนาตนเองตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ นักศึกษาให้ความสำคัญน้อยกว่าการพัฒนาตนเองตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติในทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาขาดความตระหนักหรือเห็นความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคมน้อย ซึ่งอาจเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่ที่เลือกศึกษาด้านวิชาชีพจะมีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับอ่อนถึงปานกลาง อีกทั้งการเรียนการสอนของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มิได้เน้นการสอนในหลักสูตรภาษาอังกฤษ (English Program) จึงทำให้โอกาสการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันของนักศึกษาเป็นไปได้น้อยจึงอาจส่งผลให้นักศึกษาขาดความตระหนักในเรื่องดังกล่าว สำหรับด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน และด้านความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบต่างๆ ของอาเซียน อาจเนื่องมาจาก นักศึกษา ยังไม่เห็นความสัมพันธ์ของกฎระเบียบอาเซียน และความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้านว่ามีความสัมพันธ์หรือสำคัญต่อการดำเนินชีวิต หรือการทำงาน เนื่องจากวิชาชีพในสายการเรียนของนักศึกษาไม่ได้ถูกระบุอยู่ใน 7 วิชาชีพที่สามารถย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรี ในประชาคมอาเซียน อันประกอบด้วย แพทย์ ทันตแพทย์ นักบัญชี วิศวกร สถาปนิก พยาบาล นักสำรวจ จึงอาจเป็นสาเหตุให้นักศึกษามีความรู้สึกว่าการพัฒนาตนเองด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน และด้านความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบต่างๆ ของอาเซียนเป็นเรื่องไกลตัว นักศึกษาส่วนใหญ่ จึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาตนเองตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติมากกว่า เพราะเห็นว่าเพียงพอที่จะสามารถประกอบอาชีพภายในประเทศได้ ซึ่งสอดคล้องกับคณะอนุกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษานอกชั้นเรียน เครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาเขตภาคกลางเพื่อพัฒนาบัณฑิตอุดมคติ (มปป.) ที่กล่าวว่า นักศึกษาไทยตระหนักต่อการเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนน้อยมาก และขาดการเตรียมการที่ดี ส่วนใหญ่ยังใช้ชีวิตแบบไม่เตรียมการ เพราะขาดการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์อนาคต อาจจะพอรู้ความเคลื่อนไหวบ้างแต่ไม่รู้สถานการณ์อนาคตมีความเกี่ยวข้องกับตนเองอย่างไร บางส่วนที่พอจะทราบบ้างก็พบว่ายังขาดการเตรียมการ ส่วนใหญ่มองว่าไว้ถึงเวลาค่อยปรับตัว และนักศึกษาไทยมี

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในด้านการพูด อ่าน เขียน ในภาพรวมยังขาดทักษะที่ดี แต่ภาษาอังกฤษถูกกำหนดให้เป็นภาษากลางของอาเซียน สถานการณ์เช่นนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันกับบัณฑิตจากประเทศเพื่อนบ้านที่คาดว่าจะเข้ามาสมัครงานในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นในอนาคต และในอนาคตสถานประกอบการย่อมต้องการบัณฑิตที่มีทักษะทางภาษาอังกฤษสูงเพิ่มมากขึ้น การมีงานทำของนักศึกษาไทยจึงเป็นประเด็นน่าเป็นห่วงในอนาคต และสอดคล้องกับอรุณ (2557) ที่กล่าวว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ยังขาดความเข้าใจ หรือตระหนักถึงเรื่องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยเฉพาะนักศึกษาที่กำลังจะก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงาน เพราะการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนผลที่จะเกิดขึ้นตามมา คือ การเปิดเสรีการค้าบริการการศึกษา มีการขยายตัว การศึกษาข้ามพรมแดนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนกว้างขวางขึ้น การเคลื่อนย้าย องค์ความรู้ กำลังคนนักศึกษา และบุคลากรศึกษา มีความสะดวกขึ้นด้วย และการ ปรับตัวด้านการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา คือ นักศึกษานั้นหลีกเลี่ยงไม่ได้ ที่จะต้องเรียนรู้ปรับตัว และเตรียมการพร้อมรับมือกับสถานการณ์ในอนาคต เช่น นักศึกษาต้องมีความสนใจและตระหนักถึงผลที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากการรวมตัว ของประเทศต่างๆ สู่ประชาคมอาเซียนในส่วนของข้อดีและข้อเสียอย่างเข้าใจ การเกิดขึ้นของประชาคมอาเซียน ซึ่งสังคมยุคใหม่จะสะท้อนความเป็นสังคมพหุ วัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น รวมถึงการเรียนรู้ของนักศึกษายุคใหม่ จำเป็นต้องปรับ ทั้งกระบวนการเรียนรู้ ปรับทัศนคติที่จะต้องตระหนักถึงความเป็นชาติ การปรับ กระบวนการเรียนรู้ยุคใหม่ควรเป็นไปอย่างมีเป้าหมาย อย่างคนรู้เท่าทัน สถานการณ์ การสร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ต่างวัฒนธรรมได้ และเรียนรู้ประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเพื่อให้เกิด ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน พร้อมกับสร้างโอกาสเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ต้องเพิ่ม ทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้มากขึ้นให้สามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดี

5.2.2 เพื่อเปรียบเทียบความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

จากเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล โดยมีสมมติฐานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 ข้อ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1.1 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีเพศต่างกันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่านักศึกษามีเพศต่างกันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.2 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่อยู่ระดับชั้นต่างกันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่านักศึกษาที่อยู่ระดับชั้นต่างกันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.3 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีผลการศึกษากันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่างกัน

ผลการทดสอบ พบว่านักศึกษาที่มีผลการศึกษากันมีระดับความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

จากการวิจัยสามารถอภิปรายผลตามสมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ได้ดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1.1 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีเพศต่างกันมีระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

จากการวิจัย นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีเพศต่างกันมีระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีสัดส่วนนักศึกษาชายน้อยกว่านักศึกษาหญิงมาก นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง และด้วยบุคลิก พฤติกรรมของนักศึกษาชายที่เรียนด้านคหกรรมศาสตร์ ที่ต้องมีความละเอียดปราณีตนั้นจะมีบุคลิกลักษณะที่ไม่แตกต่างกับนักศึกษาหญิงมากนัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิภาพร (2549) วิจัยเรื่อง การพัฒนาตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงผลการวิจัย พบว่าการพัฒนาตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีเพศ แตกต่างกันมีการพัฒนาตนเองในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณภา (2550) วิจัยเรื่อง ศึกษาสภาพการพัฒนาตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า สภาพการพัฒนาตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศแตกต่างกันมีสภาพการพัฒนาตนเองในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 1.2 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่อยู่ระดับชั้นต่างกันมีระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

จากการวิจัย นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่อยู่ระดับชั้นต่างกันมีระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของปรัชญา (2555) วิจัยเรื่อง ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ผลการวิจัยพบว่าระดับการศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ต่างกันมีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองสู่การเป็นประชาคมอาเซียนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และงานวิจัยของ วิโรจน์ และวรรณพิศา (2556) วิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขต จังหวัดปทุมธานี เพื่อเข้าสู่การแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC) ผลการวิจัย พบว่า โดยภาพรวมความต้องการพัฒนาตนเองของนักศึกษาในแต่ละชั้นปีไม่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยสะท้อนว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 ของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครซึ่งเป็นนักศึกษาที่ใกล้จบการศึกษา ยังขาดตระหนักต่อการพัฒนาตนเองที่แตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ว นักศึกษาที่ใกล้จบการศึกษาคควมีความกระตือรือร้นต่อการเตรียมตัวเพื่อรองรับการก้าวเข้าสู่ชีวิตการทำงานมากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 และ 2 ซึ่งในประเด็นดังกล่าวคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ควรนำมาพิจารณาหาแนวทางในการกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

สมมติฐานข้อที่ 1. 3 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีผลการเรียนต่างกันมีระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน

จากการวิจัย นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่มีผลการเรียนต่างกัน มีระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของวิโรจน์ และวรรณพิศา (2556) วิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขต จังหวัดปทุมธานี เพื่อเข้าสู่การแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(AEC) ผลการวิจัยพบว่าระดับผลการเรียนเฉลี่ยที่ต่างกัน นักศึกษามีความต้องการพัฒนาตนเองแตกต่างกัน จากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ที่มีระดับผลการเรียนที่ดีหรือไม่ดีต่างก็มีระดับความต้องการในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกันอาจเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่ที่เข้าศึกษาในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์มีระดับสติปัญญาปานกลางใกล้เคียงกัน

5.2.3 เพื่อเสนอรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

จากการการวิจัยพบว่ารูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

ด้านคุณธรรมจริยธรรม รูปแบบกิจกรรมที่ได้คะแนนสูงสุด คือ การจัดค่าย

ด้านความรู้ รูปแบบกิจกรรมที่ได้คะแนนสูงสุด คือ การศึกษาดูงาน

ด้านทักษะทางปัญญา รูปแบบกิจกรรมที่ได้คะแนนสูงสุด คือ การอบรม

ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ รูปแบบกิจกรรมที่ได้คะแนนสูงสุด คือ การจัดค่าย

ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี รูปแบบกิจกรรมที่ได้คะแนนสูงสุด คือ การอบรม

ด้านทักษะพิสัย รูปแบบกิจกรรมที่ได้คะแนนสูงสุด คือ การอบรม

ด้านทักษะความสามารถใช้ภาษา รูปแบบกิจกรรมที่ได้รับคะแนนสูงสุด คือ การจัดค่าย

ด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน รูปแบบกิจกรรมที่ได้รับคะแนนสูงสุด คือ การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน

ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียน รูปแบบกิจกรรมที่ได้รับคะแนนสูงสุด คือ การอบรม และการบรรยาย

อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ข้อที่3

จากการวิจัย รูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

รูปแบบกิจกรรมการอบรม นักศึกษาเห็นว่าควรนำมาใช้การพัฒนา ด้านความรู้ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยี ทักษะพิสัย และความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆของอาเซียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการอบรมเป็นการรับรู้ข้อมูลจากผู้มีความรู้ ประสบการณ์ในเรื่องต่างๆโดยตรงซึ่งจะทำให้ผู้เรียนรู้สามารถนำความรู้มาใช้ประโยชน์โดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญ (2552) ที่กล่าวว่า การอบรม คือ กระบวนการที่เป็นระบบที่จะช่วย

เพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และทักษะในการปฏิบัติงาน รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของบุคคลให้ดีขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้บุคคลนั้นสามารถปฏิบัติงานที่อยู่ในความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นอีก และสอดคล้องกับ อาเรียย์ (2553) ที่กล่าวว่า การฝึกอบรม เป็น กระบวนการหรือกิจกรรมในการพัฒนาที่จัดขึ้นเพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยผ่านการเรียนรู้อย่างเป็นระบบโดยสร้างหรือพัฒนาความรู้ (Knowledge) ความคิด หรือเจตคติ (Attitude) ทักษะ (Skill) หรือความสามารถ (Ability) ของผู้รับการอบรมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

รูปแบบกิจกรรมการบรรยาย นักศึกษาเห็นว่าควรนำมาใช้การพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบต่างๆ ของอาเซียน คือองค์ความรู้การให้ข้อเท็จจริง หรือกฎระเบียบที่ซับซ้อนมีรายละเอียดในการเข้าถึงข้อมูล องค์ความรู้ต่างๆ เพื่อการนำไปใช้ อีกทั้งรูปแบบกิจกรรมการบรรยายยังสามารถให้ความรู้กับนักศึกษา หรือกลุ่มเป้าหมายในระยะเวลาที่จำกัด และจำนวนมากได้ ซึ่งสอดคล้องกับพงศ์ประเสริฐ (2552) ที่กล่าวว่า การบรรยายว่าเป็นการเสนอเรื่องราว เนื้อหาสาระ หรือเจตคติต่างๆ ให้แก่ผู้ฟัง โดยผู้มีความรู้ และประสบการณ์ในเรื่องที่บรรยาย อาจมีช่วงเวลาที่เปิดโอกาสให้ผู้ฟังการบรรยายซักถามในเรื่องที่บรรยายอีกทั้งการบรรยายจะทำให้ได้เนื้อหาสาระมากในเวลาอันจำกัด

รูปแบบกิจกรรมการศึกษาดูงาน นักศึกษาเห็นว่าควรนำมาใช้การพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านความรู้ ทั้งนี้อาจเนื่อง การศึกษาดูงานเป็นการนำนักศึกษาสู่สถานการณ์หรือองค์ความรู้จริง ที่สามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ อีกทั้งการได้รับความรู้จากประสบการณ์จริงจะนำมาซึ่งความเข้าใจที่ในองค์ความรู้นั้นอย่างถ่องแท้ ซึ่งสอดคล้องกับสมคิด (2556) ที่กล่าวว่า การศึกษาดูงานคือ การนำบุคคลหรือนักศึกษา พนักงาน ไปศึกษายังสถานที่จริง เพื่อให้ได้พบเห็นของจริง ประสบการณ์ หรือองค์ความรู้จริง นำไปสู่การเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ และการปฏิบัติจริง ซึ่งสามารถสร้างความสนใจและความกระตือรือร้น ต่อองค์ความรู้ได้เป็นอย่างดี และสอดคล้องกับทิตินา (2544) ที่กล่าวว่า การศึกษาดูงาน คือ กระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ สถานการณ์อันเป็นแหล่งความรู้ นั้น โดยมีวัตถุประสงค์ให้ได้รับประสบการณ์ตรง หรือเรียนรู้สภาพความเป็นจริง อันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ ทำให้เกิดความเข้าใจ และเกิดเจตคติที่ดีทั้งต่อสถานที่นั้น และการเรียนรู้

รูปแบบกิจกรรมการจัดค่าย นักศึกษาเห็นว่าควรนำมาใช้การพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะความสามารถใช้ภาษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดค่ายเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ นอกห้องเรียน ด้วยการนำนักศึกษามาอยู่ร่วมกันจึงสามารถที่จะกำหนดกฎระเบียบ หน้าที่ ความรับผิดชอบระหว่างอยู่ร่วมกันการทำงานร่วมกัน หรือสร้างกิจกรรมการละลายพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้พฤติกรรมซึ่งกัน และกัน อันนำไปสู่การแบ่งปัน การแลกเปลี่ยน

ประสบการณ์ ความรู้ ทักษะการสื่อสาร และสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับวรรณกรรม (2556) ที่กล่าวว่า ค่าอาเซียนจะจัดขึ้นในรูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องเรียน คือ เปลี่ยนวิธีการรับรู้ เปลี่ยนสถานที่เรียนรู้ เปลี่ยนบริบทของการเรียนรู้ จากการเรียนรู้ในตำราเรียนไปสู่การเรียนรู้จากสถานการณ์ ประสบการณ์จริง และที่สำคัญส่งเสริมให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ประสบการณ์ที่นักศึกษาจะได้รับ หรือสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองจะเป็นทักษะ และกระบวนการเรียนรู้ที่ติดตัว อันเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้และความเข้าใจที่ลึกซึ้ง นำไปสู่การสร้างคุณธรรม และเจตคติที่ดี และสอดคล้องกับสุตาวรรณ (2553) ที่กล่าวว่า การจัดค่าย เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องเรียน คือ การเปลี่ยนแหล่งของความรู้ เปลี่ยนวิธีการรับรู้ เปลี่ยนสถานที่เรียนรู้ เปลี่ยนบริบทการเรียนรู้จากตำราเรียน และอาจารย์ สู่การเรียนรู้จากผู้รู้อื่นๆ และจากสถานการณ์ หรือสถานที่จริงซึ่งถือเป็นปัจจัยกระตุ้นต่อการเรียนรู้ และรับรู้ส่งผลให้สามารถเรียนรู้ได้ดี และมากยิ่งขึ้น

รูปแบบกิจกรรมการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบัน นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าควรนำมาใช้การพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาสามารถรับรู้ข้อมูลของประเทศในอาเซียนจากเพื่อนนักศึกษาผู้เป็นเจ้าของประเทศ ทั้งด้านวัฒนธรรม วิถีการดำรงชีวิต การสื่อสาร ค่านิยม อีกทั้งได้รับประสบการณ์จริงจากการศึกษาในสถาบันที่แลกเปลี่ยน ซึ่งสอดคล้องกับ พิณิตี (2555) ที่กล่าวว่า การแลกเปลี่ยนนักศึกษาเป็นกลไกที่สำคัญยิ่งในการกระตุ้นให้นักศึกษาได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม เรียนรู้วิถีการศึกษาในประเทศอื่นๆ เรียนรู้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม เรียนรู้วิชาการใหม่ๆ ที่แตกต่างไปจากวิชาที่สอนในมหาวิทยาลัยต้นสังกัด เรียนรู้ภาษาต่างประเทศทั้งด้านวิชาการและการสื่อสาร ได้เปิดโลกทัศน์สู่สากลรวมทั้งได้เครือข่ายในกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อการทำงานในอนาคต

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

5.3.1.1 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาต่อการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา สามารถสรุปประเด็นได้ดังต่อไปนี้

- 1) พัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพ มีความรู้เหมาะสมกับคุณวุฒิ มีความพร้อมในการปฏิบัติงาน และการพัฒนาบุคลิกภาพ
- 2) พัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน ภาควิชาปฏิบัติ และการนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน
- 3) พัฒนาอาจารย์เพื่อเพิ่มศักยภาพในการสอน

4) เพิ่มการให้ความรู้ใน ภาษาอังกฤษภาษาจีน

5.3.1.2 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาต่อการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน สามารถสรุปประเด็นได้ดังต่อไปนี้

1) ให้ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนประกอบด้วย ความรู้ทั่วไป เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม การประกอบอาชีพ

2) ด้านภาษา การปรับตัวเพื่อรองรับการทำงานในประเทศอาเซียน

3) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร รวมถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมส่งเสริม เช่น การแลกเปลี่ยนนักศึกษา การสหกิจศึกษา

5.3.1.3 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาต่อการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านอื่นๆ

1) สร้างความพร้อมในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทั้งด้าน เทคโนโลยี การสื่อสาร วิชาชีพ และความรู้ด้านการตลาด

2) ความพร้อมในการปรับตัว การเข้าสังคม การทำงานเป็นทีม

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

นอกจากข้อเสนอแนะการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาผู้วิจัยขอเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

5.3.2.1 ศึกษาความพร้อมด้านความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

5.3.2.2 ศึกษากลยุทธ์ในการพัฒนาตนเอง ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บรรณานุกรม

กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. 2555. **ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) อาเซียน.**

[ออนไลน์] เข้าได้ถึงจาก www.mfa.co.th/asean/th/home, 31 มกราคม 2557.

กลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์. 2554. **คู่มือการประกันคุณภาพการฝึกอบรม**

ปีงบประมาณ 2554จังหวัดเพชรบูรณ์. กลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานจังหวัด
เพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์.

กัญญา ดินตะบุงระ. 2555. **ความต้องการพัฒนาตนเองของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี.**

ปัญหาพิเศษ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาการบริหารทั่วไป วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ
มหาวิทยาลัยบูรพา.

กิตติยา เตชะวรรณวุฒิ. มปป. **การสร้างโอกาสการเรียนรู้ด้วยการเข้าค่าย.** (ออนไลน์). เข้าได้ถึงจาก

<https://www.gotoknow.org/posts/258414>, 29 มกราคม 2558.

คณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2552. **กรอบมาตรฐานระดับคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552**

และแนวปฏิบัติ. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ.

คณะกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษาออกชั้นเรียน เครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาเขตภาคกลางเพื่อพัฒนา

บัณฑิตอุดมคติ. มปป. **ASEAN Community 2015 ประชาคมอาเซียน** (ออนไลน์). เข้าได้ถึงจาก

http://jobmarket.co.th/mustKnow/content_detail.php?dd=8376, 25 พฤษภาคม 2558.

งานทะเบียนฝ่ายวิชาการและวิจัย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

2558. **จำนวนนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557**

ประจำปีเดือนมีนาคม. งานทะเบียนฝ่ายวิชาการและวิจัย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

จันทร์พา ทัดภูธร. 2557. “ความพร้อม (Readiness) การเตรียมตัว (Preparation) ทางด้านการศึกษาของ

ประเทศสมาชิกอาเซียน” ใน อีระ นุชเปี่ยม (บรรณาธิการ). **เรียนรู้สู่อาเซียน.** หน้า 167-193.

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. กรุงเทพฯ.

จิรวัดน์ วีรังกร. 2556. **นักศึกษารุ่นใหม่ควรเตรียมตัวอย่างไร...ก่อนเข้าสู่อาเซียน .** (ออนไลน์) เข้าได้ถึง

จาก http://www.asean thai.net/ewt_w3c/ewt_news.php?nid=4249&filename=, 25

มกราคม 2558.

จิระ หงส์ลดารมภ์. 2555. **8K's+5K's ทุนมนุษย์ของคนไทย รองรับประชาคมอาเซียน.** บริษัทแปซิฟิกคอน

ซัลแดนท์ จำกัด. กรุงเทพฯ.

- ชาญ สวัสดิ์สาลี. 2552. **คู่มือนักฝึกอบรมมืออาชีพ : เทคนิคการฝึกอบรมและการจัดสถานที่ประชุม ฝึกอบรม.** สวัสดิ์การสำนักงาน ก.พ. กรุงเทพฯ.
- ทินโน ขวัญดี. 2553. **การฝึกงานในสถานประกอบการ.** (ออนไลน์) เข้าได้ถึงจาก <http://drtinno090353.blogspot.com/>, 25 พฤษภาคม 2558.
- ทศนา แชมณี. 2544. **14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ.** พิมพ์ครั้งที่ 1 ฉบับพิมพ์เพิ่มเติม. สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- ทศนา แชมณี. 2553. **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.** พิมพ์ครั้งที่ 13. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ
- ธัญญาลักษณ์ วีระสมบัติ. 2555. **การบรรยาย เรื่องมาตรฐานวิชาชีพอาเซียน ความท้าทายที่บัณฑิต ไทยต้องไปให้ถึง.** ห้องประชุมธีระ สุตะบุตร อาคารนิเทศ 50 ปี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน. 5 กันยายน.
- นิภาพร แซ่เฮ้ง. 2549. **การพัฒนาตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.** สาขาวิชาการพัฒนาศาสตร์พยาบาลมนุษยศาสตร์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2535. **การวิจัยเบื้องต้น.** พิมพ์ครั้งที่ 2. สุวีริยาสาส์น. กรุงเทพฯ.
- บุญยิ่ง ประทุม. 2555. **ทิศทางการศึกษาของไทยในบริบทประชาคมอาเซียน.** (ออนไลน์) เข้าได้ถึงจาก <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=28873&Key=hotnews>, 24 พฤษภาคม 2557.
- ปรัชญา ชุ่มนาเสียว. 2555. “ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงสู่การ เป็นประชาคมอาเซียน”. **วารสารวิจัยรามคำแหง (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)** 15,2 (กรกฎาคม- ธันวาคม) : 101-108.
- พงศ์ประเสริฐ หกสุวรรณ. 2552. **เทคนิคการฝึกอบรม.** โรงพิมพ์เทพเพ็ญวานิสย์. กรุงเทพฯ.
- พรทิวา คงคุณ สม. 2555. “ความรู้ทัศนคติ และความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์. **วารสารการพยาบาลและการศึกษา.** 5, 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม).
- พัชร นิยมศิลปะ. 2557. **ปฏิญญากรุงเทพ.** (ออนไลน์) เข้าได้ถึงจาก <http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=%E0%B8%9B%E0%B8%8F%E0%B8%B4%E0%B8%8D%E0%B8%8D%E0%B8%B2>

%E0%B8%81%E0%B8%A3%E0%B8%B8%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%9E, 23 พฤษภาคม 2558.

พินิติ รตะนานุกูล. 2554. “สกอ.เตรียมความพร้อมอุดมศึกษารองรับการเป็นประชาคมอาเซียน.

จดหมายข่าวสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2, 52 (7 มีนาคม).

พินิติ รตะนานุกูล. 2555. เรื่องเล่าอาเซียน การเกิดประชาคมอาเซียนกับการศึกษาของประเทศไทย (4).

อนุสารอุดมศึกษา. 38, 403 มกราคม : 8-9.

พินิติ รตะนานุกูล. 2555. เรื่องเล่าอาเซียน การเกิดประชาคมอาเซียนกับการศึกษาของประเทศไทย (11).

อนุสารอุดมศึกษา. 38, 410 มกราคม : 9-10.

พีระพิชญ์ ไพโรจน์. 2555. การโต้วาทีเป็นการอภิปรายแบบหนึ่ง. (ออนไลน์) เข้าได้ถึงจาก

<http://www.sahavicha.com/?name=knowledge&file=readknowledge&id=4754>, 23 พฤษภาคม 2558.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. มปป. **ความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน (ASEAN Community).** (ออนไลน์)

เข้าถึงได้จาก <http://www.crc.ac.th/ASEAN/introduction.pdf>, 25 พฤษภาคม 2558.

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. มปป. **การฝึกงานคืออะไร.** (ออนไลน์) เข้าได้ถึงจาก <http://www.dekwtt.com/node/110>, 27 เมษายน 2558.

วรรณภา นวลเนตร์. 2550. **ศึกษาสภาพการพัฒนาดตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย**

รามคำแหง. สาขาวิชาการพัฒนารัพยากรมนุษย์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วรภรณ์ สีหนาท. 2556. **สกอ. จัดโครงการค่ายอาเซียน.** (ออนไลน์) เข้าได้ถึงจาก <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=32835&Key=news2>, 23 มกราคม 2558.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. 2558. **การโต้วาที.** (ออนไลน์) เข้าได้ถึงจาก <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B9%82%E0%B8%95%E0%B9%89%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%97%E0%B8%B5>, 1 กันยายน 2558.

วินัย เพชรช่วย. มปป. **การพัฒนาดตนเอง Self Development.** (ออนไลน์) เข้าได้ถึงจาก <http://std.eng.src.ku.ac.th/?q=node/354> 22 สิงหาคม 2558.

วิโรจน์ หมั่นเทพ และวรรณพิศา พฤษภมาศ. 2556. **ความต้องการพัฒนาศักยภาพตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขต จังหวัดปทุมธานี เพื่อเข้าสู่การแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**

(AEC). (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <http://www.northbkk.ac.th/research/?news=research&id=000143>, 28 มีนาคม 2558.

- สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. มปป. โครงการ “ค่ายนิรโทษพัฒนาผู้นำสู่อาเซียน” (สำหรับหรับดำเนินกิจกรรมเพื่อสังคม-ค่ายอาเซียน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557. (ออนไลน์) เข้าได้ถึงจาก http://news.nida.ac.th/th/images/prnews/ASEAN_Camp/project.pdf, 25 มกราคม 2558.
- สมคิด บางโม. 2556. **เทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม**. พิมพ์ครั้งที่ 4 แก้ไขและเพิ่มเติมจากฉบับพิมพ์ที่ 3 บริษัทวิทยพัฒน์. กรุงเทพฯ.
- สมใจ ลักษณะ. 2549. **การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน**. โรงพิมพ์เพิ่มทรัพย์การพิมพ์. กรุงเทพฯ.
- สมเพียร เทียนทอง. 2542. **ศึกษาความต้องการพัฒนาบุคลากรของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพังงา**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สุดาวรรณ เครือพานิช. 2553. “การเรียนรู้ผ่านกระบวนการค่าย” **วารสารวิชาการ**. 13, 1 (มกราคม - มีนาคม) : 16-19.
- สุทธิชัย ปัญญโรจน์. 2557. **ศิลปะการโต้วาที**. (ออนไลน์) เข้าได้ถึงจาก <http://www.oknation.net/blog/markandtony/2014/06/30/entry-2>, 25 พฤษภาคม 2558.
- สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. มปป. **การศึกษา: การสร้างประชาคมอาเซียน 2558**. สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2554. **หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม**. สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2557. “คนไทยควรต้องเตรียมตัวสำหรับประชาคมอาเซียน” **อนุสารอุดมศึกษา**. 40,427 (มกราคม) : 8
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2553. **ยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทย ในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558**. สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ.
- อุมภาพร ไชยจำเริญ. 2554. **ความหมายของการฝึกงาน**. (ออนไลน์) เข้าได้ถึงจาก http://www.chetupon.ac.th/dvt/index.php?option=com_content&view=category&id=6&Itemid=7, 25 พฤษภาคม 2558.
- อรุณ ชัยนหา. 2557. “ความเป็นประชาคมอาเซียนกับการอุดมศึกษาของไทย” **วารสารร่วมพฤษภ มหวิทยาลัยเอกรีก**. 32, 3 (มิถุนายน - กันยายน) : 23 - 44.

อาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์. 2554. **Field Trip**. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก <http://www.oknation.net/blog/nationejobs/2011/03/04/entry-2>, 25 มกราคม 2558.

อารีย์ พรหมเล็ก. 2553. **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อพัฒนาความสามารถจัดประสบการณ์ที่เสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์สำหรับเด็กปฐมวัย**. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

Yamane, Taro. 1973. **Statistics: An Introductory Analysis**. 3rd ed. Harper & Row, Publishers, Inc., New York. อ้างถึงในธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2555. **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS**. พิมพ์ครั้งที่ 13. บริษัท เอสอาร์พรินติ้งแมสโปรดักส์ จำกัด. นนทบุรี.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง

1. การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษา

ตอนที่ 2 ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา

ตอนที่ 3 ความต้องการรูปแบบกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ทั้งนี้ ขอให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามนี้ให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ต่อการนำไปใช้เป็นข้อมูลและแนวทางเตรียมความพร้อมเพื่อการพัฒนา นักศึกษาของคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ที่ตรงกับความต้องการของนักศึกษามากที่สุด ผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา

สำหรับ ผู้วิจัย
A1
A2
A3

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความตามความเป็นจริงของท่าน และกรณาก
กรอกรายละเอียดลงในช่องว่างที่กำหนดถ้าเลือกตัวเลือกข้อนั้น ๆ

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. ระดับชั้น

1. ปี 1 2. ปี 2
 3. ปี 3 4. ปี 4

3. ผลการศึกษา (ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม)

1. ต่ำกว่า 2.00 2. ตั้งแต่ 2.01 – 2.50
 3. ตั้งแต่ 2.51 – 3.00 4. ตั้งแต่ 3.01 – 3.50
 5. ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความในแบบสอบถาม โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง
ที่ตรงกับความต้องการของตัวเองมากที่สุด

มากที่สุด	หมายถึง	ความต้องการในการพัฒนามากที่สุด
มาก	หมายถึง	ความต้องการในการพัฒนามาก
ปานกลาง	หมายถึง	ความต้องการในการพัฒนาปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ความต้องการในการพัฒนาน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ความต้องการในการพัฒนาน้อยที่สุด

ความต้องการในการพัฒนาตนเอง	ระดับความต้องการ					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1.ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ						
“ด้านคุณธรรมจริยธรรม”						
1 การเป็นพลเมืองที่ดี						B 1
2การดำรงชีวิตอย่างพอเพียง						B2
3การควบคุมอารมณ์และจิตใจตนเอง						B3
4 การปรับวิถีชีวิตให้เข้าสังคม และสถานประกอบการ						B4
5. ข้อกฎหมาย และกฎระเบียบของสังคม						B5
“ด้านความรู้”						
6 ความรู้ทางด้านวิชาชีพ						B6
7 องค์ความรู้ที่ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม						B7
8. การปรับตัวกับเหตุการณ์รอบตัว						B8
9 การประยุกต์ใช้และบูรณาการความรู้กับการทำงาน						B9
10.ความรู้เกี่ยวกับนวัตกรรมสำหรับการประกอบอาชีพ						B10
“ด้านทักษะทางปัญญา”						
11 การคิดอย่างเป็นระบบ						B11
12การคิดอย่างสร้างสรรค์						B12
13.การคิดเชิงกลยุทธ์						B13
14.การวิเคราะห์สถานการณ์						B14
15.การตัดสินใจ						B15

ความต้องการในการพัฒนาตนเอง	ระดับความต้องการ					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
“ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ”						
16. การทำงานเป็นทีม						B16
17. การอยู่ร่วมกับผู้อื่น						B17
18 การวางแผน และการรับผิดชอบงาน						B 18
19ความสามารถในภาวะผู้นำ						B19
20.การพัฒนาบุคลิกภาพ						B20
“ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และเทคโนโลยี”						
21. ความรู้เบื้องต้นทางคณิตศาสตร์และสถิติ						B21
22.ความรู้ และทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ						B22
23.เทคนิคการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ						B23
24.เทคนิคการนำเสนอ และการถ่ายทอดความรู้						B24
25.เทคนิคการใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์สำนักงาน						B25
“ด้านทักษะพิสัย”						
26.การเตรียมความพร้อมสำหรับการปฏิบัติงาน						B26
27.การประยุกต์ใช้ความรู้สำหรับการปฏิบัติงานจริง						B27
28.ทักษะในการใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์สำหรับการปฏิบัติการ						B28
29.การศึกษาดูงาน และการฝึกงานในสถานประกอบการ						B29
30.การเข้าร่วมโครงการสหกิจศึกษา						B30

ความต้องการในการพัฒนาตนเอง	ระดับความต้องการ					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
2. ตามคุณลักษณะบัณฑิตไทยที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน						
“ด้านทักษะความสามารถในการใช้ภาษา”						
31. ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน						B31
32. ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน						B32
33. ทักษะการใช้ภาษาอาเซียน						B33
34. ทักษะการใช้ภาษาจีน						B34
35. ทักษะการใช้ภาษาสำหรับการสมัครงาน						B35
“ด้านความรู้ข้อมูลประเทศเพื่อนบ้าน”						
36. ความรู้ด้านเศรษฐกิจ ของประเทศในอาเซียน						B36
37. ความรู้ด้านการเมืองการปกครองของประเทศในอาเซียน						B37
38. ความรู้ด้านสังคม การศึกษา ของประเทศในอาเซียน						B38
39. ความรู้เรื่องความศาสนา และความเชื่อของประเทศอาเซียน						B39
40. ความรู้เรื่องวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีของประเทศอาเซียน						B40
“ด้านความรู้เกี่ยวกับกฎ ระเบียบต่างๆ ของอาเซียน”						
41. ความรู้เกี่ยวกับความเป็นมา หลักการพื้นฐาน และความสำคัญของอาเซียน						B41
42. ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจอาเซียน (AEC; AFTA:ASEAN Free Trade Area) ความหมาย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน						B42
43. ความรู้เกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียน						B43
44. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย และกฎระเบียบของแต่ละประเทศ						B44
45. ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ						B45

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของ
นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1. การพัฒนาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.การพัฒนาตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในประชาคมอาเซียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. การเตรียมความพร้อมในด้านอื่นๆ โปรดระบุ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านในความร่วมมือ

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร โทร. ๐ ๒๒๘๑ ๙๗๕๖-๘
 ที่ ศธ. ๐๕๘๑.๐๓ / ๕๒๗ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
 เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย
 เรือน คณบดีคณะศิลปศาสตร์

ด้วยผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ณิ โอวรียาพิทักษ์ และคณะผู้วิจัย อาจารย์ในสังกัดคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินงานวิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ในการนี้เพื่อให้เครื่องมือวิจัยที่คณะผู้วิจัยจัดทำขึ้นมีคุณภาพ สอดคล้องกับหลักการและกระบวนการวิจัย ทางคณะฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงสิริ วิชิรานนท์ รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และวิจัย เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความรู้ ความสามารถทางด้านนี้โดยเฉพาะ จึงขอเรียนเชิญท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงสิริ วิชิรานนท์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือในงานวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชญาภัทร์ กี่อารีโย)
 คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓ / ๕๒๗

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๖

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.วรัทยา ธรรมกิตติภพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ณิ โอวรจิริยาพิทักษ์ และคณะผู้วิจัย อาจารย์ในสังกัดคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินงานวิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ในการนี้เพื่อให้เครื่องมือวิจัยที่คณะผู้วิจัยจัดทำขึ้นมีคุณภาพ สอดคล้องกับหลักการ และกระบวนการวิจัย ซึ่งทางคณะพิจารณาพบว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถที่จะพิจารณา และให้คำแนะนำในงานวิจัยครั้งนี้ได้ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือในงานวิจัยเรื่องดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์รับเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชญาภัทร์ กี่อารีโย)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

โทร ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๖๕๓

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

ที่ ศธ ๐๕๘๑.๐๓ / ๕๒๗

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โพธิสว่าง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วยผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ณี โอวจริยาพิทักษ์ และคณะผู้วิจัย อาจารย์ในสังกัดคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินงานวิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ในการนี้เพื่อให้เครื่องมือวิจัยที่คณะผู้วิจัยจัดทำขึ้นมีคุณภาพ สอดคล้องกับหลักการ และกระบวนการวิจัย ซึ่งทางคณะพิจารณาพบว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถที่จะพิจารณา และให้คำแนะนำในงานวิจัยครั้งนี้ได้ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือในงานวิจัยเรื่องดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์รับเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชฎาภัทร์ ก่ออารีโย)

คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

โทร ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๕๖๕๓

โทรสาร ๐ ๒๖๖๕ ๓๘๐๐

ภาคผนวก ค

การวิเคราะห์อำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
ความต้องการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.52	24	.79
2	.69	25	.75
3	.78	26	.47
4	.54	27	.61
5	.46	28	.67
6	.69	29	.59
7	.72	30	.49
8	.67	31	.67
9	.52	32	.73
10	.75	33	.69
11	.75	34	.69
12	.75	35	.77
13	.74	36	.70
14	.82	37	.74
15	.66	38	.83
16	.45	39	.73
17	.62	40	.72
18	.60	41	.69
19	.69	42	.78
20	.62	43	.68
21	.75	44	.68
22	.76	45	.58
23	.76		

ได้นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าเครื่องมือ reliability ของแบบสอบถาม โดยใช้ค่า Cronbach's Alpha ได้ค่า reliability ของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.97 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นสามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

ภาคผนวก ง
ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย คนที่ 1

1. ชื่อ – นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวดรุณี โอวาริยาพิทักษ์
ชื่อ – นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Miss Darunee Owajariyapitak
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3 1019 00175 928
3. ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระดับ 8
4. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวังชิระพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรศัพท์ 0-2281-9756-8 ต่อ 2302 โทรสาร 0-2281-9759
E-mail darunee.o@hotmail.com
5. ประวัติการศึกษา
กศ.บ. (สุขศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บธ.ม. (การจัดการ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
สาขาสังคมศาสตร์ กลุ่มวิชาเศรษฐศาสตร์
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยระบุ
สถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยใน
แต่ละผลงานวิจัย
  - 7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย : -
  - 7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย -
  - 7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อข้อเสนอการวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และ
สถานภาพในการทำวิจัย
    - ผู้ร่วมวิจัย โครงการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้จัดการสินค้าเสื้อผ้าใน
อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป ประจำปีงบประมาณ 2553
    - ผู้ร่วมวิจัยโครงการวิจัย คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ
2554
    - หัวหน้าโครงการวิจัย แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์สังกัดมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีงบประมาณ 2555 (งบประมาณส่วนตัว)
    - หัวหน้าโครงการวิจัย พฤติกรรมการใช้น้ำ และไฟฟ้าของนักศึกษาคณะเทคโนโลยี

คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีงบประมาณ 2556
(งบประมาณรายได้คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร)
- หัวหน้าโครงการวิจัย การศึกษาคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา กรณีศึกษา
นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปี
งบประมาณ 2557 (งบประมาณรายได้คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราช
มงคลพระนคร)

ประวัติผู้วิจัย คนที่ 2

1. ชื่อ - นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวศิริภรณ์ ชวเลขยางกูร
ชื่อ - นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Miss Siraporn Chavalekyangkul
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3 1008 00492 05 0
3. ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์
4. หน่วยงานและสถานที่อยู่ที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์
อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวชิระพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรศัพท์ 0-2281-9756-8 ต่อ 2303 โทรสาร 0-2281-9759
E-mail C.SIRA@ME.com
5. ประวัติการศึกษา
คหกรรมศาสตรบัณฑิต (ผ้าและเครื่องแต่งกาย) คณะคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัย
เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
สาขาบริหารธุรกิจคหกรรม
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศโดยระบุ
สถานภาพในการทำการวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้
ร่วมวิจัยในแต่ละผลงานวิจัย
  - 7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย :-
  - 7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย -

7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อข้อเสนอการวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และ
สถานภาพในการทำวิจัย

- ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัย แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์สังกัด
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีงบประมาณ 2555 (งบประมาณส่วนตัว)
- ผู้ร่วมวิจัยโครงการวิจัย พฤติกรรมการใช้น้ำ และไฟฟ้าของนักศึกษาคณะ
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีงบประมาณ 2556
(งบประมาณรายได้คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร)
- ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยการศึกษาคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา
กรณีศึกษานักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ประจำปีงบประมาณ 2557 (งบประมาณรายได้คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร)

ประวัติผู้วิจัย คนที่ 3

1. ชื่อ – นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวพรณี วิศิษฎ์วงศ์
ชื่อ – นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Miss Punnee Visitwongsagorn
2. เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3 1002 00179 008
3. ตำแหน่งปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระดับ 8
4. หน่วยงานและสถานที่ติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และไปรษณีย์
อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
168 ถนนศรีอยุธยา แขวงวชิระพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรศัพท์ 0-281-9756-8 ต่อ 2210 โทรสาร 0-2281-9759
E-mail -
5. ประวัติการศึกษา
คบ.วิทยาลัยครูสวนดุสิต
6. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา) ระบุสาขาวิชาการ
ไม่มี
7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศโดยระบุ
สถานภาพในการทำวิจัยว่าเป็นผู้อำนวยการแผนงานวิจัย หัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วม
วิจัยในแต่ละผลงานวิจัย

7.1 ผู้อำนวยการแผนงานวิจัย :-

7.2 หัวหน้าโครงการวิจัย -

7.3 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว : ชื่อข้อเสนอการวิจัย ปีที่พิมพ์ การเผยแพร่ และ
สถานภาพในการทำวิจัย

- ผู้ร่วมวิจัยโครงการวิจัย คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐาน
คุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย ประจำปี
งบประมาณ 2554

- ผู้ร่วมวิจัยการศึกษากระบวนการทำงานของโรงงานเสื้อผ้าอุตสาหกรรม
กรณีศึกษาบริษัทบุติกนิวจิตี จำกัด (มหาชน) งบประมาณปี พ.ศ. 2552

- ผู้เข้าร่วมวิจัยโครงการวิจัยเรื่องประยุกต์รูปแบบเสื้อผ้าเวลาใส่ช้อ ชุด Ready
to wear (งบประมาณส่วนตัว)

- ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัย แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์สังกัด
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีงบประมาณ 2555 (งบประมาณส่วนตัว)

- ผู้ร่วมวิจัยโครงการวิจัย พฤติกรรมการใช้น้ำ และไฟฟ้าของนักศึกษาคณะเทคโนโลยี
คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีงบประมาณ 2556 (งบประมาณ
รายได้คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร)

- ผู้ร่วมวิจัย โครงการวิจัยการศึกษาคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา กรณีศึกษานักศึกษา
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีงบประมาณ
2557 (งบประมาณรายได้คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร)